

52667

ਸ੍ਰੀ ਧਾਰਮ ਰਾਮਾਯਾ

Ms. No. 52667

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ ਸੋਵੇਯਾ ॥

ਮੈਥਲਕੀ ਦੁਹਿਤਾ ਪਦਵੀ ਬਨ ਭੋਲ ਤੁਯੋਗ ਪ੍ਰਵੀਰ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਕਾਨਨ ਕੇ ਸਹਿਤ
ਸੁਤਿ ਜੋ ਜਿਨ ਬਾਤ ਕਰੀ ਜਗਨਾਥ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਸੁਰਯ ਕੇ ਸੁਤ ਮੀਤ ਕਰੇ ਅਰੁ
ਪੁੰਰੀ ਦਰ ਕੇ ਸੁਤ ਮਾਰੇ ॥ ਸੋਗ ਪ੍ਰਨਾਇਕ ਦਾਸ ਨ ਕੇ ਸੁਰੁ ਕਾਜ ਕਰੇ ਬਿਖਾਨਾ ਕਟੁ
ਰੇ ॥ ੧ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਦੇਵ ਉਵਾਚ ॥ ਚੈ ਪਈ ॥ ਤੁਬਲਖ ਮਤੁ ਅਰੁ ਰਾਮ ਰਸੀਲੇ ॥ ਸ
ਨੇ ਸਨੇ ਅਤੇ ਸੀ ਦਰ ਡੀਲੇ ॥ ਪੀਧਾ ਸਰਕੇ ਤੁਟ ਮੈਗਏ ॥ ਧੇਖ ਸਰੋਵਰ ਬਿਸਮੇਭਏ
॥ ੨ ॥ ਕੋਸ ਪ੍ਰਮਾਣ ਅਹੇ ਦਿਸਤਾਰਾ ॥ ਜਲ ਅਗਾਧ ਅਤਿ ਉਜਲ ਦੁਹਾਰਾ ॥ ਸੁੰਦਰ
ਕਮਲ ਜਗਤਿ ਹਖਿਰੇ ॥ ਕੁਮਦ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਭਾ ਦਿਸਤਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਸੋਵੇਯਾ ॥ ਬਤਿ
ਕੁਝ ਮੁਨਿ ਹੀ ਸਪਨੇ ਚਕਵਾਜਿ ਹਸੇ ਕੁਤਰੈ ਚਰੈ ਚਰੈ ॥ ਕਿਕਲ ਕਾਜਲ ਕੁੰਕਟ ਮੈਥ
ਨਿਝੇ ਚਸੁਨ ਦਕਰ ਪਨਘੋਗਾ ਕੀਰਕਰੈ ॥ ਅਨੇਕ ਰਟੇ ਅਤਿ ਸੋਬਤ ਸਾਰ ਸਕੇ ਪ

9

ਨਜੇਗਾ ਫੁਲਲਤਾਤ ਰਯੋ ਨਿਰਖੇਜ ਨਨਾਗਰ ਨਾਗਚਿਤੋਦਿਗਕੋਗਾ ॥ ੧ ॥ ਫੁਲਕੁਲ
 ਰੇਤਰਵਾਸਗਲੇਸੁਭਸੀਤਨਸੇਸੁਲਟੇਕੋਦੇਧਰਮਾਹੀ ॥ ਜਲਉਜਲਜਿਉਮਨਸੰਤ
 ਨਕੋਪੁਨਿਵਾਰਜਗੀਧਸੀਤਿਨਮਾਹੀ ॥ ਸੁਮਹਾਰਕੇਵੇਜਲਪਾਂਤਕੋਰਗਪੁਕੀਰਤਹਾਤ
 ਰਕੀਪਰਛਾਹੀ ॥ ਤੁਹਿਸਾਨੁਜਗਮਸੁਤੁਟਕੋਧਬਿਸੀਤਲਮਾਹਿਛਲੇਤਟਜਾਹੀ ॥ ੫ ॥
 ਚੋਖਈ ॥ ਰਿਖਮੁਕਪਰਬਤਫਿਗਦੋਉਮਜਾਤਿਉਟੇਲਖਮਣਹਰਿਸੋਉਧਨਖਬਾਣਕ
 ਰਭੀਤਰਧਾਰੇਗਸੀਸਜਟਾਬਲਕਲਚਸਵਾਰੇਗ ॥ ਵੀਨਾਨਾਬਿਖਨਓਰਨਿਹਾਰੇਗ ॥ ਰਿ
 ਰਕੀਸੋਭਾਬਪੁਤਉਚਾਰੇਗ ॥ ਬੋਨਰਚਾਰਸਹਿਤਸੁਗਰੀਵਾ ॥ ਤਾਂਪਰਬਤਸਿਰਬਸੇਸਈ
 ਵਾ ॥ ੧ ॥ ਧਿਖਲਖਮਣਮਰਗਮਸੁਆਏ ॥ ਪਰਬਤਸਿਖਰਚਫਯੋਪੁਨਿਜਾਏ ॥ ਤੁਰ
 ਸੁਗਰੀਵਕਪਯੋਹਨੁਮਾਨਾ ॥ ਆਵਤਕੋਨਦੋਉਬਲਵਾਨਾ ॥ ੫ ॥ ਜਾਇਪਿਧੋਤਿਮਤਿਨਉ
 ਰਭਾਈ ॥ ਬਟਕੀਅਕੂਤਦੇਹਬਨਾਈ ॥ ਕਿਅਜਥਿਬਾਲੀਅਪਧਠਾਏ ॥ ਮੇਰੇਮਾਰਣਕੇ

9

ਹਿਤੁਆਏ॥੯॥ ਤਿਨਸੇਜਾਇਸੁਬਾਤਕਰੇਹੁ॥ ਤਿਨਕੋਚੀਤਸਗਲਲਖਲੇਹੁ॥ ਜੇਵਹੁ
 ਸਟਓਤਾਲਖਪਾਵੇ॥ ਕਰਿਸੈਨਨਿਕਹਿਮੇਸਮਝਾਵੇ॥੧੦॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਭੁਭੇਜਨਤਿਅੰ
 ਧੀਖਗਸੀਦੈਤਨਿਕਾਗਯਾਬਿਧਜਾਨੇਹਮਸਹੀਤਿਨਕੋਸਾਰਅਸਾਰ॥੧੧॥ **ਚੌਪ**
ਈ॥ ਹਨੂਆਨਿਮੁਖਤਥਾਉਚਾਰਗਲੀਨੋਬਟਸਰੂਪਤਿਹਧਾਰਾ॥ ਅਤਿਨਿਮਰਤਾਂਕੀਦਿ
 ਗਗਯੋ॥ ਕਰਿਪ੍ਰਣਾਮਪੁਨਿਪੁਛਤਭਯੋ॥੧੨॥ ਪੁਰਖਸਿਧੁਤੁਮਕੋਨਸੁਦੇਈ॥ ਤਰਹੁ
 ਬੀਰਬਨਿਅਏਜੋਈ॥ ਆਠੇਦਿਸਾਧੁਕਾਸੈਭਾਈ॥ ਦੋਸੁਰਯਸਮਪ੍ਰਭਾਸੁਹਾਈ॥੧੩॥
 ਤੁਮਤਿਲੋਕਕੇਕਰਤਏਈ॥ ਮੇਰੀਮਤਿਯਾਬਿਧਕੀਹੋਈ॥ ਤੁਮਪ੍ਰਧਾਨਪੁਰਖਜਗ
 ਕਾਰਣ॥ ਜਗਤੁਸਰੂਪਜਨਨਕੇਤਰਹੁ॥੧੪॥ ਆਯਾਮਾਨੁਖਭਏਅਕਾਗਮੇਜਾਨਤ
 ਤੁਮਕੋਅਵਤਾਰਾ॥ ਜਗਉਪਜਾਵਨਪਾਲਨਹਰਹੁਉ॥ ਲੀਲਾਕਰੇਸੁਦੇਤੁਮਤਰਹੁਉ
 ॥੧੫॥ ਸਥਾਵਰਜੰਗਮਜੋਜਗਹੋਰੇ॥ ਸੁਤੀਤਰਧ੍ਵਰਕਤੁਮਤਿਨਕੋਰੇ॥ ਭੂਮੀਕੋਸਭਭਾਰ

੨ ਸੁਹਰਾਇ ਨਿਜ ਭੁਗਤ ਨ ਕੋ ਪਾਲ ਨ ਕਰੇ ॥ ੧੬ ॥ ਯਾਹਿ ਤੁ ਤੁਮ ਲੀਨੇ ਮਵਤਾਗ ਤੁਮ ਪ੍ਰਮੇ
 ਸੁਰਖ ਤੁੀ ਅਕਾਗ ਨਰੁ ਨ ਗਇਨੁ ਸੇ ਜਗਦੇਈਗ ਮੇਰੀ ਮਤਿ ਜਾਬਿਧ ਕੀ ਹੋਈ ॥ ਰਾਮ ਕੀ
 ਜੋ ਤਬ ਭੂਤ ਉਚਾਰਾ ਪੇਖੇ ਲਖ ਮਣ ਵਟੂ ਚਾਰਾ ॥ ਸਬਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਗਲ ਹੋਯੇ ਈਗ ਦੁਰ
 ਅਨੇਕ ਸੁਨਯੋ ਇਨ ਸੇਈਗ ॥ ੧੭ ॥ ਇਨ ਸੇ ਜੋ ਮੁਖ ਤੇ ਕਹਯੋਗ ਅਸੁਧ ਸਬਦ ਨਹਿ ਤੁਮੇ
 ਲਹਯੋ ॥ ਪੁਨਿ ਰਪੁ ਖੀਰ ਕਯੋਹ ਨੁਮਾਨਾ ॥ ਗਿਯਾ ਨਰੁ ਪਦੇ ਸ੍ਰੀ ਭੁਗਵਾਨ ॥ ੧੮ ॥ ਮੇਰੇ ਦਾਸ ਰ
 ਥੀ ਜਗਰਾਮਾ ॥ ਯਹ ਮੇਅ ਨੁਜ ਸੁਲਖ ਮਣਨਾਮਾ ॥ ਸੀਤਾ ਹੁਤੀ ਸੁਨਾਹਿ ਮਾਰੀ ॥ ਪਿਤਾ ਮਾਇ
 ਸਮੇਰ ਖਰਹ ਮਧਾਰੀ ॥ ੧੯ ॥ ਤੀਨੇ ਈਰੁ ਕਵਿ ਪਨ ਮਧੁਗਾ ॥ ਹਮ ਅਏ ਸੁਣੁ ਬ੍ਰਹਮ ਕੁਮਾਰਾ ॥
 ਰਾਖ ਸਕਿਨੇ ਸੁਹਰੀ ਪ੍ਰਿਅਾਰੀ ॥ ਮੇਧਾ ਤੀਵਹੁ ਜਨ ਕਕੁਮਾਰੀ ॥ ੨੦ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਤੁੰ ਕੇ ਛੁੰ
 ਛਨ ਹੋਤੁ ਹਮ ਅਏ ਜਾਬਨ ਮਾਂਗਿ ॥ ਤੁਮ ਬਟੂ ਪਸੁ ਕੋ ਨਹੇ ਮੇਰ ਕਹੇ ਮੁਖ ਮਾਂਗਿ ॥ ੨੧ ॥
ਬਟੂ ਦਾ ਚੋਖਾਈ ॥ ਸੁਗਰੀ ਵਨਾ ਵਨਾ ਨਰ ਕੋ ਰਾਜਾ ॥ ਹੋ ਮਤਿ ਮਾਨ ਬਡੇ ਸਿਰ ਤੁਯਾ ॥ ੨੨ ॥

॥ ਚਾਰ ਮੰਤ੍ਰੀ ਸੀ ਗਧਿ ਅਰੇ ॥ ਗਿਰ ਸਿਰ ਬਸੇ ਸੁਕਧਿ ਸਿਰ ਦਾਰੇ ॥ ੨੩ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਬਾਲੀ ਕੇ
 ਲਖੁ ਭੂਤ ਹੋਰ ਪੁਰਖ ਕਧਿ ਸੁਗਰੀ ਦਾ ॥ ਬਾਲੀ ਪਾਪੀ ਕਾ ਦੁਯੋ ਡਰ ਤੁਰੇ ਤਿ ਨ ਜੀਵਾ ॥ ੨੪ ॥
 ॥ ਇਨ ਕੀ ਨਰ ਸੁਤੰਗੀ ਬਾਲੀ ਪਾਪੀ ਬ੍ਰਾਤਾ ॥ ਤਿ ਨ ਡਰ ਜਾਗਿਰ ਮੈ ਬਸੇ ਕਧ ਨਾਇਕ ਬਿਖ ॥
 ਤੁ ॥ ੨੫ ॥ **ਚੌਪਈ** ॥ ਸੁਗਰੀ ਹਕੇ ਮੇ ਅਹੇ ਬਜੀਗਾ ਵਾਉ ਪੁਤ ਮਮ ਕਹੇ ਸੁਧੀਗਾ ਹਨੂ ਮਲ
 ਮਲ ਨਾਮ ਬਖਾਨੇ ॥ ਅੰਜਨੀ ਮਾਤੁ ਸਗਲ ਜਗ ਜਾਨੇ ॥ ੨੬ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਸੁਗਰੀ ਦਸਾ ਬ
 ਸਖਤਾ ਕਰੇ ਕਹੇ ਪੁਤ ਮਜੇ ਇਹ ਪਤਿ ਨੀਹ ਗੀਨਾ ਸੁਖ ਤਿਹੇ ਸਗਾਇ ਕਹੇ ਇਹ ॥ ੨੭ ॥ ਮੈ
 ਅਬ ਜਾਵੇ ਬੇਗਤ ਹਿ ਛੀਲ ਨਹੀ ਕਛੁ ਮਾਹਿ ॥ ਚਲੇ ਪੁਤ ਮਬੇਗਤੁ ਮਜੇ ਰੁਚਿ ਹੋਏ ਉਰ
 ਮਾਹਿ ॥ ੨੮ ॥ **ਸੀਰਾ ਮਵਾਚਾ ਸਵੈਯਾ** ॥ ਹਮ ਹੂੰ ਤਿ ਨ ਕੇ ਸੀਗਹੇ ਨ ਸਧਾ ਚਲ ਕੇਇ ਹਠ
 ਰਸੁ ਨੇ ਮਬਾ ਅਏ ॥ ਜਗ ਮੀਤੁ ਕੁੰਕਾਰ ਜਹੇ ਇਜੇ ਤੇ ਕਰਹੇ ਸਗਲੇ ਸਿਰਲੇ ਬਲ ਲਾਏ ॥
 ਹਨੂ ਮਾਨਤ ਬੈਨਿ ਜਹੁ ਪਗਾਹ ਯੋ ਕਰ ਜੇਹੇ ਉਤਿ ਨਗਮ ਅਲਾਏ ॥ ਅਬ ਮੇਹ ਸਕੰਧ ਚਛੇ

ਤਿਸ

੩ ਗੁਪਤਾਇਕ ਬੇਗ ਚਲੇ ਨਹਿ ਛੀਲ ਸੁਧਾਏ ॥ ੨੮ ॥ ਆਤਿ ਹਠੈ ਚਲੇ ਅਬ ਬੇਗ ਸੁਨੇ ਜਹਿ ਸੰ
 ਗ ਅਮਾਤ ਬਸੇ ਕੀਧਰਾਈ ॥ ਤਬ ਰਾਮ ਤਬਾ ਮੁਖ ਭਾਖ ਭਲੇ ਹਨੁ ਮਾਨ ਸਕੰ ਪਚਛੇ ਯੁਗ ਭਾ
 ਈ ॥ ਹਨੁ ਮਾਨ ਸੁਕੁ ਦ ਚ ਵੇਖੇ ਤੇਰਿ ਰਸੀ ਸਬਿਖੇ ਨਹਿ ਛੀਲ ਲਗਾਈ ॥ ਗੁਪਤਾ ਬਤਹਾਂ ਲੁ
 ਪੁ ਭਾਤ ਸਮਾਖਿ ਵੇਠ ਰਹੇ ਨਿਵਣੀ ਤਰਛਾਈ ॥ ੨੯ ॥ ਹਨੁ ਮਾਨ ਕਪੀ ਸੁਰਪਾਸ ਗਏ ਕਰ ਜੋ
 ਰਦੁਇਹ ਬਾਤ ਅਲਾਈ ॥ ਲੁਪੁ ਭਾਤ ਸਮਾਗ ਪੁਬੀਰ ਮਏ ਡਰ ਦੂਰਤ ਜੋ ਸਗਲੇ ਕੀਪਰ ॥
 ਈ ॥ ਅਬ ਬੇਗ ਉਠੈ ਮੇਲਗਾ ਪਵੇ ਕੋ ਤਨ ਸੇ ਸਖਿ ਤਾਤੁ ਮਹੀ ਸੁਬ ਨਾਈ ॥ ਕਰਿ ਤੂੰ ਸਖਿ ਤਾਸ
 ਹ ਬੇਗਾ ਤੇ ਨੇ ਸੁਨੁ ਰਾਜਨ ਪਾਵ ਕਪਾਸ ਜਲਾਈ ॥ ੩੦ ॥ ਹਰਖੇ ਸੁਕੀ ਦਸੁ ਨੀ ਬਤੀਯਾ ਪੁਨਿ ॥
 ਪਰ ਪੁਤ ਮਕੀ ਛਿਗਮਾਈ ॥ ਤਰਕੇ ਮਲ ਸਾਖ ਸੁਛੀ ਨਲਈ ਕਰ ਰਾਮ ਕੇ ਹੇਤੁ ਸੁਦੀ ਲੁਬਿਛਾ
 ਈ ॥ ਹਨੁ ਮਾਨ ਦਈਲ ਪਮੀਨਿ ਤ ਬੇਲਖ ਮੀਨੀ ਕਾਟਈ ਕੀਧਰਾਈ ॥ ਪੁਨਿ ਬੇਠਿ ਗਏ ਤਿਹ ਠੈਰ ਤ
 ਬੇਕੀ ਪਨਾਇਕ ਮੋਹਿ ਜੀਹ ਰਖਾਈ ॥ ੩੧ ॥ ਮਾਦ ਹਤੇਰ ਪੁਬੀਰ ਕਥਾਲ ਪਮੀਨਿ ਸਗੁ ਤੁਝੁ

ਸੁ
 ਤੁ
 ਕਾ

3 ਖਸੁਨਾਈ ਗਰਮ ਦਯੋਬ ਨਬਾਸ ਪਿਤਾ ਅਰਸੀਯ ਗਈ ਬਨ ਮਾਹਿ ਚੁਗਈ ਯੋਲਖ ਮੰਨ ਕੇ
 ਵਾਕਸੁ ਨੇ ਬਏ ਕੀ ਪਨਾਇ ਕਥਾ ਤੁ ਅਲਾਈ ਸੀਯ ਕੇ ਸੋਧ ਨ ਮੈ ਕਰਹੋ ਬਲ ਬੁਧ ਜਗਾਂ ਘਰੁ ਚੇ
 ਪੁਰਾਈ ॥ ੩੩ ॥ ਅਰੀ ਪਾਤ ਨ ਮੈ ਸੁਸਾਇ ਤਤਾ ਤੁ ਮਰੀ ਕਰਹੋ ਬਲ ਮੈ ਰਹੁ ਮਾਂਗੀ ॥ ਇਕ ਮੈ
 ਸੁਨੇ ਤੁ ਮਰਾਮ ਕਰਹੋ ਜੁ ਪੀਥੀ ਇਹ ਮੈ ਨਿਜ ਨੇ ਨਨ ਮਾਂਗੀ ॥ ਕਾ ਪਿਛ ਬਸ ਮੇ ਤੁ ਸੁਏ ਕਸ ਮੈ ਇਹੋ
 ਠਪੁ ਤੇ ਗਿਰ ਕੇ ਸਿਰ ਮਾਂਗੀ ॥ ਇਕ ਨਾਰ ਸੁਣੇ ਚਨ ਰਾਖ ਸਕੋ ਗਹਿ ਜਾਵੁ ਤ ਬਨ ਭਿੰਨ ਮੰਡਲ ਮਾਂਗੀ ॥
 ॥ ੩੪ ॥ ਮੁਖ ਰਾਮ ਹਿਰਾਮ ਪੁਕਾਰ ਤ ਬੀ ਪੁਨਿ ਪੇਖ ਜਮੈ ਗਿਰ ਕੇ ਸਿਰ ਮਾਂਗੀ ॥ ਨਿਜ ਭੂਖਣ ਤਾਰ ਸੁਟ
 ਰਪਟੇ ਬਰਤਾ ਕਟੇ ਸੁਧ ਰਾਧ ਰਮਾ ਜੀ ॥ ਅਤਿ ਰੇਵ ਤ ਬੀ ਫਿਗ ਨੀਰ ਘਨੇ ਗਹ ਰਾਖ ਸਤਾਂ ਗਿਰਾਯੇ
 ਨਭ ਮਾਂਗੀ ॥ ਗਹਿ ਭੂਖਣ ਮੈ ਰਪੁ ਨਿਦਨ ਵੇਇਹ ਬਾਧ ਪਰੇ ਗਿਰ ਕੇ ਦਰ ਮਾਂਗੀ ॥ ੩੫ ॥ ਅਬ ਲੋਇ
 ਆਪ ਪੇ ਨਿਜ ਨੇ ਨਿਜੇ ਤਿਨ ਕੇ ਨਹੀ ਸੁਖ ਚਾਰੇ ॥ ਇਹੁ ਭਾਂਤਿ ਚਾਰ ਸੁਆਨ ਵੇਹੇ ਕਾ ਪਿਨ
 ਬਭੁਲੇ ਰਪੁ ਨਾ ਥਾਇ ਧਾਰੇ ॥ ਪੁਨਿ ਰਾਮ ਸੁਹਾਬ ਨ ਪੇਲ ਗਿਰਾਧਿ ਬਭੁਖਣ ਹਾਮੁਖ ਮਾਹਿ ਪੁਕਾਰੇ ॥

੪ ॥ ਰਿਦੁ ਭੂਖਨ ਪਾਰਸੁ ਰੇਤੁ ਭੇਜਨ ਪ੍ਰਾਕਿਤ ਰੇਤੁ ਲੋਕ ਮਦਾਰੇ ॥ ੩੬ ॥ ਲਖ ਮੰਨਿ ਦਯੋ ਬਹੁ ਪੀਸੁ
 ਬੈਸੁ ਰੁਵਾਛਾਇ ਹੋਸੁ ਕਹੈ ਮੁਖ ਮਾਂਹੀ ॥ ਆਇ ਨ ਕੇਤੁ ਕਮਾਂਹਿ ਲਹੇ ਸੀਯ ਕੇਤੁ ਮਠਿ ਬਹੁ ਸੋਚ ਕਰੇ ਮਸ
 ਮਾਂਹੀ ॥ ਕਥਿ ਨ ਬਸ ਗਇ ਕਹੈ ਹਮਰੇ ਹਮ ਮਾਗਹਿ ਰਾਵਣ ਕੋ ਰਣ ਮਾਂਹੀ ॥ ਤੁਬ ਆਪ ਸੁਗੀਵ ਕਥਾ
 ਮੁਖ ਤੇਇ ਹਭਾਖ ਤੁਰਾਮ ਸੁਨੈ ਬਨ ਮਾਂਹੀ ॥ ੩੭ ॥ **ਸੁਗੀਵ ਉਵਾਚਾ ਚੌਪਈ** ॥ ਯਹ ਹੋਰਾ ਮਖ
 ਤੁਗ ਜਾਮੇਰੀ ਬਹੁ ਤੁਕਹੇ ਉਰ ਲਾਜ ਪਨੇਰੀ ॥ ਰਾਵਣ ਕੋ ਰਣ ਭੀ ਤੁਰ ਮਾਂਹੀ ॥ ਤੇ ਕਰਿ ਦੇਉ ਸੁਜ
 ਨ ਕੁਕੁਮਾਰੀ ॥ ੩੮ ॥ **ਸੀਕਰ ਛੰਦ** ॥ ਹਨੁ ਮਾਨ ਪਾਵ ਕਥਾਰ ਲੈ ਤਹਿੰ ਜਾਲ ਯੋ ਪੁਨਿ ਆਪਾਗਾ
 ਮਠਿ ਕਥਿ ਨ ਬਕੇ ਦਿਗਧੇ ਸਾਖੀ ਬਾਪਾ ॥ ਤਬ ਭਟੇ ਮੀਤੁ ਸੁਪਰਸ ਪਰਗਲਿ ਮਿਲੇ ਭੁਜਾਪ ਸਾਰਾ
 ਪਨਹਿ ਪਾਪ ਦੋਨੋ ਚੀਤੁ ਮੇਜੀ ਮਹੀ ਗਜ ਮੁਨਾਵਾਰਾ ॥ ੩੯ ॥ ਤੁਬ ਰਾਮ ਕੇ ਦਿਗ ਬੈਠ ਕੇ ਸੁਗੀਵ ਕੀ ਨਉ
 ਚਾਰਾ ਸਖੇ ਨਿਜ ਮੈਹਾਲ ਤੁਕ ਕਹੈ ਰਾਮ ਮੁਰਾਰਾ ॥ ਸੁਨੈ ਤੁਮ ਮਨੁ ਲਾਇ ਕੇ ਮਮ ਬਾਲ ਕੀ ਨੋਜੋਈ
 ਮਾਯਾ ਵੀਨਾ ਮਸੁਖੁ ਤੁਮ ਯਕੋ ਪਰਮ ਦੁਰਮ ਤੁਸੀਇ ॥ ੪੦ ॥ **ਚੌਪਈ** ॥ ਏਕ ਸਮੇਕ ਸਕਿਯ

ਆਯੋਗ ਬਾਲੀਕੋਤਿਨ ਆਨ ਬੁਲਾਇਯੋ ਸਿਪੁ ਨ ਦਤਿ ਨ ਕੀਨ ਉਚਾਰਾ ਬਾਲੀਕੋਤਿ
 ਯੋਰਿ ਰਗੁਰਾਗ ॥ ੪੧ ॥ ਤੁਮ ਰਨੈ ਨ ਕੋਧ ਅਤਿ ਲਾਲੀ ਨਿਕਸੇ ਪੁਰਤੇ ਥੀਰ ਸੁ ਬਾਲੀ ਗ ਬਾਲੀ
 ਤੰ ਉਰਮੁ ਠਲਗਾਈ ਗ ਰਖ ਸਤੁ ਰਯੋ ਸੁ ਚਲਯੋ ਪਲਾਈ ॥ ੪੨ ॥ ਅਪਨੀ ਗੁਰਮੁਤਿ ਭਾਗ
 ਯੋ ਜਬ ਹੀ ਗ ਬਾਲੀ ਪਾਛੇ ਪਾਯੋ ਤਬ ਹੀ ਮੋਤ ਬਸੰਗ ਪਯੋ ਤਿ ਨਿਗਯੋ ਬਾਲੀਕੋ ਅਨੁਗ
 ਤਤ ਬਭੁਯੋ ॥ ੪੩ ॥ ਗਿਰ ਕੰਦਰ ਮਹਿ ਸੋਧ ਸਗਯੋ ਬਾਲੀ ਮੋਖਿ ਬਚਨ ਅਲਯੋ ਤੁ
 ਰਗੁ ਬਾਹਰ ਮੋਧ ਸਜਾਵੇਂ ਗਹੀਂ ਤੁਹਾਂ ਲੋਯੋ ਲੋਯੋ ਆਵੇਂ ॥ ੪੪ ॥ ਯਾ ਬਿਸੁ ਰਾਖ ਗੁਰਾ ਮਹਿ ਗ
 ਯੋ ਮਾਸ ਏਕ ਬਾਹਰ ਨਹੀ ਅਯੋ ਮਾਸ ਉਪਰੰਤ ਗੁਰਾ ਕੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਕਸੀ ਸੁੰਦਰ ਕੀ
 ਬਹੁ ਪਾਰਾ ॥ ੪੫ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਦੇਖਤ ਪਤਤ ਨ ਭੁਯੋ ਮੇਜਾ ਨ ਯੋ ਬਾਲੀ ਉਰਮੁਯੋ ਗੁਰੁ ਕੇ
 ਦੁਆਰਾ ਸਿਲਾਇਕ ਮਾਰਾ ਮੇ ਆਯੋ ਨਿਜ ਭਵਨ ਮਧਾਰਾ ॥ ੪੬ ॥ ਬਾਲੀ ਗਾਖ ਸਨਿਹਏ
 ਮਾਰਾ ਗੁਰਾ ਬੀਚ ਮੇ ਕੀਨ ਉਚਾਰਾ ਸੁਨ ਕੋ ਬਾਤੁ ਦੁਖ ਸਭ ਹੋਏ ਛਾਤੀ ਤਤੁ ਸੁ ਬਹੁ ਬਿਧ

੫ ਰਿਏ ॥੪੭॥ ਮੈਕੋਗਜਤਿਲਕਸਰੁਭਾਯੋਗਮਹੁਤੀਨਹਿਮੇਅਭੁਲਾਯੋਗਬਲਾਤਕਾਰਤੇ
 ਗਜੁਸੁਦੀਨੋਕਥਿਮੰਤ੍ਰੀਮੁਹਿਤਿਲਕਸੁਕੀਨੋ॥੪੮॥ **ਸੀਕਰਛੰਦਾ**॥ ਮੈਗਜਕੀਨੋਕ
 ਥਿਨਕੋਸੁਨਿਗਮਕਿੰਚਤੁਕਾਲਾਸੀਸਛਤੁਸੁਮੇਂਠਿਰੇਯੁਗਦੁਲੇਚੈਕਥਿਸਾਲਾਤਿਯਕੁ
 ਲਬਾਲੀਅਯੋਧਿਧਮੋਹਰੇਖਸੁਕੀਨਾਬਹੁਤਿਸਕਾਰਸੁਮੇਂਕੀਯੋਕੁਪਮਸਟਛੁਤੀਦੀਨ
 ॥੪੯॥ ਤੁਜਿਮੇਸਿਘਾਸਨਤਾਂਹਿਕੋਕੁਇਭੀਤੁਗਾਯੋਗਮਾਜਗਲੋਕਸਗਲੋਮੋਠਿ
 ਰਯੋਨਹਿਥਯੋਕਿਨਸਾਮਾਰਿਖਮੁਕਸੁਪਰਬਤੇਇਰਰਮੇਰੁਰਗਾਰਾਨਹਿਅਇਕ
 ਲੀਯਾਹਿਮੇਰਿਖਸਾਧਕੋਕੁਇਗਾਰਾ॥੫੦॥ ਇਨਤਾਂਹਿਤੇਮਮਕੁਰਯਾਦਹੁਮੁਟੁਕੋਗੇਅਧ
 ਗਿਤਨਰਮੇਰੀਐਸੀਵਹੁਦੇਮੇਉਰਤਾਧਾਅਬਧਦਾਂਤੇਲਹਿਸੁਖੀਹੋਇਯੋਯੋਕਹਕਥਿ
 ਬੈਨਾਮਿਤਕੇਦੁਖਦੁਖੀਹੋਇਗਮਵਾਰਜਨੋਨਾ॥੫੧॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਤਵਵੈਗੀਕੋਮਾਰਹੋਜੰ
 ਹਿਰੀਤਵਨਾਗਾਯੋਗਪੁਪਤਜਬਭਾਖਯੋਕਥਿਧਤਿਕੀਨਉਚਾਰਾ॥੫੨॥ ਗਜਨਬਾਲੀ ੫

ਅਤਿਬਲੀਕੈਸੇਮਾਰੇਤਾਂਹਿ॥ ਮਾਨੁਖਕੀਗਨਤੀਕਾਦੇਵਰੂਰੇਉਰਮਾਰਿ॥ ੫੩॥ ਚੌਥ
 ਈ॥ ਸੁਨੋਗਮਤੁਕਥਾਬਖਾਨੋ॥ ਜਾਂਕਾਰਿਤੁਮਬਾਲੀਲਜਾਨੋ॥ ਏਕਸਮੇਦੁਇਕੁਭੀਹ
 ਨਾਮ॥ ਬਡੇਦੇਹਰਾਖਸਬਲਧਾਮ॥ ੫੪॥ ਕਿੰਜਕਿਧਾਪ੍ਰਤਿਨਿਸਕੋਆਯੋ॥ ਮਹਿਖਰੁ
 ਪਤਿਨਦੇਹਬਨਾਯੋ॥ ਬਾਲੀਕੋਰਣਹੇਤੁਬੁਲਾਯੋ॥ ਸੋਸੁਨਿਬਾਲੀਕੋਖਬਦਾਯੋ॥ ੫੫॥
 ਯੁਧਹੇਤੁਬਾਲੀਤਬਗਯੋ॥ ਮਹਿਖਸੀਗਤੇਤਾਂਗਹਿਲਯੋ॥ ਬਲਕਾਰਿਧਰਣੀਮਾਂਹਿ
 ਗਿਗਯੋ॥ ਪਾਦਏਕਤਿਹਦੇਹਦਬਾਯੋ॥ ੫੬॥ ਹਾਥਨਸੇਤਿਹਸੀਸਮਰੋਗ॥ ਰਾਮਏ
 ਹਤੇਲੀਨੋਤੋਗ॥ ਤੋਲਨਕਕਤਿਨਦੂਰਬਗਯੋ॥ ਧਰਮਸੀਸਦੁਹਈਗਾਂਯੋ॥ ੫੭॥
 ਜੋਜਨਏਕਤਹਾਂਤੇਆਯੋ॥ ਮਤੰਗਰਿਖੀਆਸੁਮਾਢਿਗਯੋ॥ ਗਰਕਇਬਿਸਟਤੁਹਭ
 ਈਅਖਾਗ॥ ਧੋਖਮੁਨੀਸੁਰਕੋਧਸੁਧਾਗ॥ ੫੮॥ ਬਾਲੀਕੋਤਬਸਾਪਲਗਯੋ॥ ਕੋਧਭੁਰੇ
 ਮੁਨਏਹੁਅਲਾਯੋ॥ ਮੇਰੇਪਰਬਤੁਆਵੇਜਬਹੀ॥ ਰੁਗਨਸੀਸਤੂੰਮਰੇਸੁਤਬਹੀ॥ ੫੯॥

ਬ

੬ ॥ **ਏਹ ਗਾ** ॥ ਮਤੰਗਰਿਖੀ ਸੁਰਸਾਧਯੰ ਦੀ ਨੋਰ ਪੁਵਰਤਾਹਿ ॥ ਰਿਖ ਮੁਕਯਾਧਰ ਬਤੇਇਹ ਬਾਲੀ
 ਆਵੇ ਨਾਹਿ ॥ ੬੦ ॥ **ਸਵੈਯਾ** ॥ ਇਹ ਜਾਨ ਬਸੋ ॥ ਇਹ ਠੋਰ ਬਿਖੇ ਸੁਨਰਾਮ ਸਰੋ ਉਰਤੇ ਰੁਰਤਾਰੀ
 ॥ ਸਿਰਦੁੰਦਰੁ ਕੋਇ ਠੋਰ ਪਰ ਤੁਮਰਾਮ ਚਲੋ ਅਬ ਲੇਹੁ ਨਿਗੀ ॥ ਜਬ ਤਾਂ ਹਿਚਿ ਖੇਪ ਨਤੇ
 ਸਕਤੀ ਤਬ ਬਾਲਹੋ ਤੁਮਰੋ ਬਲ ਪਾਰੀ ॥ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਬਖਾਂਤੁ ਭਯੋ ਸਿਰਬੋ ਵਹੁ ਭੂਧਰ ਸੋ
 ਅਤਿ ਰਾਗੀ ॥ ੬੧ ॥ ਪਿਥਰਾਮ ਹਸੇ ਮੁਖ ਮਾਂਹਿ ਤਬੋ ਪੁਨਿ ਪਾਇ ਅਗੂ ਠਨਿ ਸੀਸ ਚਲਾਇ
 ॥ ਦਸਯੋ ਜਨ ਜਾਇ ਪਰੇ ਜਬੀ ਹੀ ਕਪਿ ਨਾਇ ਕਚੀ ਤੁਮ ਚੰਗੁ ਸੁਆਇ ॥ ਸੁਗੀਵ ਕਹੇ ਮੁਖ
 ਸਾਬ ਸਮਾਬ ਸਮੀਤਿ ਸਰੋ ਮੁਖ ਏਹੁ ਮਲਾਇ ॥ ਬਲਿਯੇ ਪਨਕੀ ਪੁਨਿ ਮੋਰ ਕਥਾ ਕਪਿ ਨ
 ਇਕਰਾ ਪਵ ਪਾਸ ਸੁਨਾਇ ॥ ੬੨ ॥ ਇਹ ਤਾਲਰ ਪੂਤੁ ਮਸਾਤੁ ਪਿਥੋ ਇਕ ਏਕ ਹਆਨ ਹਲਾਵ
 ਤਬਾਲੀ ਮਧਰ ਮਾਂਹਿ ਸਿਰੇ ਇਨ ਪਤੁ ਸੁਨੋ ਇਕ ਪਾਤੁ ਰਹੇ ਨਹਿ ਤਾਲ ਤਾਲੀ ॥ ਇਕ ਸਾਇਕ ਫੋ
 ਵਕਰੇ ਸਰੋ ਕੋਹ ਮਜਾਨ ਹੋਤੋ ਉਰ ਮਾਹ ਬਾਲੀ ॥ ਕਹਿ ਰਾਮ ਤਬਾਧ ਨਹਾ ਬਲਯੋ ਅਰਸਾਇ

ਨ
੬

ਕਟੇਕਲਯੋਬਲਸਾਲੀ॥੬੩॥ ਭੁਟਟਟੇਸਭੁਤਾਲਤੁਬੈਰਪੁਨਾਇਕਸਾਇਕਟੇਕਚਲ
 ਏ॥ ਫੋਰਿਕਤਾਲਨਭੂਧਰਭੂਪੁਨਿਸਾਇਕਗਮਨਿਬੰਗਾਯਾਏ॥ ਹੋਇਰਹੇਬਿਸਮੇਸੁਰੀ
 ਵਸੁਗਮਕਹੇਉਰਮੈਹਰਖਾਏ॥ ਗਮਸੁਤੂਜਗਨਾਥਅਹੇਪਰਮਾਤਮਯਾਜਗਜੰਗੀਉ
 ਪਾਏ॥੬੪॥ ਕ੍ਰਿਤਪੁਰਬਪ੍ਰੀਤਪ੍ਰਫੁਲਿਭਟੇਮਮਗਮਯਤੋਤਵਸੰਗਤਿਪਾਈ॥ ਜਗਤੋ
 ਹਮੁਤਮਨੀਤਰੁਜੇਕੁਵਖੀਧਨਤੋਸਭੁਟੇਹਮਿਟਾਈ॥ ਅਬਕੈਸਕਮੈਭਵਚਾਂਗਿਕ
 ਰੋਕਲਿਗਮਲਹੇਤਵਮੋਖਸਹਾਈ॥ ਸੁਤਿਨਾਰਿਸੁਗਜਧਨਾਇਕਜੇਸਭੁਮਾਇਕਹੋਇ
 ਮਮੇਮਨਆਈ॥੬੫॥ ਅਬਏਵਨਟੇਵਨਕੋਰਚਹੋਤੁਮਹੋਹੁਪ੍ਰਸੰਨਮਗਾਂਧਾਰੀ॥
 ਜਗਮਾਨੀਦਤੇਪਦਮੋਹਲਹੇਕ੍ਰਿਤਗੁਗਹੁਤੇਕਛਮੋਹਮੁਖਾਰੀ॥ ਧਨਹੇਤੁਯਥਾਨਰ
 ਧਾਵਤਕੋਨਿਧਮੋਇਲਹੇਜਗਮੋਜਿਅਸਾਰੀ॥ ਅਵਿਟਕਬੀਧਨਅਹਿਜਿਤੋਵਹਿਦੂਰ
 ਭਯੋਅਬਮੋਹਮੁਰਾਰੀ॥੬੬॥ **ਚੋਪਈ॥** ਜੰਗਦਾਨਤਪਕਰੇਸੁਜੋਈ॥ ਸੀਸਾਰਬੀ

ਬਲਿ

੧ ਪਨਹਿਜੀਰਦਹੋਈ। ਉਲਟੇਬੰਧਨਦਿਛੁਤਬਹੋਗਜਾਂਕਰਿਜੀਵਕਹੁਤਦੁਖਲਹੇ। ੬
 ੭। ਤੇਧਦਧੇਖਨਤੇਸੁਨਿਧੀਗ। ਬੰਧਨਿਮਿਟੇਸੁਸੀਰਪੁਬੀਰਗਆਧੋਖਿਣਤੋਮੈਮਨ
 ਲਾਗੇ। ਅਗਿਆਨਨਰਬਮੁਲਸਕੁਕਾਰੇ। ੮। ਤਾਂਤੋਤੋਰਿਬਿਖੇਮਨਚੋਰੇਸਦ
 ਰਹੋਨਹਿਐਰਸੁਹੋਰੇਗ। ਗਮਗਮਜਿੰਰਿਕਾਣੀਗਾਵੇ। ਸੋਖਿਣਤੀਤੁਰਪਾਪਮਿਟਾਵੇ। ੯
 ੧੦। ਬ੍ਰਹਮਹਤਯਾਜੀਮਦਧਾਨ। ਸਰਬਧਾਪਖਿਨਤੀਤੁਰਗਾਨ। ਗਮਨਹੀਅਰੁਜੀ
 ਤਨਚਹੋਦਾਰਸੁਖਾਇਕਨਉਰਗਹੋ। ੧੧। ਤੁਮਰੀਕੁਗਤਿਸਦਾਮਮਹੋਈ। ਬੰਧ
 ਨਸਗਲਮਿਟਾਵੇਜੋਈ। ਤੁਮਰੀਮਾਯਾਹੋਬਲਵੰਤ। ਜਗਉਪਜਾਯੋਜਾਕੁਗਵੰਤ।
 ੧੨। ਮੇਹੋਦਾਸਤੁਮਾਰਗਮ। ਆਯੋਹੋਅਬਤੁਮਰੀਸਾਮ। ਨਿਜਧਾਦਨਕੀਕੁਗ
 ਤਿਸੁਦੀਜੇਗਕੁਵਸੀਕਟਤੇਰਛਕੀਜੇ। ੧੩। ਤਵਮਾਯਾਮਮਹਰੇਸੁਗਿਆਨ। ਮੀਤ
 ਉਦਾਸੀਅਰਿਉਰਮਾਨ। ਪੁਰਬਭਏਸੁਮੇਉਰਮਾਹੀ। ਆਜਨਹੀਰਪੁਦਰਮਨਮਾਂ ੧

ੴ ॥ ੧ ॥ ਅਬ ਤੇ ਪਦ ਕੇ ਦਰਸਨ ਪਾਏ ॥ ਸਰਬ ਕ੍ਰਮ ਮੇਰੇ ਉਚ ਆਏ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਕਹਾਂ ਕੇ
 ਹਾਂ ਅਰ ਮੇਰੇ ॥ ਸਰ ਬਕ੍ਰਮ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹੋਰੇ ॥ ੧੪ ॥ ਤੁਵ ਮਾਇਆ ਨਰਗ ਹੋ ਸੁਜ ਲੋ ॥ ਸੁ
 ਦਿਸੇ ਖੋ ਦੇਖੁ ਨਿਤ ਲੋ ॥ ਜੋ ਲੋ ਮਾਇਆ ਬਲ ਭੁਗਵਾਨ ॥ ਤੋ ਲੋ ਹੋਇ ਨਤ ਤੁਸੁ ਭਾਂਨ
 ॥ ੧੫ ॥ ਮਗਿ ਮਾਨ ਕੀਯੋ ਨਾਨਾਂ ਤੁਮੁ ਜੋ ਲੋ ॥ ਕਾਲ ਜੰਨ ਭਯੋ ਹੋਇ ਸੁ ਤੋ ਲੋ ॥ ਯਾ ਤੇ ਜੋ
 ਉਮਾ ਦਿਯਾ ਗਹੇ ॥ ਸੋ ਉਮਾ ਧੇਰੇ ਤਮ ਮਹਿ ਧਰੇ ॥ ੧੬ ॥ ਮਾਇਆ ਮੂਲ ਸਕਲ ਸੁ
 ਵਿਕਾਰਾ ॥ ਯਹ ਮੇਰੇ ਸੁਤ ਯਹ ਮਮਦਾਰਾ ॥ ਤੁਤੇ ਮਾਇਆ ਲੇਹੁ ਟਾਟੀ ॥ ਤਵ ਟਾਸੀ ਮਾਇ
 ਆਰ ਘੁਰਾਈ ॥ ੧੭ ॥ **ਸਦੈ ਯਾ ॥** ਤੁਵ ਪਾਦ ਬਿਖੇ ਮਤ ਮੋਹ ਲਗੇ ਤਵ ਨਾਮ ਕਥਾ ਮੁਖ
 ਮਹਿ ਉਚਾਰੇ ॥ ਤਵ ਸੇਵਕ ਸੇਵਕ ਰੋਕ ਰਸ ਬਲ ਤੇ ਤਨ ਕੀ ਤਿਨ ਸੀ ਗਤਿ ਧਾਰੇ ॥ ਤਵ ਸੇਵ
 ਕ ਮੋਹੁ ਰਕੇ ਪਦ ਕੋ ਨਿਜ ਨੈਨ ਨਿਯਾਂ ਜਗ ਨੀਤ ਨਿਗਾਰੇ ॥ ਜਨ ਮਾਇਕ ਤੇ ਮਮ ਕਾਨ ਸੁ
 ਨੇ ਪਦ ਸੋ ਤਵ ਮੰਦਰਿ ਮਹਿ ਪਧਾਰੇ ॥ ੧੮ ॥ ਧਰੇ ਸਧੁ ਜਾ ਧਰ ਤੇ ਪਦ ਪੂਰ ਮਿਲੇ ਜਗ ਪਾਵ

ਸੁ

੮ ਨਤੀਰਥਸਾਰੇਗਾਫਿਰਭੂਮਿਥਿਥੈਜਲਪਾਵਨਕੈਜਗਦੇਖਹਰੇਨਿਜਅੰਗਪਧਾਰੇਸਿਰਨੀਤ
 ਪ੍ਰਣਾਮਕਰੇਹਮਰੈਜਗਪਾਵਨਜੇਪਦਕੰਜਤਿਹਾਰੇਹਮਸੇਕਪਿਕੀਗਨਤੀਸੁਕਹਾਂਸਿ
 ਐਕਮਾਲਸਨਬੰਧਨਧਾਰੇ॥੭੮॥**ਇਤ੍ਰ ਸ੍ਰੀ ਮਤ ਅਧਯਾਤਮਰਮਾਇਣੁ ਉਮਾਮਹੇਸੁਰ**
ਸੰਬਾਦੇਕਿਸਕਿਧਾਕਾਂਡੇਪ੍ਰਿਥਮਧਿਅਇ॥੧॥ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਦੇਵ ਉਵਾਚ॥ਚੌਪਈ॥ਯੈ
ਰਪੁਵਰਕੀਸੀਗਤਿਪਾਏ॥ਕਪਿਨਾਇਕਸਭੁਪਾਪਮਿਟਾਏ॥ਭੁਯੋਦਿਰਕਤੁਪੇਖਰਪੁਰ
ਮਾ॥ਹਸਕਰਬੋਲੇਸੁਖਕੇਧਾਂਮ॥੧॥ਮਾਇਆਮੋਹਕਕੀਜਗਜੋਈ॥ਕਾਰਯਹਿਤਬਿ
ਸਤਾਗੀਸੋਈ॥ਸਬੇਬਖਾਨੇਤੂੰਮਮਜੋਈ॥ਸਤਿਅਹੇਸੀਸੋਨਹਿਕੋਈ॥੨॥ਪਰਸ
ਕੁਲੋਕਕਰੇਗੋਰਾਮਾਕੀਨਿਕੋਸੁਗੀਵਹਕਾਮਾ॥ਮਗਨਿਸਾਖਧਰਭੁਜਾਪਸਾਰੇ॥ਬਨ
ਕੇਸੰਖਾਨਕਾਜਸਦੁਾਰੇ॥੩॥ਯੈਅਧਵਾਦਕਰੇਗੇਮੇਰੇ॥ਸਬੇਨਾਯਾਮੈਸੰਸਾਰੇਰੋ॥ਤੁਝੇ
ਜਾਹਿਭੁਲੇਸੁਖਪਾਵੇ॥ਬਾਲੀਕੋਰਹੇਤੁਭੁਲਾਵੇ॥੪॥ਇਕਹਥਾਣਤਾਂਹਿਕੋਮਾਰੋਗਾਰਜ

ਤਿਲਕ ਤਵ ਮਸਤਕ ਪਾਰੋਂ ਤਬ ਕਥਿ ਨਾਇਕ ਤਬ ਬਖਾਨੀ ਗਰਮ ਹਰੀ ਤਿਨ ਮੇਰੀ ਰ
 ਨੀ ॥ ੫ ॥ ਸੁਗੀ ਵੇਗ ਕਿਸ ਕਿਸਾਗਯੋ ਸਿੰਘ ਨਾਦ ਪੁਰ ਕੇ ਢੰਗ ਕਯੋ ਬਾਲੀ ਕਿੰ
 ਟੇਰੇ ਤਬ ਲਾਯੋ ਸੁਨਿ ਬਾਲੀ ਉਰ ਕੋ ਪਸੁ ਮਾਯੋ ॥ ੬ ॥ ਤਾਮ੍ਹ ਨੈ ਨਲਾਲ ਅਤਿ ਭੁਟੇ ॥
 ਬੇਗ ਨਗਰ ਤੇ ਬਾਹਰ ਗਏ ॥ ਸੁਗੀ ਦੁਜ ਗਾਂਥਾਂ ਨਰ ਬੋਧ ਰੋਗ ਬੇਗ ਜਾਇ ਤਿਹ ਠੇਰੇ ਮਰ
 ॥ ੭ ॥ ਸੁਗੀ ਦਮੁ ਸਟ ਤਾਂ ਉਰ ਮੇ ਮਾਰੀ ॥ ਪੁਨਿ ਬਾਲੀ ਨਿਜ ਬਲ ਹ ਸੰਭਾਰੀ ॥ ਬਾਲੀ ਕੋ
 ਭਯੋ ਉਰ ਭਾਰਾ ॥ ਸੁਗੀ ਦਵ ਏ ਬਹੁ ਮੁਸਟ ਪੁਰਾਗਾ ॥ ੮ ॥ ਸੁਗੀ ਵ ਬਹੁ ਰ ਬਾਲੀ ਕੋ ਮਾਰਾ ॥ ਪ
 ਰਸ ਪਰਿਯੋ ਭਯੋ ਅਖਾਰਾ ॥ ਇਕ ਰੂਪ ਏ ਨੈ ਅਤਿ ਲੁਰੇ ॥ ਰਾਮ ਦਿਸੇ ਸੁਜਨ ਨਹਿ ਪਰੇ
 ॥ ੯ ॥ ਬਾਣ ਨ ਮਾਰੇ ਸੀਰ ਪੁਰਾਣੀ ॥ ਸੁਗੀ ਵ ਸੰਸੀਕਾ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਤਬ ਸੁਗੀ ਵ ਸੁ
 ਨ ਮੁਖ ਜਾਏ ॥ ਭਯੋ ਬਿਯਾਫੁਲ ਰੁਛੇ ਰੂਪ ਲਾਏ ॥ ੧੦ ॥ ਬਾਲੀ ਗਯੋ ਸੁਸਭਾ ਮਝੀ
 ॥ ਸੁਗੀ ਵ ਅਏ ਜਹਿ ਰਾਮ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਵੈਰੀ ਭਾਈ ਬਾਲੀ ਨਾਮ ॥ ਕਿਉ ਮਰਵਾਏ ਤੰਤੋ

੯੯ ਗਮਾ ੧੧॥ ਜੈ ਮਮੰਚਾ ਹਰਿ ਤੇ ਹੀ॥ ਨਿਜ ਹਾਥ ਨਕ ਰਿਮਾਰੇ ਮੇਰੀ॥ ਤਵ ਹੀ ਮਮ ਉਤਸਾ
ਹਨ ਹਸੁ ਦੀਨੇ॥ ਸੰਤਿ ਸੰਧਿ ਤਵ ਬਚਨ ਸੁਕੀਨੇ॥ ੧੨॥ ਸਰਣਾਗਤ ਵਤ ਸਲਤ ਵਨ ਮਾ
ਮਾਕਾ ਹਿਤ ਕਰੀ ਉਪੇਖ ਯਾਗਮਾ॥ ਸੁਨਿ ਸੁਗੀ ਵਬਚ ਨਰ ਪੁਰਾਣੀ॥ ਨਿਨ ਨਨੀਰਚ
ਲਯੋ ਬਹੁ ਜਾਈ॥ ੧੩॥ ਗਮਾ ਅਲਿੰਗ ਨਤਾਂ ਕੋ ਕਰਯੋ॥ ਮਤ ਕੁਯ ਕਰੋ ਸੁਮੁਖੋ ਉਚਰਯੋ॥
ਏਕ ਗੁਪਯੋ ਦੋਰਾਈ॥ ਮਿਤ ਪਾਤਸੀ ਕਾਮ ਨਿਆਈ॥ ੧੪॥ ਯਾਂ ਤੇ ਬਾਂਤ ਨ ਮੋਹਚ
ਲਾਏ॥ ਮਥ ਤਵ ਚਿਨਕ ਕੋ ਕਰੋ ਬਨਾਏ॥ ਜਾ ਤੇ ਕੁਮ ਮੇਰੇ ਮੇਟ ਜਾਇ॥ ਤੂੰ ਬਾਲੀ
ਕੋ ਜਾਇ ਬੁਲਾਇ॥ ੧੫॥ ਪੁਨਿ ਦੇਰੀ ਕੋ ਮੁਯੋ ਨਿਹਾਰੇ॥ ਗਮਾ ਸੁਗੀ ਦਸੁ ਤੇ ਹਿ ਉਚਾਰੇ॥ ਤੇ
ਅਰਿ ਕੋ ਖਣੁ ਤੁਰੇ ਮਾਗਾ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਰਾਮ ਦਿਲਾ ਸਾਧਾਰ॥ ੧੬॥ ਲਖ ਮਣ ਪ੍ਰਤਿ ਪ੍ਰਨਿਰ
ਮਥ ਖਾਨੀ॥ ਸੁਗੀ ਦਗ ਲੇਇ ਕਰੋ ਨਿਸਾਨੀ॥ ਫੂਲ ਨਕੀ ਗਲ ਮਾਲਾ ਪਾਈ॥ ਬਾਲੀ
ਪ੍ਰਤਿ ਇਨ ਦੇਹੁ ਪਠਾਈ॥ ੧੭॥ ਲਖ ਮਣ ਤਾਂਗ ਲਿਖ ਮਾਲਾ ਧਾਰੀ॥ ਜਾਹਿ ਜਾਹਿ ਯਹਿ ਕੀਨਈ

ਉਚਾਗੀ। ਬਹੁਮਾਦਰ ਕਰਿਤਾਂਹਿ ਧਠਾਯੋ। ਬਾਲੀ ਕੋ ਪੁਨਿ ਤਾਂਹਿ ਬੁਲਾਯੋ॥ ੧੮॥ ਅਏ
 ਭੁਤ ਸਬਦ ਜਾਇ ਤਿਨ ਕਰਯੋ। ਬਾਲੀ ਸੁਨ ਕਰਿ ਬਿਸਮੈ ਭੁਯੋ। ਕੋ ਧਰੁਯੋ ਬਾਲੀ ਬਵੇ
 ਨਾ। ਬਾਧ ਕਰਮ ਤਿਨ ਕੀਯੋ ਪਯਾਨਾ॥ ੧੯॥ ਜਾਵਤ ਬਾਲੀ ਕੋ ਗਹਿਤਾਗਾਂ। ਹਾਥ ਜੋਰ
 ਤਿਨ ਕੀਨ ਉਚਾ। ਅਬ ਨਹਿ ਜਾਹੁ ਨਾਥ ਬਲਵਾਨਾ। ਸੀਕਾਮੇ ਉਰ ਭੁਟੀ ਮਹਾਨਾ॥ ੨੦॥
 ਅਬ ਹੀ ਤੇਰਣ ਮਾਹਿ ਭੁਗਾਯੋ। ਪੁਨਿ ਸੁਗੀਵ ਬੇਗ ਚਲਾਯੋ। ਕੋ ਬਲਵਾਨ ਸੁਭੁਯੋ
 ਸਹਾਇਕਾ। ਸੁਨਿ ਬੋਲੇ ਬਾਲੀ ਕੀ ਪਨਾਇਕਾ॥ ੨੧॥ ਸੁਭੂ ਸੀਕਾ ਦੇਖੀ ਮਟਾਈ। ਮੇਰ
 ਤੁਜੈ ਬੈਠਾ ਪਰਜਾਈ। ਆਵੇ ਬੇਗ ਤਾਂਹਿ ਰਣ ਮਾਰੀ। ਸਹਾਇਕ ਤਾਂਹਿ ਕੋ ਨ ਬਲਕਾਰੀ॥
 ੨੨॥ ਜੋ ਕੋ ਆਹਿ ਸਹਾਇਕ ਤਾਂਕੋ। ਸਹਾ ਸੁਗੀਵ ਪਨੇਗੀ ਵਾਂਕੋ। ਮੇ ਬਲਕੋ ਸੁਹਾਨਾ
 ਜਗਾਨਾ। ਤੇਰੇ ਮੁਖ ਕਿਉ ਭੁਯੋ ਮਲਾਨੇ॥ ੨੩॥ **ਸਵੈਯਾ**॥ ਸੋਚ ਕਰੇ ਤੁਮ ਕਿਉ ਉਰ
 ਭਾਮਨ ਮਾਰਿ ਪੁਅਬ ਹੀ ਪਰਮਾਵੇ। ਮੇਹ ਬੁਲਾਵਤ ਸੁਹਾਇ ਮੇਇ ਜਾਨ ਕਰੋ ਪਰਥਿ

੧੦ ਉਠਹਿਗਵੇਂ ਸੁਰਗਾਵੇਂ ਤੁਮੈ ਜਗਮੈ ਜਸ ਚੰਦ ਕਲੀ ਕਨਹੀ ਅਬ ਲਾਵੇਂ ਸੁਦਰਿਤੁ ਪਰ
 ਭੀ ਤੁਰਜਾਹਿ ਸੁਮੈ ਤੁਮ ਕੇ ਜਹਸਾ ਚ ਅਲਾਵੇਂ ॥ ੨੪ ॥ **ਦੇਹਰਾ ਤੁਰਾਵਾਰਾ** ॥ ਮੇਰੇ ਤੇ
 ਕਮੇਰ ਤੁਮ ਸੁਨੇ ਰਜੈ ਦੁਆਪਾ ॥ ਜੇਗਹੇ ਇਸ ਨਿਕੈ ਕਰੇ ਤੁਮ ਪਤਿਗਵੇ ਪ੍ਰਤਾਪਾ ॥ ੨੫ ॥ ਅੰ
 ਗਵੇ ਮੁਗਯਾ ਕੇਗਯੇ ਸੁਨਿ ਬਨੁ ਰਾਖਯੋ ਮੇਰੀ ॥ ਸੁਨੇ ਕਾਨ ਦੇ ਸੋ ਅਬੈ ਨਾ ਬਬਖਾਨੇ ਤੇਰੀ
 ॥ ੨੬ ॥ **ਚੰਪਈ** ॥ ਅੰਧਪਤੀ ਦਸਰਥ ਵਰਗਯਾ ॥ ਤਾਸੁ ਤੁਰਾਮ ਬਡੇ ਸਿਰਤਾਜਾ ॥ ਲ
 ਧਮਣੁ ਰਾਈ ਸੀਤਾ ਨਾਰੀ ॥ ਤਿਨੁ ਮਿਲਾਯੋ ਬਿਖਨ ਮੁਢਾਰੀ ॥ ੨੭ ॥ ਤੁਹਿਗਵੇ ਸੀਤ
 ਹਰਿਗਯੋ ਰਾਮ ਬਿਰਹ ਉਰ ਬਿਅ ਕੁਲੁ ਰਯੋ ॥ ਸੀਤਾ ਸੋਧ ਨਕੇਰਿ ਤੇਰੇ ਈਅਰਿ ਖਮੁ ਕਰੀ
 ਰਾਮਾਏ ਸੋਈ ॥ ੨੮ ॥ ਰਾਮਹ ਨੂਜੁ ਗੀਦੀ ਮਿਲਾਏ ॥ ਬਨੇ ਸਖਾਛਿਗ ਅਗਜਲਾਏ ॥ ਰਾ
 ਮਪ੍ਰਤੁ ਗਯਾਯੋ ਮੁਖਗਾਈ ॥ ਰਾਈ ਲਖ ਮਣਜਾਹਿ ਸਹਾਈ ॥ ੨੯ ॥ ਬਾਲੀ ਕੋਰਣ ਮਾਰ
 ਮੇਰੀ ॥ ਸੁਗੀਦ ਕਰੇ ਰਾਜਾ ਅਬ ਤੇਰੀ ਗਯੋ ॥ ਨਿਯੇ ਕਰ ਦੇਉ ਮਾਏ ॥ ਜੇਸੁ ਨਯੋ ਸੁਦਯੋ

ਸੁਨਾਏ॥ ੩੦॥ **ਸਵੈਯਾ**॥ ਇਕ ਅੰਗੁ ਨ ਮਬਹੀ ਤਿਨ ਕੇ ਤੁਮ ਮਾਰ ਭੁਗਾਇ ਦਯੋਰੁ
ਮਾਂਗੀ॥ ਅਬ ਫੇਰ ਬੁਲਾਵ ਤੁਮੇਰੁ ਮੋਕਿ ਨੀਧੀ ਰਦਈ ਤਿਨ ਕੇ ਉਰ ਮਾਂਗੀ॥ ਤੁਮ ਬੈਰ ਤੁਝ
ਤਿਨ ਸੋ ਉਰ ਮੇਸੁਰੀ ਵਕੁ ਆਨ ਬੁਲੇ ਘਰ ਮਾਂਗੀ॥ ਯੁਵਗਾਜ ਦਿਯੇ ਤਿਨ ਬਾਲ ਬਿਖੇ ਮਰੁ
ਗਮ ਕੀ ਸਾਂਮਗ ਜੋਗ ਮਾਂਗੀ॥ ੩੧॥ ਬਲ ਅੰਗ ਦਸੇ ਸੁਗਾਜ ਰਖੇ ਸਬ ਬਾਨਰ ਕੇ ਸੁਕ ਕੇ
ਤਿਪਾਰੇ॥ ਇਹੁ ਭਾਂਤਿ ਬਖਾਂਨ ਪਰੀਪਦ ਮੋਦਿ ਗਸਾਂ ਜਨ ਤਾਂਹਿ ਸੁਜਾਵ ਤਵਾਰੇ॥ ਅਤਿ ਰੋਇ
ਉਠੀ ਉਰ ਭੀ ਤਮ ਹਾਂਕੀ ਪਕੇ ਪਦ ਤਾਂਕ ਰਿਭੀ ਤਰ ਪਾਰੇ॥ ਪੁਨਿ ਬਾਲੀ ਅਲਿਗ ਸਨੇਹ ਕੀ ਯੇਸੁ
ਖਭੀ ਤੁਰ ਤਾਂਹਿ ਹਵਾ ਕਉ ਚਾਰੇ॥ ੩੨॥ ਨਾਰ ਸੁਰਾ ਵਤੇ ਤੂੰ ਰੁਪੀ ਰੁਗ ਨਾਹਿ ਮਹੇ ਕਛੁਰ
ਚਹ ਮਾਰੇ॥ ਜੋਲਖ ਮੀਨਿ ਸੁਰਾ ਮਮਾਏ ਵਹੁਗਾ ਮਮਹੇ ਸੁਮੁਕੰਦ ਸੁਗਾਰੇ॥ ਗਮ ਕੇ ਸਾਬ ਸਨੇ
ਹ ਬਨੇ ਮਮ ਤੂੰ ਉਰ ਮਾਂਹਿ ਨਸੀ ਕਬਿ ਚਾਰੇ॥ ਗਮ ਨਾਗਾਇਤ ਹੋ ਜਗ ਮੈ ਤਿਨ ਆਪ ਲਯੋ ਭੁ
ਵਮੇ ਅਵਤਾਰੇ॥ ੩੩॥ ਧਰ ਭਾਰ ਨਿਵਾਰ ਨਿਕਾਜ ਭੁਟੇ ਦਿਜ ਮੰਡਲ ਪੂਰ ਬਸੇ ਹਸੁਨਾਈ॥

99 ਹਿਆਪਨਐਧਰਪੱਖਤਿਨੇਵਹਯੈਪਰਮਾਤਮਸ੍ਰੀਰਾਈਸਿਰਬੰਦਪਦਾਂਬੁਜਪੁਜਨਮੈ
 ਸੁਕਰਗ੍ਰਹਭੀਤਰਤਾਂਹਿਲਿਆਈਘਟਸੇਵਕਕੇਵਹਿਸੇਵਕਹੈਰੁਗਤੀਹਰਿਸੀਰਿਸੁਦੇਤੁ
 ਮਿਲਾਈ॥੩੪॥ਜਬਆਪਅਏਸੁਗੀਦਇਹਾਤਬਮੈਤਿਨਕੋਰਣਭੀਤਰਮਾਰੰਯ
 ਵਗਾਜਕਹਯੈਤਵਜੋਮੁਖਤੇਤਿਨਕੋਪ੍ਰਾਨਿਉਤਰਏਹੁਇਚਾਰੋਅਬਮੈਹਬੁਲਾਦਤਪੈਰਦੁ
 ਮੈਅਬਮੈਕਿਹਭਾਂਤਸੁਰਾਜਪੁਕਾਰੋਜਗਮੈਸਭਲੋਕਸੁਰਗਨੇਜਸਚੰਦਹਨਾਹਿਕ
 ਲੋਕਸੁਧਾਰੋ॥੩੫॥ਉਰਭੀਤਰਮਾਂਨਸੁਭੀਤਮਹਾਂਇਹਭਾਂਤਿਬਖਾਨਤਿਨਾਹਿਸੁਬਾਲੀ॥
 ਗਾਜਗਾਮਨਿਨਾਉਰਸੋਚਕਰੋਘਰਮਾਹਿਰਹੋਸੁਖਸੋਮਲਆਲੀਘਇਹਭਾਂਤਿਸਮੋਧਕ
 ਯੋਪਤਿਨੀਵਹਸੋਚਕਰੋਦਿਗਨੀਗਬਿਸਾਲੀਘਰਵਿਕੇਸੁਤੇਬਧਕਾਜਗਯੋਚਲਅਧਜ
 ਹਾਂਰਣਭੂਮਕਰਾਲੀ॥੩੬॥**ਚੈਪਈ॥**ਬਾਲੀਆਦਤਹੋਰਯੋਜਬਹੀਮਭਯੋਸੁਗੀਦ
 ਕ੍ਰੋਧਉਰਤਬਹੀਗਲਮੈਫੂਲਨਿਮਾਲਸੁਗਾਈਘਤੰਗਸਮਾਨਪਰਯੋਤਿਹਜਾਈ॥੩

੧॥ ਬਾਲੀ ਕੇਉਰ ਮੁਸੁ ਪੁਰਾਗਾ ਕਰਯੋ ਸੁਗੀਵ ਬਾਲ ਪੁਨਿ ਮਾਰਾ ਪੁਨਿ ਸੁਗੀਵ ਬਹੁ
ਗਤਿ ਨ ਬਾਲੀ ਗਿਰੇ ਮਤੰਗ ਅਨੇ ਬਲ ਸਾਲੀ ॥ ੩੮ ॥ **ਸਦੈ ਯਾ** ॥ ਰਾਮ ਨਿਹਾਰ ਪੁਰਾ
ਅਨੇ ਸੁਗੀਵ ਕਰੇ ਅਰਿ ਕੇਉਰ ਮਾਂਹੀ ॥ ਅੰਗ ਦਤਾ ਤ ਕਰੇ ਦੁਤੁ ਤੇ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਉਰੇ ਰਣ
ਮੰਡਲ ਮਾਂਹੀ ॥ ਰਾਮ ਨਿਹਾਰ ਸੁਬਾਨ ਲਯੋ ਕਰ ਸੰਕਸਰਾਸ ਨ ਕੇਹੁ ਨ ਮਾਂਹੀ ॥ ਕਾਂਨ
ਲਉਤਾਂ ਨ ਕਮਾਨੁ ਰੁਪੇਹ ਰਿਜ ਗਈ ਖੜੇ ਤਰਕੀ ਪਰਛਾਹੀ ॥ ੩੯ ॥ **ਸੀ ਕਰਵੈ ਦਾ** ॥ ਹ
ਰਿ ਹੋਇ ਤਰਕੀ ਚੰਦ ਸੇ ਪੁਨਿ ਹੋ ਬਾਲੀ ਬੀਰਾ ॥ ਰਿਏ ਤਾ ਕੇ ਤੁਕ ਕੇਰ ਪਨਾ ਬਛੋਰ ਯੋਤੀ
ਰਾ ਬਿਭੇਦ ਛਾਤੀ ਤਾਹਿ ਕੀ ਸਰ ਕਰੇ ਸੁਣਤ ਪਾਨਾ ॥ ਭੂਕੰਧ ਸਬਦ ਮਹਾਂ ਨ ਕਰ ਕੰਧ ਚਿਰੇ
ਵੇ ਬਲਵਾਨਾ ॥ ੪੦ ॥ ਦੁਪਾਟੀ ਲੈ ਤਨ ਸੁਰ ਛਾ ਪੁਨਿ ਪਾਇ ਚੇ ਤਨ ਪੀਰਾ ॥ ਮਾਂਗੇ ਖੜੇ ਦ੍ਰਿਗ
ਸੈ ਪਥੇ ਦ੍ਰਿਗ ਕੰਜ ਸੋਰ ਪੁਬੀਰਾ ॥ ਪਨੁ ਟੇਕ ਬਾਂਦੇ ਗਾਬ ਸੋ ਸਰਦ ਖਹ ਸਤੁ ਟਿਗਇ ॥ ਤਨ
ਚੀਰ ਪਾਟ ਬਿਰਾਜ ਸਿਰਜਣਾ ਮੁਕਟ ਸੁਹਇ ॥ ੪੧ ॥ ਬਿਸਾਲ ਵੱਖ ਕਪਾਟ ਛਾਤੀ ਸੋ ਭੁਰੇ ਬ

੧੩ ਨਮਾਲਾ ਨਵਦੁਰਬਾਦਲਸਾਂਮਸੀਦਰਬੁਜਾਪਰਮਬਿਸਾਲਾਸੁਗੀਵਲਖਮਣਸੇਵਹੈ
 ਦੁਹਰਿਰਤੇਬਲਧਾਗਾਬਾਲੀਬਿਲੇਸੁਰਾਮਕੋਪੁਨਿਕੀਨਏਹੁਛਾਗਾ ॥ ੪੩ ॥ ਗੀਯਾਛੰਦਾ
 ॥ ਕੋਕੀਨਮੈਅਪਰਾਧਤੇਰੋਗਮਜਾਂਕਰਮਾਰਯੋਤਵਕੀਨਨੈਦਤੁਕਰਮਯੋਨਹਿਰਾਜ
 ਧਰਮਬਿਚਾਰਯੋਤੁਰਖੰਡੁਛੰਦੁਗਇਤਨਕੇਬੀਰਨਾਸਰਘਾਇਹੋਗਚੋਰਜਿਉਦੁਰਮ
 ਰਮੋਕੋਕੀਨਤੁੰਜਸਪਾਇਹੋਗ ॥ ੪੩ ॥ ਸੀਤਾਨਖਤੀਕੋਧੁਤੇਮਨਵੰਸਜਨਮਕਹਾਵਤੋ
 ਯਧਮੋਹਸਮੱਖਕੀਨੇਰਾਮਤੋਫਲਧਾਵਤੋਸੁਗੀਵਕਾਰਯੁਕੋਕਰੇਪੁਨਿਨਾਹਿਕੀਨੈ
 ਮੋਹਕੋਹਦਸਕੰਧਨਾਰਸੁਤੇਹਰੀਕਿਉਮਾਰਯੋਨਹਿਤਾਂਹਿਕੋਗ ॥ ੪੪ ॥ ਧਤਿਯਹੇਤਤੇਸੁਗੀ
 ਵਕੀਬਨਸਰਨੁਲੀਨੀਆਇਕੋਗਮਮਲੋਕਬਨਮੈਜੋਫੋਰੇਤਿਲਕਹਯੋਮੋਹਸੁਨਾਇ
 ਕੋਗਰਾਮਮੇਬਲਲੋਕਮੈਬਿਖਾਤਛਾਨ੍ਹਕੋਨਹੀਗਇਹੁਦਾਹੁਛਾਤੀਕੋਦਹੇਤਵਗਾਮਜਾ
 ਨਯੋਸੋਨਹੀਗ ॥ ੪੫ ॥ ਫੁਲਸੰਗਰਾਵਦੁਬਾਧਕੇਸਹਸੀਯਲੋਕਉਠਾਇਕੋਜੀਛਾਹਤੇ ॥ ੧੩

ਅਇੰਦੈ ਨ ਮੈ ਇਖਲਾਵ ਤੇ ਤਵ ਮਾਇ ਕੋ ॥ ਧਰ ਸੀ ਮਸੁ ਰਾਖੇ ਆਪ ਕੋ ਸਭ ਲੋਕ ਮਾਹਿ ਪੁਕਾਰ
ਰ ਕੋ ॥ ਕੋ ਧਰ ਮਕੀ ਨੇਰਾ ਮਤ ਵਕੀ ਪਾਇ ਯਾ ਪਤਿ ਉਰਤੁ ਮਾਰ ਕੋ ॥ ੬੬ ॥ **ਸਵੈਯਾ**
ਬਾਨਰਾ ਸਾ ਅਭੁੱਖ ਮਹਾ ਸਰਹੈ ਇਨ ਤੇ ਨਹਿ ਕਾਜ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਬਾਨੁ ਪਰੀ ਮ੍ਰਿਗ ਮਾਰਨ ਕੀ
ਦੁਰਗਾ ਜਨ ਕੀ ਪਿਥਿ ਦੂਰ ਬਿਸਾਰੇ ॥ ਸੀ ਸਜਣਾ ਤਨ ਚੀਰ ਪਰੇ ਸੁਤੁ ਪੈਸ ਨ ਕੇ ਸਭੁ ਭੇਖ ਸ
ਵਾਰੇ ॥ ਪੁਤੁ ਪੁਰੰਦਰ ਯੋਜਲ ਪੇ ਤੁਬਰਾਮ ਬਲੀ ਮੁਖ ਵਾਕੁ ਚਿਚਾਰੇ ॥ ੬੭ ॥ **ਨਰਾਜ**
ਛੰਦਾ ॥ ਸੁਧਰਾ ਮਗੋ ਪਤਾ ਸਦਾ ਸੁਲੋਕ ਮਾਹਿ ਮੈ ਚਰੰ ॥ ਕਰੇ ਕੁਈ ਤਿਸਾਇ ਕੰਭਾਰ ਮਾਧੇ
ਧਰੇ ॥ ਅਧਰਾ ਮਕਾਰਿ ਏਹ ਨ ਸੁਧਰਾ ਪਾਲੇ ਸਦਾ ॥ ਬਿਲੀ ਬਨਾ ਸਹੈ ਪਰੀ ਅਧਰਾ
ਪੇਖ ਹੋਯਦਾ ॥ ੬੮ ॥ **ਸਵੈਯਾ** ॥ ਦੁਹਿਤਾ ਬੁਗਨੀ ਮਨੁ ਜਾਪਤਿ ਨੀ ਸੁਤ ਨਾਰ ਸਭੈ ਯਹ
ਅਹਿ ਸਮਾਨੇ ॥ ਇਨ ਮਾਂਹਿ ਰਮੈ ਮਤਿ ਮੁਕੁ ਸੁਜੈ ਵਹ ਪਾਤੁ ਕਵੰਤੁ ਸੁਵੇਦ ਬਖਾਨੇ ॥ ਵਹ
ਹੈ ਬਧ ਲਾਇ ਕਰਾ ਜਨ ਕੇ ਯਹ ਧਰਾ ਸਭੈ ਰਿਖ ਮੰ ਰੁਲਾਨੇ ॥ ਖਲਤੁ ਲਖੁ ਕ੍ਰਾਤ ਕੀਨਾ

੧੩ ਰਰਮੇਬਲਕੇ ਨਹਿਧਰਮਸੁਰੰਚਧਛਾਨੇ ॥੪੮॥ ਇਹਤੇਮਮਧਰਮਬਿਚਾਰਕੁਲੇਬਨਗੇ
 ਚਰਤੇਉਰਮੈਸਰਮਾਰੇ ॥੪੯॥ ਲਤੰਕਾਪਿਯਾਤਿਨਜਾਨਤਿਹੈਮਹਦਾਤੁਮਡੋਲਤਲੋਕਮ
 ਧਾਰੇ ॥ ਸਰੁਲੋਕਪੁਨੀਤਕਰੇਛਿਰਕੈਨਿਜਦਾਸਨਕੇਸਰੁਦੁਖਨੀਵਾਰੇ ॥ ਮਬਤੋਸੰਗਠੇ
 ਰਨਬੋਲਤੁਹੈਮਭਾਧਗਾਹੀਹਰਿਮੰਨਮੁਰਾਰੇ ॥੫੦॥ ਸੁਸੁਲਿਕੈਉਰਭੀਤਕੁਯੋਕਾਪਿ
 ਰਾਮਨਾਰਾਇਣਤੰਹਿਅਛਾਨੇ ॥੫੧॥ ਪੁਤਪੁਰੰਦਰਸੀਸਲਿਵਾਇਸੁਰਾਘਵਕੇਪੁਤਵਾਕਬਖਾ
 ਨਿਰਾਮਨਾਰਾਇਣਟੀਸਮਹਾਂਅਬਤੰਭਗਵੰਤੁਸੁਮੈਉਰਜਾਨੇ ॥ ਸੋਧਿਮਯੇਅਪਰਾ
 ਧਭਯੋਕਛੁਨਿਠਰਵਕਜੋਮੋਹਅਲਾਨੇ ॥੫੨॥ **ਚੋਪਈ** ॥ ਤੇਸਰਰਾਮਸੁਮੈਉਰਲਚੇ
 ॥ ਸਖਯਾਤਨਿਹਾਰੋਤੋਕੋਆਗੇ ॥ ਤਿਅਗੇਪਾਣਭਾਗਅਬਮੇਰੇ ॥ ਦੁਰਲਭਦਰਸਨਪੇ
 ਥੈਤੇਰੇ ॥੫੩॥ ਜਾਂਹਿਨਾਅਬਿਅਕੁਲਮਨਕਰੇ ॥ ਮਰਣਸਮੇਨਰਧਰਮਪਵਲਰੇ ॥ ਸਿ
 ਤੁਮਖਰੇਅਜਮਮਆਗੇ ॥ ਗੁਲਭੁਚਾਮੇਰੇਅਤਜਾਗੇ ॥੫੪॥ ਰਾਮਪੁਰਾਤਨਪੁਰਖਪ

ਛਾਨੇ ਸੀਤ ਕੋ ਪਦਮ ਉਰਜਾ ਨੇ ਰਾਵਣ ਕੇ ਬਧਹਿਤ ਮਦਤਾਗੀ ਤੈਲੀ ਨੇ ਬਿਨਤੀ ਮੁ
 ਖਚਾਗੀ ॥ ੫੪ ॥ ਮਾਇਸ ਦੀ ਜੇ ਮੋਹਨ ਗਇਨਾ ਗਯੋ ਚੌਰੋਂ ਤੁਮਰੇ ਮੁਖ ਮਾਇਨਾ ਮੇ
 ਸਮਬਲ ਅੰਗ ਦਯਹਿ ਬਾਲਾ ਤਾਂ ਪਰਕਰਣ ਕਰੋ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ੫੫ ॥ ਤੀਰ ਨਿਕਾਰੋ ਉ
 ਰਤੇ ਰਾਮਾ ਹਾਬਲ ਗਾਵੇ ਕਰਣਾਧਾਮਾ ਰਾਮ ਤੁਥਾ ਤਿਨ ਬਾਣ ਨਿਕਾਰਾ ਹਾਬਲ ਗਾ
 ਯੋ ਕਰਣਾਧਾਰਾ ॥ ੫੬ ॥ **ਸਵੈਯਾ** ॥ ਤੁਥਾ ਨਰਦੇਹ ਤੁਝੀ ਕੀ ਪਨਾਇਕ ਗੋਇ ਸੁਰੇਸ਼
 ਯੋ ਪਨਮਾਹੀ ਸਰਗ ਮਹਿ ਤੇ ਪੁਨਿ ਸੀਤਲ ਪਾਨ ਛੁਗਾਇ ਦੇਇਨ ਕੇਤਨ ਮਾਹੀ ॥ ੩
 ਜਿ ਦੇਹ ਸਿਤਾ ਬਸੁਕੀ ਸੁਨਿਕੀ ਪੁਨਿ ਬੇਗ ਗਯੋ ਹਰ ਕੇ ਪਦਮਾਹੀ ॥ ਪਰ ਮਹਿ ਸਲਹੈ ਪਦ
 ਜੇ ਦੁਖ ਕੇ ਵਹ ਅੰਗ ਦਤਾ ਤਲਹਯੋ ਪਲਮਾਂਹੀ ॥ ੫੭ ॥ **ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਮਤ ਅਧਯਾਤ ਮਰਾ**
ਮਾਇਣੇ ਉਸਾ ਮਰੇ ਸੁਸੀ ਬਾਏ ਕਿਸ ਕਿਧਾ ਕਾਂ ਰੇ ਦੁਤੀਯੋ ਧਿਆਇ ॥ ੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਦੇ
ਵ ਉਵਾਚਾਏ ਹਰਾ ਬਾਲੀ ਮਾਰੇ ਹਣ ਬਿਧੇ ਰਾਮ ਪਰਾਤੁ ਮਆਧਾ ਕਿਸ ਕਿਧਾ ਪੁਤਰ ॥

१४ ਗੇਤਬੇਕਾਪਿਉਰਬਛੇਸੰਤਾਪਾ॥੧॥ **ਸਵੇਯਾ॥** ਅੰਗਦਤਾਤਮੁਯੋਰਣਮੈਇਮਅਇ
ਕਹੀਕਾਪਿਮੰਦਰਤਾਗਾ॥ ਅੰਗਦਕੇਪੁਰਪਾਲਨਕੋਰਿਤਮਾ॥ ਜਕਹੋਸਭੁਬੋਲਸਿਰਦਬ
ਪਾਲਹਿਗੇਪੁਰਕੋਸਗਲੇਹਮਚਾਰਸੁਦੁਆਰਨਬਾਂਧਕਿਦਾਗਾ॥ ਬਾਨਰਗਜਕਰੇਸ
ਗਲੇਸੁਲਿਭਾਮਾਨਿਅੰਗਦਬਾਲਤੁਮਾਰਾ॥੨॥ ਪਤਿਕੀਮ੍ਰਿਤਤਾਹਿਸੁਨੀਜਬਹੀ
ਅਤਿਸੋਕਭੁਯੋਤਿਨਚੀਤਮਦਾਰੇ॥ ਅਤਿਰੋਵਤਿਭਾਲਸੁਪਾਟਹਨੇਸੋਕਭੁਰੀਉਰ
ਭੀਤਰਮਾਰੇ॥ ਧਨਮਾਲਸੁਅੰਗਦਰਜਪੁਰੀਲਹਿਰੰਚਕਹੈਕਫੁਕਾਜਹਮਾਰੇ॥ ਅ
ਬੀਹੀਮਰਣਾਮਮਲੋਕਭੁਯੋਪਤਿਸੀਗਚਲੇਜਹਿਜੰਗਿਪਿਆਰੇ॥੩॥ ਇਹਭਾਂਡਿਉਚਾ
ਰਸੁਰੋਵਤਹੈਕਚਬੋਲਪਨੀਤੁਹਿਪੂਰਬਲਾਈ॥ ਜਿਹਠੈਰਪਰੇਰਣਨਾਥਕਲੇਵਰਸੋਕ
ਭੁਰੀਸੁਤੁਹਾਚਲਆਈ॥ ਤੁਨਸੁਣਤਪੂਰਸੁਪੂਰਰਹੇਪਤਿਪੇਖਧਰਾਸੁਧਦੇਹਭੁਲਾਈ
ਅਤਿਰੋਵਤਿਨਾਥਹਨਾਥਕਹੇਮਨਾਬਿਆਕੁਲਤਾਂਪਦਮੈਲਪਟਾਈ॥੪॥ ਇਹਭਾਂਡਿ १੪

ਬਿਲਾਪ ਕਰੇ ਪਰ ਪਾਦ ਨਗ ਮਖਰੇ ਤਿਨ ਪਾਸ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਤੁਮ ਜਾਂ ਸਰਸੋ ਪਤਿ ਮੋਹ ਨੇਸ ਹਤੰਹ
ਹਨੇ ਮਮ ਰਾਮ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਪਤਿ ਚਾਹਤ ਮੋਹ ਚਲੇ ਪਤਿ ਲੋਕ ਸੁਆਪ ਗਏ ਜਹਿ ਨਾ ਬਹਮਾਰੇ
ਸੁਨਿ ਮੋ ਬਿਨ ਨਾਗ ਪੁਨਾ ਬਤਿ ਨੇ ਸੁਖ ਹੋਵਤ ਹੋ ਸੁਰ ਲੋਕ ਮਝਾਰੇ ॥ ੫ ॥ **ਚੋਪਈ** ॥ ਨਾਰਦਿ
ਯੋਗ ਦੂਖ ਅਤਿ ਭਾਰਾ ॥ ਰਾਮ ਸਗਲ ਤਵਿ ਆਪ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਬਾਲੀ ਪ੍ਰਤਿ ਮਬ ਮੋਹ ਪਠ
ਵੇਂ ਪਤਨੀ ਦਾ ਨਗ ਮਫੁਲ ਪਾਵੇ ॥ ੬ ॥ **ਸੀਕਰ ਛੰਦਾ** ॥ ਰੋਗ ਰਾਜ ਸੁਗੀਵ ਤੂੰ ਮਿਲ ਰੁਮਾਇ
ਆਰੀ ਨਾਗ ਰਾਮ ਦੀ ਨੇਗ ਜ ਤੋ ਕੋ ਨਾਹਿ ਮੇਰੇ ਮਾਰਾ ॥ ਇਹ ਭੁੰਤਿ ਤੁਝਾਂ ਬਿਲ ਪਤੀ ਪਿਖਰ
ਮਖਰ ਮਕ੍ਰਿ ਪਾਲਾ ॥ ਸੀਬੇ ਧਕੀ ਨੇ ਤਾਂਹਿ ਕੋ ਕਹਿ ਤੁਝੁ ਗਿਆ ਨ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ੭ ॥ ਕਿਉ ਸੋ ਕ
ਭੀ ਰੂਤੂੰ ਕਰੇ ਪਤਿ ਸੋ ਕਲਾਇ ਕ ਨਾਂਹਿ ॥ ਕਹਿ ਸਾਚ ਮੋ ਕੋ ਭਾਮ ਨੀ ਪਤਿ ਜੀਵ ਕੇ ਤਨੁ ਆ
ਹਿ ॥ ਤੁਝ ਮਾਸ ਹਾਰ ਸੁਸੈਦ ਤੇ ਤਨੁ ਪੰਚ ਭੁਤ ਕਜੇ ॥ ਇਕ ਕਰ ਕਾ ਲਕਰ ਮਸੁ ਜੋ ਭਯੋਵ
ਹ ਪਰੇ ਮਾਰੇ ਸੋਇ ॥ ੮ ॥ ਜੀ ਜੀ ਵਮਾਨੇ ਤੂੰ ਪਤੀ ਵਹਰੇ ਗਵਿਨੁ ਜਗ ਮਾਹਿ ॥ ਨਹਿ ਮਰੇ

ਜਾਮੇਬੈਠਹੈਪਾਥਿ ਮਾਹਿਚਾਲੇਨਾਰਿ ਨਹਿਨਾਰਿ ਪੁਰਖਨਪ੍ਰੰਸਕੋਵਯਜੀਵ
 ਸਭਗਤਮਾਹਿ ਅਮਦੁਤੀਏਕਾ ਅਕਾਸਸੇਨਹਿਲੇਪਹੈਕਛੁਤਾਹਿ। ੯
 ਏਹਗਾ ਨਿਤਗਯਾਨਮਾਯਸੁੰਧਹੈਜੀਵਸਨਾਤਨਰੂਪਾ ਤਾਰਾਸੇਕਨਕੀ
 ਜੀਮੈਤਜੇਸੁਕੁਮਤਮਕੂਪਾ ੧੦ ਤਾਰਾਵਾਚਾ ਚੋਪਈ
 ਏਹਕਾਨਦੁਤਜੇਜਰਗਾਮੀ ਜੀਵਸਨਾਤਨਚੇਤਨਪਾਮੀ ਸੁਖਦੁਖਤ
 ਬਕਿਨਕੋਹੋਈ ਗਾਮਾਬਿਚਾਰਕਹੋਮਮਸੇਈ ੧੧ ਅਸੀਰਸੇਵਾਚਾ
 ਤਾਰਾਪਸਨਕਰਯੋਤੁਮਾਮੇਸੇ ਕੋਦਿਵਕੋਇਕਕਰੇਸੁਜੈਸੇ ਅਹੰਕਾਰਕੋਦਿ
 ਦਸੰਬੰਧਾ ਤਨੁਇੰਦ੍ਰਯਸੇਭਯੋਭਿਸੰਧਾ ੧੨ ਜੋਲੋਹੋਤੁਲੋਸੰਸਾਰਾ ਅਗਨਿ
 ਮੁਲਾਮਾਤਮਾਕਿਕਾਰਾ ਮਿਥਿਯਹਸੰਸਾਰਬਤਾਏ ਤਦੰਪਨਿਵਿਤਾਮਾਪਨ
 ਹਿਪਾਏ ੧੩ ਦਿਖੈਧਿਆਨਜਿਉਜਾਗਤਕਰੇ ਸੁਪਨੇਮਾਹਿਅਨਰਥਨ

ਪਰੇ॥ ਮਨਾਦਿ ਮਾਇਦਿ ਮਾਮਰੁ ਤਿਨ ਕਾਰਯਾ॥ ਹੰਕਾਰਾਦਿ ਕਜੇ ਮਹੇ ਮਨ
ਰਯਾ॥ ੧੪॥ ਯਹੀ ਸੰਸਾਰ ਸੁਆਰਿ ਮਸਾਰੀ॥ ਰਾਗਵੈ ਪਕਰ ਬਿਮਾਕਲ
ਭਾਗੀ॥ ਮਨਹੀ ਯਹ ਸੰਸਾਰ ਭਨੀਜੈ॥ ਮਨਹੀ ਬੰਧਨ ਰੂਪ ਕਹੀਜੈ॥ ੧੫॥ ਆਤਮ
ਮਨ ਕੇ ਹੋਇ ਸਮਾਨੇ॥ ਬੰਧਨ ਆਪਨ ਮਾਰਿ ਸੁਮਾਨੇ॥ ਜਿਉ ਸਫਟ ਕਾ ਆਤਿ
ਓਜਲਾ ਮਹੇ॥ ਲਾਲ ਕੁਸਮ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਗਹੇ॥ ੧੬॥ ਲਾਲ ਵਰਣ ਤਿਨ ਭੀਤਰ
ਹੋਈ॥ ਵਸਤੁ ਵਿਚਾਰੇ ਵਰਣ ਨ ਕੋਈ॥ ਬੁਧੀ ਵਯੈ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਾਰੀ॥ ਆ
ਤਮ ਭਯੋ ਸੁਤਿਉ ਸੰਸਾਰੀ॥ ੧੭॥ ਆਤਮ ਲਿੰਗ ਸਰੀਰ ਸੰਜੋਗਾ॥ ਪਾ
ਇ ਲਿੰਗ ਤਨੁ ਜੋਨ ਸੁਭੋਗਾ॥ ਭੋਗ ਭੋਗ ਗੁਣ ਬਾਂਧਯੋ ਜੋਈ॥ ਪਰ ਵਸਫਿਰੇ
ਸੋ ਜਗਮੇ ਸੋਈ॥ ੧੮॥ ਆਇ ਬਿਖੇ ਮਨ ਗੁਣ ਹਨਿ ਵਰੇ॥ ਪਾਛੇ ਤੇ ਬਹੁ ਕਾ
ਮਨ ਪਾਰੇ॥ ਸਾਤੁ ਕਰਾਜ ਸਤਾ ਮਸਭੇਟਾ॥ ਪਾਇ ਜੋਨਿ ਬਹੁ ਲਹੇ ਸੁਖੇ ਦਾ॥ ੧੯॥
ਯਾ ਬਿਪਕਰ ਮਨ ਕੇ ਅਧੀਨਾ॥ ਕੁਮੇਜੀ ਵਜੋਗਾ ਜਿਉ ਜਲ ਮੀਨਾ॥ ਪਰ ਲੇ

ਈਯਾਬਿਪਦੁਖਪਾਏਂ। ਬਹੁਰੋਜਾਇਪਕ੍ਰਿਤਸਮਾਏ। ੨੦। ਪੁਰਬਕ੍ਰਿਤਉਪਾਸ
 ਨਜੇਈ। ਵਾਸਨਕਰਮਮਿਲੇਪੁਨਿਦੇਈ। ਮਮਨਾਦਿਅਦਿਦਿਯਾਕੇਬਸਪਰ
 ਯੋ। ਸਿਸੁਕਾਲਬਹੁਰੋਨਿਹਸਰਯੋ। ੨੧। ਯਾਬਿਪਜੀਵਕੁਮੇਬਹੁਬਾਰਾ
 ਪਤੀਯੀਤਿਜਿਉਦੁਖਅਪਾਰਾ। ਉਦੇਹੋਰਿਜਬਪੁਨਿਕਮਾਏ। ਸੰਤਨਕੀਸੀ
 ਗਤਿਤਬਪਾਏਂ। ਮੇਰੇਗੁਰੁਸਾਂਤੁਉਰਜੇਈ। ਮੇਮੇਮਤਿਉਪਜਾਵੇਤੇਈ।
 ਪੁਨਿਅਮਕਥਾਸਵਣੁਹਚਿਰੇਈ। ਦੁਰਲੰਭਿਯਹਿਜਗਤਮੇਸੇਈ। ੨੨।
 ਬਹੁਰੋਤੇਤੁਸਰੂਪਗਿਆਨ। ਬਿਨਾਖੇਦਹੋਵੈਤਿਹਭਾਨ। ਵਾਕਮਰਥਕੋਗਿਆ
 ਨਸੁਜੇਈ। ਗੁਰਪਸਾਦਿਕਰਉਪਜੇਸੇਈ। ੨੩। ਤਨੁਇੰਦ੍ਰੇਮਨਪਾਣੀਕਾਰ
 ਇਨਤੇਭਿੰਨਜੁਰੂਪਉਦਾਰ। ਸੰਤਮਨੰਦਸੁਏਕਾਮਨੂਪ। ਤਾਕੇਜਾਨਸੁਆ
 ਮਰੂਪ। ੨੪। ਹੋਵੈਮੁਕਤਿਬਾਰਨਹਿਲਾਗੇ। ਬੀਪਨਸਰਬਸੁਜਗਕੇਤਿਆ
 ਰੇ। ਮੇਰਬਖਾਨਾਯੋਭਾਨਜੇਈ। ਸੰਤਮਨੇਸੀਸੇਨਹਿਕੇਈ। ੨੫।

ਯਾਥਿਧਮੋਹਬਖਾਨਯੋਸਾਗ। ਕੋਰਨਿਰੰਤਰ ਯਾਹੀਬਿਚਾਰ। ਤਾਕੋਦੁਖਜਗਤ
 ਕੇਜੋਈ। ਨਾਹਿਕਦਾਂਚਿਤਛੁਹੋਸੇਤੇਈ। ੨੭। ਤਾਰਾਤ੍ਰਿਪੁਨਿਏਹੁਨਿਰੰਤਰ
 ਸੋਹਕਹਯੋਹੋਰੋਓਰਅੰਤਰ। ਨਾਹਿਛੁਹੋਤੇਕੋਦੁਖਜਾਣਾ। ਕਰਮਬੰਧਨਤੇ
 ਮਿਟੇਕਰਾਣਾ। ੨੮। ਸੁਭੂਤੇਪੁਰਬਭਵਮਾਹੀ। ਉਤਮਭਗਤਿਕਰੀ
 ਮਮਮਾਹੀ। ਤਾਂਤੇਮੋਰੇਦਰਸਨਪਾਯੋ। ਅਬਤੇਬੰਧਨਸਗਲਮਿਟਾਯੋ। ੨੯।
 ਮੋਰੇਰੁਪਧਿਆਇਮਨਮਾਹੀ। ਸੋਹਕਹਯੋਹੋਰੋਓਰਮਾਹੀ। ਪਦਹਪਤਤਿਕਾ
 ਰਜਹੋਜੋਈ। ਕੋਰਨਿਰੰਤਰਲੇਪਨਹੋਈ। ੩੦। ਸ੍ਰੀਰਾਮਇਹਭਾਂਤਬਖਾਨੀ।
 ਸੁਨਿਤਾਰਾਸੀਤਾਪਤਿਬਾਨੀ। ਤਨਾਮਭਿਮਾਨਜੁਸੇਕਤਿਆਗ। ਸ੍ਰੀਰ
 ਪੁਦਰਕੇਪਾਇਨਲਾਗ। ੩੧। ਆਤਮਾਮਨਭਵਲਹਰਖਾਨੀ। ਜੀਵ
 ਨਮੁਕਤਭਈਦੁਖਹਾਨੀ। ਰਾਮਪਰਾਤਮਨਰਾਮਦੁਤਾਰ। ਤਾਂਕੀਸੰਗਤਿ

ਪਾਇ ਉਦਾਰਾ ॥ ੩੩ ॥ ਅਨਾਦਿ ਬੰਧ ਸਭ ਚੂਰਨਿ ਵਾਰੇ ॥ ਮੁਕਤਿ ਭਈ
 ਕਿਲਟਿ ਖਸਭ ਟਾਰੇ ॥ ਮੁਕਤਿ ਕਲਪ ਦੁਸਰਾ ਮ ਉਦਾਰਾ ॥ ਉਮਾ ਠਿਰੋਂਦ
 ਹਾਇ ਪਨ ਮਝਾਰਾ ॥ ੩੪ ॥ **ਸਵੈਯਾ** ॥ ਸੁਨਿ ਕੈ ਸੁਗੀਵ ਸੁਏ ਬਤੀ ਮਾਮੁ
 ਖਰਾਮ ਕਹੀ ਉਰ ਮੰਤਰ ਪਾਰੀ ॥ ਸਾਮਤਤ ਭਯੋ ਉਰ ਭੀ ਤਰ ਸੇ ਨਿਖਲੋ ਮ
 ਗਿਆਨ ਸੁਦੂਰ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਪੁਨਿ ਵਾਰ ਜਨੈ ਨ ਸੁਰਾ ਮਭਲੇ ਸੁਗਰੀਵ ਬੁਲਾਇ
 ਸੁਏ ਹੁ ਉਚਾਰੀ ॥ ਸੁਨੁ ਬਾਤ ਬਡੇ ਸਵਕੀ ਕ੍ਰਿਤ ਜੋ ਸੁਤਤਾ ਹਿ ਬੁਲਾਇ ਕਰਾਇ
 ਸੁਸਾਰੀ ॥ ੩੫ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਮੇਰੀ ਆਇ ਸੁਮਾਨ ਕੈ ਕਰੇ ਸਗਲ ਕ੍ਰਿਤ ਸੇਇ ॥
 ਉਰ ਪਦੇ ਹਿ ਕਹੇ ਤੁ ਕਰ ਬੇਦ ਬਖਾਨ ਜੇ ਜੇਇ ॥ ੩੬ ॥ **ਸਵੈਯਾ** ॥ ਮਾਨ ਸੁ
 ਗੀਵ ਬੁਲਾਇ ਬਲੀ ਕਪਿ ਬਾਲੀ ਕੀ ਦੋਹ ਸੁਲੀਨ ਉਠਾਈ ॥ ਫੂਲ ਨ ਕੇ ਸਾ ਬਿਬ
 ਨ ਬਿਖੇ ਸੁਭ ਨੀਰ ਨਵਾਇ ਉਠਾਇ ਸੁਪਾਈ ॥ ਰਾਜ ਨ ਕੇ ਉਪਚਾਰ ਬਡੇ ਸਭਤ
 ਹਿ ਸਮੇਤਿ ਨਲੀਨ ਬੁਲਾਈ ॥ ਬਾ ਮਨ ਮੰਤ ਬਜੀਰ ਪਨੇ ਪੁਨਿ ਦੰਦ ਭਭੇ ਰਾਮ ॥ ੯੭ ॥

ਨੇਕ ਬਜਾਈ ॥ ੩ ॥ ਬਾਨਰ ਕੇ ਸਿਰ ਦਾਰ ਬਡੇ ਪੁਨਿ ਅੰਗ ਦਮੋ ਪੁਰ ਬਾਸ
ਪਨੇਗੇ ॥ ਅੰਗ ਦਮਾ ਤਰੁ ਮਾ ਬਿਲ ਲਾਤ ਦੁਚਾ ਤਨੈ ਨ ਪਤੀ ਕਰਟੇਗੇ
ਚੰਦ ਨ ਕਾਠ ਬਨਾਇ ਚਿਤਾ ਪੁਨਿ ਅੰਗ ਦਦਾ ਹਦ ਯੇ ਦੁਕਨੇਗੇ ॥ ਨੀਰਸੁ
ਨਾਉ ਤਿਲੇ ਦਕਦਾ ਨਦ ਯੇ ਪੁਨਿ ਅੰਗ ਦਲੇ ਪਿਤਮੇਗੇ ॥ ੩੮ ॥ ਸੀਬਰਨਾ
ਉਪਟੰਬਰ ਲੇ ਪੁਨਿ ਰਾਮ ਸਮੀਪ ਸਬੈ ਚਲਾ ਆਏ ॥ ਰਾਮ ਪਦਾਂ ਬੁਜ ਬੰਦ ਨ
ਕੈ ਸੁਗੀਵ ਤਬੈ ਇਹ ਬੈਨ ਅਲਾਏ ॥ ਬਾਨਰ ਰਾਜ ਕਰੇ ਇਹ ਰਾਮ ਸਮੀਪ
ਬਡੀ ਸੁਪਰੇ ਹਮ ਪਾਏ ॥ ਮੇਤ ਦਦਾ ਸੁਪਦ ਬੁਝੇ ਲਖ ਮੰਨਿ ਜਿ ਮੇਪਦ ਸੇ
ਦਕ ਆਏ ॥ ੩੯ ॥ ਯੇ ਸੁਗੀਵ ਕਹ ਯੇ ਜਬ ਹੀ ਤਬ ਰਾਮ ਹਸੇ ਮੁਖ ਏਹੁ
ਬਖਾਨੀ ॥ ਬੇਗ ਚਲ ਪੁਰ ਭੀ ਤਰ ਤੂੰ ਮਮਾ ਮਾਉ ਸੁਲੈ ਜੁਟ ਪੀਤਿ ਸੁਜਾਨੀ ॥
ਬਾਨਰ ਰਾਜ ਕਰੇ ਸਗਲੇ ਅਭਿਯੋ ਕਰੇ ਰਾਮ ਪਨੀਰ ਜਧਾਨੀ ॥ ਮੀਤਨ ਮੇ

ਪਰਮਾਹਿਬਰੇਂਦਸਚਾਰਸਮਾਉਰਮੇਇਹਠਾਨੀ ੪੦ । ਚਲਹਿਗੋਪਰਭੀਤ
 ਰਤੇਸੁਗੀਵਸੁਨਯਹਭਾਤਹਮਰੇ । ਅੰਗਦਕੇਯੁਵਰਾਜਦਿਜੇਕਰਮਾ
 ਦਰਯੋਕਰਯੋਪਤਿਪਾਰੇ । ਪਾਵਸਕੇਦਿਨਸਾਨੁਜਮੇਗਿਰਸੀਸਾਬਸੇਪੁ
 ਰਤੇਸੁਕਨਾਰੇ । ਤੰਪੁਰਮੇਬਸਕੇਸੁਨਯੋਸੀ । ਅਸੇਧਨਕੋਪਠਯੋਹਲਕਾਰੇ
 । ੪੧ । ਰਾਮਪਦੋਬਜਬੰਦਨਕੇਸੁਗੀਵਚਲੇਓਰਾਮਾਇਸੁਮਾਨੀ । ਦੇਵ
 ਕੋਹਿਨਿਜਦਾਸਾਯਾਥਾਤਿਮਜਾਵਤਹੋਕੀਪਕੀਰਜਧਾਨੀ । ਰਾਮਕੀਆਇ
 ਸੁਮਾਨਗਏਕੀਪਨਾਇਕਲੇਲਖਮੰਨਿਸਮਾਨੀ । ਜਾਇਪੁਰੀਕ੍ਰਿਤਸੇਇ
 ਕਰੀਰਪੁਨਾਇਕਜੇਮੁਖਮਾਹਿਬਧਾਨੀ । ਕੀਸਨਰਾਜਸੁਪਾਇਕਪੀਸਰ
 ਰਾਮਕੇਭਾਂਤਕੁਪੁਜਨਕੀਨੇ । ਰਾਮਕੇਭਾਂਤਤਬੈਪੁਰਤੇਚਲਰਾਮਕੇਪੰਥ
 ਬਿਖੇਮਨਦੀਨੇ । ਪਾਦਪਦਾਮਕੀਯੋਹਰਿਕੇਪੁਨੀਆਇਖੰਡੇਦਿ
 ਗਰਾਮਅਧੀਨੇ । ਪਵਾਰਪਣਭੂਪਰਕੇਸਿਰਮੇਇਕਪੇਖਗੁਫਾਅਤਿ

੪੨

੧੮

ਰੁਪਨਵੀਨੋ ੪ ੩ ਸੁਧਸਫਾਟਕਸੇਵਹਕੰਦਰਦੀਪਤਿਵੰਤਪਿਥੇਰਵਲਾ
 ਜੋ। ਬੁੰਦਨਾਮਾਤਪਵਤਨਿਵਾਰਕਮੂਲਫਲਾਦਿਕਹੈਦਿਗਛਾਜੋ। ਰਾਪਵ
 ਟਾਸਕੇਹੇਤਕਰੀਰੁਚਭੂਤਬਲੀਲਪੁਸੰਗਥਿਰਾਜੋ। ਵੈਜਗਪਾਲਕਭੂਤਦੁਭੈ
 ਗਿਰਜਾਨਭਜੋਨਰਤੇਨਿਰਲਾਜੋ। ੪੪ ਸੰਕਰਛੰਦ। ਦਿਬਮੂਲਫਲਪੁਸ
 ਪਸੇਜਹਿਲਟੇਅਵਨੀਡਾਲਾ। ਏਕਤਾਸਮਾਨਸੁਭਿਜਲੇਜਲਭਰੇਤਾਲਥਿਸ
 ਲਾ। ਬਹੁਦਰਣਮਿਗਵਿਹੰਗਸੇਹੈਸੋਭਗਿਰੇਹਮਪਾਰ। ਰਪੁਕੁਲੇਤਮਰਾਮ
 ਜੀਤਹਿਬਾਸਕੀਨਮੁਰਾਰ। ੪੫ **ਇਤਿਸੀਮਤਾਮਧਯਾਤਮਰਾਮਾਏ**
 ਏਭਿਮਾਮਹੇਸੁਰਸੰਬਾਦੇਕਿਸਕਿੰਪਾਕਾਂਡੇਤ੍ਰਿਤੀਯੋਧਿਅਐ। ੩।
 ਸੀਮਹਾਦੇਵਭਿਵਾਚ। ਸਵੈਯਾ। ਪਾਵਸਕੇਦਿਨਰਾਮਤਹਾਂਮਣਕੰਦ
 ਰਸੰਦਰਬਾਸਕੀਯੋ। ਫੂਲਫਲਾਦਿਕਭੋਜਨਕੈਸਨਤੋਖਭਰੇਸੁਭਨੀਰ

ਪਾਯੋ। ਵਾਤ ਚਲੇ ਜਲ ਮੇਘ ਫਿਰੇ ਮੁਖ ਗਾਜ ਤ ਮੈਸ ਹ ਬਿਜੁਲੀਯੋ। ਕਾਚ
 ਨ ਕਖ ਮਨੇ ਗਜ ਰੇਲ ਤ ਰਾਮ ਨਿਹਾਰ ਮਚੰਭ ਹੀਯੋ। ੧੧। ਪਾਵਤ ਮਾਵਤ ਏ
 ਏ ਵਿਹੰਗ ਮਰਾਮ ਨਿਹਾਰ ਤ ਹੀ ਹਰਖਾਵੇ। ਵੈਬਨ ਬਾਸ ਨਿਵਾਸ ਤ ਹਾਂਦ੍ਰਿ
 ਗ ਖੇਲ ਮਨੇ ਮੁਨਿ ਧਿਆਨ ਲਗਾਵੇ। ਚਿਤੁ ਲਿਖੇ ਜਨੁ ਏ ਏ ਵਿਹੰਗ ਮਨਾਹਿਕ
 ਏ ਚਿਤ ਮੰਗੁ ਲਾਵੇ। ਜਾਨ ਪਰਤ ਮਰਾਮ ਫਿਰੇ ਗੰਗ ਸਿਧ ਮ੍ਰਿਗਾ ਖਗ
 ਸੇਵਕ ਮਾਵੇ। ੧੨। ਧਿਆਨ ਸਮਾਧਾ ਬਿਰਾਮ ਭਏ ਇਕ ਰੋਗ ਇਕ ਤਹੁ
 ਤੇਰ ਪੁਰਾਣੀ। ਧਿਆਰ ਭਰੇ ਮਨ ਹੋਇ ਅਧੀਨ ਸੁਮਿਤੁ ਜਾਮਾ ਪਕਹ ਜੋਤੁ ਹੀ
 ਜਾਣੀ। ਪੁਰ ਬਵਾ ਕੁਤੁ ਮਾਰ ਸੁਨੇ ਗਯੋ ਚੀਤ ਸੰਦੇਹ ਸੁਮੇਹ ਬਿਲਾਣੀ। ਕਿ
 ਹ ਭਾਂਤਿ ਭਜੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਾਰਗ ਤੇਇ ਜਾਨ ਨਕੀ ਹਮ ਰੇ ਉਰਾ ਮਾਣੀ। ੧੩।
 ਚੌਪਈ। ਜੋਗੀ ਕਿਹ ਬਿਧ ਤੇਹਾ ਮਰਾਥੇ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਜੋਗ ਉਰ ਸਾਧਨ ਸਾਧੇ

ਗ੍ਰਿਯਾਨਾਮ ਉਪਾਸਨਾ ਜੇਈ। ਮੇਰੀ ਕਰੋਂ ਮੁਕਤਿ ਪਾਥਿ ਸੇਈ। ੪। ਨਾਰਦ
 ਬਿਅਸਾਸ ਯਹੀ ਬਹੁ ਭਾਖੇ। ਕਮਲਾ ਸਨਮੁਖ ਯਹੀ ਪਕਾਸੇ। ਵਰਣਾ ਸਮਜ
 ਗਭੀ ਤਰਜੇਈ। ਮੁਕਤਿ ਦਿਪਾਇ ਕਰਿ ਨ ਕੇਏਈ। ੫। ਇਸਤੀ ਸੁਦਲੈ ਹੋ ਜੇ
 ਤੇ। ਮੁਕਤਿ ਲਹੇ ਇਨ ਪੰਥ ਸੁਤੇਤੇ। ਸੁਖ ਸਾਧਨ ਯਹ ਮਹੇ ਉਚਾਰਾ। ਰਿਖਗ
 ਟਕਰੇ ਸੁਰਾਮ ਉਚਾਰਾ। ੬। ਇਹ ਰਾਗ ਭਾਂਤ ਤੁਮਾਰੇ ਗੁਰਗਤ ਹੋਵੈ ਸਰਕਰੇ
 ਪਕਾਰਾ। ਤਬ ਸੇਵਨ ਸੁਖ ਸਾਧਨ ਤੁਮਹੀ ਕਰੇ ਉਚਾਰਾ। ੭
 ਸੀਰਾ ਸੇਵਾਚਾ ਚੋਪਈ। ਮੇਰੀ ਪੂਜਾ ਬਹੁ ਬਿਸਤਾਰਾ। ਭਾਂਤ ਨਹੀ ਤਿ
 ਨ ਕੇ ਕਛੁ ਪਾਰਾ। ਤੁਹੀ ਪਮੇਸੀ ਥੇ ਪਬਤਾਵੇ। ਕਮਤਿ ਸਰਕਲ ਸੰਦੇਹ ਮਿਟਾਵੇ
 । ੮। ਪੁਰਬ ਕਰੇ ਸੁਇਹ ਪਕਾਰਾ। ਅਪਨੇ ਸੁਤਰ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰਾ। ਪਾਇ ਜਨ ਉ
 ਹੋਇ ਦੁਜਾਤੀ। ਗੁਰ ਪਦ ਭਜੇ ਸਦਾ ਦਿ ਨਰਾਰੀ। ੯। ਗੁਰ ਤੇ ਲੈ ਸੰਤਰ

ਬਿਪਤੈ ਸੋ ਮੇਰੇ ਕੇ ਕਹੇ ਗੁਰਜੈ ਸੋ ਕੋ ਹਿਰਦੈ ਕੋ ਪਾਵਕ ਮਾਹੀ ਪੂਜੈ ਮੇਰੇ ਪੇਸ਼
 ਉਰ ਮਾਹੀ ੧੦ ਪਤਮਾ ਮੇਰੇ ਗਵਿਕੇ ਮਾਹੀ ਕੋ ਪੁਨਿ ਸਾਲਗਾ ਮਕੇ ਮਾਹੀ
 ਹੋਇ ਨਿਰਾਲ ਸਪੁਜ ਨ ਕਰੇ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਸਦਾ ਮੁਖ ਰੇ ੧੧ ਪਿਥੇ ਮੇ ਪਤਸੁਲਵੈ
 ਨੀਗ ਮਾਪਨ ਕੇਰੇ ਸੁਸੁਪ ਸਰੀਰ ਮਤਿ ਰਪ ਫਕਰ ਮਿਤ ਕਲਗਾਵੇ ਜੋ ਬਿਪਬੇ
 ਦਪਥ ਮਬਤਾਵੇ ੧੨ ਸੀਧ ਯਾਦਿ ਕੇ ਕੇਰ ਮਬਖਨੇ ਤੇ ਪੁਨਿ ਕਰੇ ਬੇਦ ਜਿ
 ਮਭਾਨੇ ਪੁਰਬ ਕਰੇ ਸੰਕਲਪ ਬਿਧਾਨ ਕਰਮ ਸਿਧ ਹਿਤ ਨਰਮਤਿ ਮਾਨ ੧੩
 ਮੇਵ ਪੁਜਾ ਨ ਕਰੇ ਗੁਰ ਪੁਜਾ ਤਾ ਮੇਭਾਵਨ ਮਾਨੇ ਦੂਜਾ ਸਿਲਾ ਮਾਹਿਤਿ ਸਨਨ
 ਕਰਾਵੇ ਪਤਮਾ ਪਰ ਰੂਮਾਲ ਫਿਰਾਵੇ ੧੪ ਬਹੁ ਬਿਪ ਫੂਲ ਸੁਰੀ ਪਚਢਾ
 ਵੇ ਯਾ ਬਿਪ ਪੁਜ ਸਿਧ ਤਾ ਪਾਵੇ ਕਪਟ ਨਹੀ ਮਨਭੀ ਤਰਸਾਰੇ ਪੁਜ ਨ ਕਰੇ
 ਨਾਮ ਪਤਿ ਪਾਰੇ ੧੫ ਪਤਿ ਮਾ ਮੇਭੂਖਨ ਪਹਰਾਵੇ ਮੇਰੇ ਉਰ ਅਨੰਦ ਉਪਾਵੇ

ਪਿਤਾਮਹੁਤਪਾਦਕਾਮਨਸਰੇ। ਸਥੀਤਲਮੇਰਵਿਪੁਜਨਕਰੇ ॥੬॥ ਸਰਪਾ
ਪੀਤਦੇਇਮਮਾਦਾਰੀ। ਸੋਰੋਗੇਮੇਲਖਮਫੁਪਿਆਰੀ। ਪਰਜੇਭੁਖਭੋਜਕਾਰੀਲ
ਆਏ। ਅਖਤਗੰਧਸੁਫੂਲਚਢਾਏ ॥੭॥ ਤਾਪਰਮੇਨਹਿਕਿਉਹਰਖਾਵੇਂ
ਪੇਮਸਹਤਉਰਭੋਗਲਗਾਵੇਂ। ਪੁਜਾਦੁਬਸਰਬਪਰਆਗੇ। ਤੇਮੇਰੇਪੁਜਨਕ
ਲਾਗੇ ॥੮॥ ਚੈਲਾਜਿਨਕੁਸਤਲੇਖਿਛਾਈ। ਬੈਠੇਮੇਜੁਮੁਖਮਨਲਾਈ
ਮੰਤਰਕਰਪੁਨਿਕਰੇਨਿਯਾਸਾ। ਬਾਹਰਭੀਤਰਸੁਪਪਕਾਸਾ ॥੯॥ ਕੇਸਵ
ਦਿਨਿਯਾਸਪੁਨਿਜੇਈ। ਬਹੁਰਕਰੇਮਨੁਲਾਇਸੁਤੇਈ। ਤੋਤੁਨਿਯਾਸ
ਬਹੁਰੇਵਹਕਰੇ। ਉਰਕੇਸਭਕਿਲਾਵਿਖਪਰਹਰੇ ॥੧੦॥ ਮਮਮੁਰਤਪੰਜਰੋਕੇ
ਨਿਯਾਸਾ। ਮੰਤ੍ਰਨਿਯਾਸਪੁਨਿਕਰੇਪਕਾਸਾ। ਪਤਮਾਦਿਕਮੈਤੈਸੇਕਰੇ।
ਅਮਾਲਸਨਉਰਮੰਤਰਪਰੇ ॥੧੧॥ ਸਨਮੁਖਬਾਂਢੇਕਲਿਸਟਿਕਾਇ ॥੧੨॥

੨੧ ਹਿਪਾਇਕਦਖਟੁਸੁਭਸਾਇ ॥ ਅਠਘਾਟਾਨ ਪੁਨਿਪਾਦਪਦਾਨ ॥ ਮਧਪਕਾਰਿ
 ਤਥਾਮਚਮਾਨ ॥ ੨੨ ॥ ਪਾਤ੍ਰਚਾਰਸੁਭਪਰੇਬਨਈ ॥ ਮੇਰੇਬਿਖੇਭੁਲੇਮ
 ਨਲਈ ॥ ਮੇਰੀਕਲਾਜੀਵਜਿਹਨਾਮਾ ॥ ਰਵਿਸਮਉਜਲਚੇਤਨਧਾਮਾ ॥ ੨
 ੩ ॥ ਦੇਹਬਿਘਾਪਕਸਾਰੇਜੇਈ ॥ ਰਿਦੇਕਮਲਮੇਧਿਮਾਵੇਸੇਈ ॥ ਪਤਮਾਦਿ
 ਕਮੇਕਰੇਮਵਾਹਨਾ ॥ ਮੇਰੀਕਲਾਦੂਖਬਨਦਾਹਨਾ ॥ ੨੪ ॥ ਪਾਦਮਰਘਮ
 ਚਮਨਉਸਨਾਨਾ ॥ ਪਟਿਪਹਿਗਾਏਭੂਖਨਨਾਨਾ ॥ ਯਾਵਤਸਕਤਕਰੇਉਪ
 ਚਾਰਾ ॥ ਬਹਰਭੋਗਸੁਕਪਟਬਿਸਾਰਾ ॥ ੨੫ ॥ ਜੈਵਿਭੂਤਪਰਿਮਾਹਿਨਿਹਾ
 ਰੇ ॥ ਤੈਪੁਜੇਮਮਯਾਹਿਪਕਾਰੇ ॥ ਕਸਤੂਰੀਕੁੰਕਮਲੈਬਹੁਭਾਤੀ ॥ ਅਮਗੁਰ
 ਚਛਾਵੇਚੰਦਨਜਾਤੀ ॥ ੨੬ ॥ ਫੂਲਸੁਗੰਧਸੁਫਲਮਧਾਰੀ ॥ ਮਿਹਚਛਾ
 ਏਮੰਤੁਉਚਾਰੀ ॥ ਦਸਮਵਰਣਪੁਜਾਪੁਨਿਕਰੇ ॥ ਆਗਮਜਿਹਬਿਧਤ

ਹਿ ਉਚ ਰੇ ॥ ੨੧ ॥ ਕਰੇ ਨੀਗ ਜਿ ਨ ਦੀ ਪ ਜਗਾਵੇ ॥ ਧੁਪ ਨਿਵੇਦ ਸੁਬਹ
 ਰਚ ਛਾਵੇ ॥ ਸਰਪਾ ਕਰ ਦੇਵੇ ਮੁਹਿ ਜੇਣੀ ॥ ਮੇਭੋਗ ਕੇਵਲ ਪੁਨਿ ਸੇਣੀ ॥ ੨੨
 ਸਰਪਾ ਬਿਨੁ ਣੀ ਸਰੁਨ ਹਿ ਖਾਵੇ ॥ ਭਾਵੇ ਭੋਗ ਸੁਲਾ ਖਲ ਗਾਵੇ ॥ ਹੋ ਮਕਰੇ ਪੁਨਿ
 ਪਾਵਕ ਮਾਹੀ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਬਿਧਾਨ ਪਛੇ ਮੁਖ ਮਾਹੀ ॥ ੨੩ ॥ ਅਗਸਤ ਬਖਾਨੇ
 ਮਾਰਗੁ ਜੇ ਸੇ ॥ ਕੁੰਡ ਬਨ ਏ ਪਰ ਮੇਭੋ ਸੇ ॥ ਮੁਲ ਮੰਤ੍ਰ ਕਰਹੇ ਮਸੁਕਰੇ ਕੇਪੁ
 ਨਿਪੰ ਸੁਕਤਿ ਉਚਰੇ ॥ ੨੪ ॥ ਕਰੈ ਉਪਾਸਨ ਵਾਜਗ ਪਾਵਕਾ ॥ ਹੋ ਮੇਚਰੁ ਘਿਰ
 ਤੁਤੰਤੁਲ ਯਾਵਕਾ ॥ ਜਾਂਬੂਨ ਦਸ ਮਦਿ ਬੰਸ ਰੂਪਾ ॥ ਦਿਬ ਸੁਭ ਖਨ ਪ
 ਰੇ ਅਨੂਪਾ ॥ ੨੫ ॥ ਹੋ ਮਕਾਲਾ ਮਸ ਮੇਕੇ ਪਿਆਵੇ ॥ ਪਾਵਕ ਮਾਹੀ ਮਹੂਤ
 ਪਾਵੇ ॥ ਪਾਰਖ ਕੇ ਬਲੀ ਆਵੇ ਆਪਤਾ ॥ ਹੋ ਮਸੇਖ ਪੁਨਿ ਕਰੇ ਸਮਾਪਤਾ
 ॥ ੨੬ ॥ ਮੋਹ ਪਿਆਨੁ ਬਹੁਰੇ ਜਪ ਕਰੇ ॥ ਧਾਰੈ ਮੈਨ ਨ ਬਿਥਾ ਉਚਰੇ ॥

ਮੁਖਬਾਸਹਿਤਦਏਤੀਬੁਲਾ। ਪੀਤਸੰਯੁਕਤਪੀਤਸਕੁਮੁਲਾ। ੨੩
 ਗਿਤਨਿਤਮੇਰੇਹਿਤਕਰੇ। ਪਾਠਕਰੇਉਸਤਤਿਬਿਸਤਰੇ। ਦਿਤਸਮਾ
 ਨਸੁਬੰਦਨਧਾਰੇ। ਪਿਆਵੇਮੋਹਿਸੁਚੀਤਮਝਾਰੇ। ੨੪। ਭਾਵਨਾ
 ਮਯ ਪਰਸਾਦਾਮਧਾਰੇ। ਮੋਹਦੁਯੋਲੈਸਿਰਪਰਿਧਾਰੇ। ਕਰਮੇਧਾਰ
 ਸੁਦੇਪਦਮੇਰੇ। ਸੀਸਨਿਵਾਉਸੁਯੋਮੁਖਮੇਟੇਰੇ। ੨੫। ਘੋਰਸੰਸਾਰ
 ਰਘਨੇਦੁਖਭਾਰੀ। ਤਾਤੇਰਾਥੇਮੋਹਸੁਰਾਰੀ। ਕਰਪਰਣਾਮਵਿਸਰਜ
 ਨਕਰੇ। ਪਤਕਜੇਤਿਸਿਮਰਉਰਧਰੇ। ੨੬। ਯਾਥਿਧਰਗਯੋਉਪਾ
 ਸਨਜੇਈ। ਕੋਰਸੁਬਿਪਦਤਯਾਕੋਕੋਈ। ਮੋਹਮਨੁਗਹਇਹਪਰਲੋਕ
 ਪਾਇਸਿਧਿਤਿਆਗੇਸੇਕਾ। ੨੭। ਦਿਨਦਿਨਮੇਜੇਮੇਰੇਭਗਤ। ਪੁਜੇਯੋ
 ਮਮਪੇਮਪਸਕਤ। ਬਿਨਸੰਦੇਹਪਾਇਵਹਮੇਕੋ। ਝਲਖਮਣਸਾਚਬ

ਖਾਨੇ ਤੋ ਕੋ ॥ ੩੮ ॥ ਸੰਕਰ ਛੰਦਾ ॥ ਪਰਮ ਗੋਪ ਸੁਪਾਵੇ ਨ ਪਥਹੈ
ਸਨਾਤਨ ਕ੍ਰਾਤਾ ॥ ਕਰ ਸੰਖੇ ਪਬਨਾਇ ਕੈ ਮੇਭਾਖ ਯੈ ਸਖ ਯਾਤਾ ॥ ਪਵੇ
ਯਾਹਿ ਨਿਰੰਤਰ ਪਨਿਜੇ ਸੁਨੇ ਮਨ ਲਾਇ ॥ ਸਮਤ ਪੁਜਨ ਜੋ ਕਰੇ ਫਲ
ਤਾਂ ਸਮਾਨ ਸੁਪਾਇ ॥ ੩੯ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਇਹ ਭਾਂਤ ਪ੍ਰਾਤ ਮਰਾਮਦ
ਯਾਲਾ ॥ ਕ੍ਰਿਯਾ ਯੋਗ ਸੁਕਹ ਯੋ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਸੇ ਸਾਮੀ ਸਪੁਛ ਯੋ ਨਿਜ ਕ੍ਰਾ
ਤਾ ॥ ਰਾਮ ਭਗਤ ਲਖ ਮਣ ਬਿਖ ਯਾਤਾ ॥ ੪੦ ॥ ਪੁਨਿ ਯਾ ਕ੍ਰਿਤ ਵਤਰਾ
ਮ ਮੁਗਾਰਿ ॥ ਦੇਖੀ ਹੋਇ ਮੁਖ ਕੀਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਹਾਸੀ ਤੇ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਪੁ
ਕਾਰੇ ॥ ਪਾਣ ਜਾਹਿ ਤੂੰ ਨਾਹਿ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ੪੧ ॥ ਯਾ ਬਿਧ ਬਹੁਤ ਬਿ
ਲਾਪ ਸੁਕੀਨਾ ॥ ਉਮਾ ਭਏ ਪੁਨਿ ਨਿਦਾਲੀਨਾ ॥ ਤਹੀ ਸਮੇ ਕ੍ਰਿਸਕਿੰਧਾ
ਮਾਹੀ ॥ ਹਨੁ ਮਾਨ ਬੇਲੇ ਮੁਖ ਮਾਹੀ ॥ ੪੨ ॥ ਕ੍ਰਿਪਨਾਇਕ ਸੁਗੀਵ ਏ

ਕਾਂਤਾ ਹਨੁ ਮਾਨਤਿ ਹਰਹੋ ਬਿਤਾਂਤਾ ਹਾ ਜਨ ਸੁਨੁ ਮਬ ਤੇ ਹ ਬਤਾਂ ਉ। ਤੇ
 ਰਹੀ ਹਿਤ ਤੇ ਹ ਸੁਨਾ ਉ। ੪੩। ਸਦੈ ਯਾ ਹਰਾ ਮਕਰੇ ਉ ਪਕਾਰ
 ਸੁਪੁਰ ਬੈਤ ਕੀਪ ਮੁਢ ਸੁਹੈ ਬਿਸਰਾਏ। ਬੀਰ ਪ੍ਰਸਿਧ ਸੁਲੇ ਕਤਿ ਹੁੰ
 ਵਹਾ ਮੰਗ ਦਤਾ ਤ ਸੁਤੇ ਹਿਤ ਪਾਏ। ਮੰਗ ਦਮਾਤ ਭਾਜੇ ਪਦ ਤੇ ਸੁਰ
 ਜ ਦਯੋ ਸਿਰਫ ਝਟਿ ਰਾਏ। ਸੇਵ ਹਿਰਾਮ ਬਸੇ ਗਿਰ ਮੇਸਾ ਹਿ ਭਾਤ ਬਲੀ
 ਤਵ ਦੀਨ ਭੁਲਾਏ। ੪੪। ਤੇ ਪਥਿ ਨੀਤਾ ਨਿਹਾ ਰਤ ਵੈ ਇਕ ਕਾਜ
 ਬੈਤ ਜਿਹ ਤੇ ਮਕੁਲਾਵੇ। ਤੂ ਕੀਪ ਜਾਤਿ ਸੁਨਾਰਿ ਰਮੇ ਪਦ ਪਾਕ
 ਰੋਕ ਛੁਸਾਰਨ ਪਾਵੇ। ਸੇਧਨ ਸੀਯ ਕੁਤੇ ਹਰਹੋ ਮਬ ਲੇ ਭਟਿਨ
 ਹਿ ਸੁਬੇਲ ਪਠਾਵੇ। ਜਾਨਤ ਹੋ ਕੀਪ ਬਾਲੀ ਜਿਵੇ ਮਬ ਤੀਤਿਨ ਤੇ
 ਨਿਜ ਪਾਨ ਖੁਆਵੇ। ੪੫। ਸੁਨ ਕੇ ਹਨੁ ਮਾਨ ਕੀ ਬਾਤਿਨ ਕੋ ਕੀਪ

ਨਾਥ ਰੁਰਯੋ ਮੁਖਏ ਹੁ ਮਲਾਈ॥ ਹਨੁ ਮਾਨ ਕਹਯੋ ਤਵ ਸਾਚ ਸਹੀ ਰੁਰ
ਤਾਰ ਸੁ ਮੇਹਿ ਤ ਬਾਤ ਸੁ ਨਾਈ॥ ਮਾਮਾ ਮਾਇ ਸੁ ਬੇਗ ਦਸੋ ਦਿ ਸਕੇ ਦਸ
ਸੰਸਕ ਪੀਅ ਬਦੇ ਹੁ ਪਠਾਈ॥ ਕਪਿ ਸਾਤ ਹੁ ਦੀਪ ਨਮਾ ਹਜਿ ਤੇ ਸ
ਭਿਲਿ ਮਾਂਦਹਿ ਬੇਗ ਸੁ ਜਾਇ ਬੁਲਾਈ॥ ੧੪੬॥ ਏਕ ਹੁ ਪਖ ਬਿਖੇ ਸਗਲੇ
ਕਪਿ ਪ੍ਰੰਗਵ ਮਾਂਹਿ ਨ ਢੀਲ ਲਗਾਵੇ॥ ਮਾਇ ਸੁ ਮੇਟਿ ਸੁ ਜੇ ਕਪਿ ਮੂਰੁ ਸੁ ਪ
ਖ ਬਧੀ ਕ ਕ ਛੁਟਿ ਨ ਲਗਾਵੇ॥ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਹਨੁ ਮਾਨੁ ਮੁਨੇ ਤਿਨ ਪਾਣੁ ਹਨੇ
ਯਹ ਦੰਢੁ ਸੁ ਪਾਵੇ॥ ਮਾਇ ਸੁ ਦੈ ਪਰੁ ਮਾਹਿ ਗਯੋ ਕਪਿ ਮਾਰੁ ਤਾ ਮੇਰਨ
ਪਾਸੁ ਸੁ ਨਾਵੇ॥ ੧੪੭॥ ਏਹੁ ਗਾ ਮਾਇ ਸੁ ਲੈ ਕਪਿ ਰਾਜ ਕੀ ਮੰਤ੍ਰੀ ਵਰ
ਹਨੁ ਮਾਨਾ॥ ਬਾਨਰੀ ਛੁ ਬੁਲਾਇ ਕੇ ਭੇਜੈ ਦੇਸੁ ਨ ਮਾਨਾ॥ ੧੪੮॥ ਸਵੈਯਾ

ਆਖੁ ਸੁ ਮਾਨੁ ਬੇਗ ਬਡੇ ਜਿਨ ਕੇ ਗੁਨ ਨਾ ਹਿ ਸੁ ਜਾਤਿ ਗਿਨਣੇ ॥ ਭੂਪਰ ਕੇ
 ਸਮਝੀਲ ਬਡੇ ਹਨੁ ਮਾਨਵ ਹੀ ਕਪਿ ਦੂਪ ਬੁਲਾਏ ॥ ਪਤ ਦੈ ਲਿਖਤਾਂ ਕਰਮੇ
 ਕਪਿ ਰਾਜਨ ਤੇ ਬਹੁ ਦੁਬ ਦਿਏ ॥ ਆਦਰ ਮਾਨ ਕੀਯੇ ਬਹੁ ਤੇ ਹਨੁ ਮਾਨ
 ਅਮਾਤ ਸੁ ਦੂਤ ਪਾਏ ॥ ੪੮ ॥ ਅਇਤਿ ਸੀਮਤਾ ਮਧਯਾਤਮਰਾ
 ਮਾਇਏ ਉਮਾ ਮੇਹ ਸੁਰ ਸੰਬਾ ਦੇ ਕਿਸ ਕਿੰ ਪਾਕਾਂ ਡੇਚਤ ਰਥੇ ਪਿਆਇ ॥ ੪੯ ॥
 ਸੀਮਾ ਹਾ ਦੇਵ ਉਦਾਚਾ ॥ ਸਦੈ ਯਾ ॥ ਮਇ ਸਿੰਗ ਸੁ ਭੂਪਰ ਸੀਸ ਬਿ
 ਖੇਰ ਪੁਨਾਥ ਬਿਰਾਜਤ ਰਾਤ ਸੁਹਾਈ ॥ ਬਿਰਹੇ ਸੁਬਿ ਦੇ ਹਸਤਾ ਭਰ
 ਮੇਰ ਪੁਨਾਥ ਤਬੈ ਇਹ ਬਾਤ ਅਲਾਈ ॥ ਲਖ ਮੰਨਿ ਸੁਸੀਯਾ ਹਰੀ ਕਿਨ
 ਰਾਖ ਸਜੀਵਤ ਹੈ ਕਿ ਮਰੀ ਬਿਖੁ ਪਾਈ ॥ ਦਿਨੁ ਆਜੂ ਬਿਤੀਤਿ ਅਨੇਕ
 ਭਏ ਸੁਨ ਮੇਅ ਬਲਿ ਕਛੁ ਸਾਰਨ ਪਾਈ ॥ ੫੦ ॥ ਅਮ ਪਾਣ ਪਿਯਾ ਜਗਜੀ

੬੩ ਹੈ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਕਹੈ ਜਨ ਕੋਇ ਸੁਨਾਈ। ਸੁਜਿ ਤੇ ਤਿਤ ਜਾਨ ਕੀਜੀ।
੬੩ ਕੀ ਕਛੁ ਯਾ ਜਗਮੇਜ ਬਸਾਰ ਸੁਪਾਈ। ਸੁਨੁ ਭੂਤ ਹਰੇ ਬਲਕੇ
ਤਹਿ ਤੇ ਸੁਪਯੋਪ ਸੁਪਾਜਿ ਉਹਰੀ ਸੁਰਰਾਈ। ਕਥਿ ਸਿੰਘੁ ਗੁਲਾਬ
ਭਜੇ ਪਦ ਕਹਰਿ ਚਾਹਤਿ ਕੀਰਤਿ ਗੰਗਾ ਬਧਾਈ। ੨ ਚੌਪਈ।
ਲਖ ਮਣ ਸੁਨੇ ਪਤੰਗ ਯਾ ਭਾਈ। ਜਾਨ ਕਾਤ ਮਜਾਜਾ ਹਿਚੁਰਾਈ।
ਬਲਿ ਬਾਹਨ ਸੁਤ ਮੇਰੁ ਲਸੰਗਾ। ਭਸਮ ਕਰੇ ਰਣਿ ਤਾਂਹਿ ਸੁਮੰਗਾ।
੩ ਚੌਦ ਮੁਖੀ ਹਾਸੀ ਤੇ ਪਿਆਰੀ। ਬਸਤੀ ਗਾਖ ਸਭੈ ਨਮਾਈ।
ਦੁਖੋ ਮਾਰਤਿ ਮੁਹਿ ਨਾਹਿ ਨਿਹਾਰੇ। ਕਿਉ ਕਰ ਪਾਣੁ ਸੁਆਪਨੇ ਪਾਰੇ।
੪ ਚੌਦ ਮੁਖੀ ਬਿਨ ਚੌਦ ਤਪਾਏ। ਭਾਨ ਸੁਮਾਨ ਉਸਨ ਦੁਖ ਦਾਏ।
ਚੌਦ ਜਾਨ ਕੀ ਕਛੁ ਹਿਅਵੇਂ। ਸੀਤਲ ਕਿਰਣ ਮੋਹ ਲਗਾਵੇਂ। ੫।

॥ ਦਯਨ ਹੀ ਸੁਗੀਵ ਸੁਗਈ ॥ ਯੈ ਮੇ ਦੁਖ ਨ ਧੇਖੇ ਆਈ ॥ ਨਿਹਕੰਟਕ ਰਾ
 ਜ ਜਗਤ ਮੇ ਪਾਯੋ ॥ ਨਾਰਿ ਨ ਮੇ ਬਸ ਮੇ ਹੁਲਾਯੋ ॥ ੬ ॥ ਕਪਿ ਕਿਤ ਘਨ
 ਭਯੋ ਮੁਹਿ ਭਾਨ ॥ ਕਾਮੁ ਕਸਦਾ ਕਰੇ ਮਦ ਪਾਨ ॥ ਸਾਰਿ ਦਰਿ ਤੁਆ
 ਈ ਪਿਖ ਰੂਢਾ ॥ ਸੀਸੇ ਪਨਾਹਿ ਤਾ ਆਯੋ ਨ ਮੁਢਾ ॥ ੭ ॥ ਪੁਰਖ ਮੇ ਉਪਕਾ
 ਰ ਸੁਕਰਾ ॥ ਕਿਤ ਘਨ ਕਪਿ ਸੁਰਵੈ ਇਸ ਰਾਏ ॥ ਅਬ ਸੁਗੀਵ ਸੁਗਰੇ
 ਮਾਰੇ ॥ ਬਾਂਧਵ ਸਹਿਤ ਸਹਿਤ ਪੁਰੁ ਸਾਰੇ ॥ ੮ ॥ ਬਾਲੀ ਮਾਰਯੋ ਮੇਰਣ ਜੈਸੇ
 ॥ ਆਜੁ ਸੁਗੀਵ ਹੋਨੁ ਪੁਨਿ ਤੈਸੇ ॥ ਯਾ ਬਿਪਕ੍ਰੇਪ ਰੂਪਿ ਪਰਾਮਾ ॥ ਤਬ ਬੇ
 ਲੇਲਖ ਮਣ ਬਲ ਪਾਮਾ ॥ ੯ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਅਬ ਆਇਸ ਮੇ ਹਦਿ ਜੇ ਰਖੁ
 ਬੀਰ ਹੋਇ ਸਟਾਤ ਮਤਾ ਕਪਿ ਰਾਈ ॥ ਇਹੁ ਭਾਂਤਿ ਉਚਾਰ ਸੁਤੁ ਟਕ ਮੇ
 ਤਲਵਾਰ ਲਈ ਪਨੁ ਲੀਨ ਚੜਾਈ ॥ ਲਖ ਮੰਨ ਚਲੇ ਇਹੁ ਭਾਂਤਿ ਪਿਖੇ

ਤਬ ਸੀ ਰਖੁ ਬੀਰ ਸੁਬਾਤ ਮਲਾਈ॥ ਅਮਰੈ ਸੁਗੀਵ ਸੁਪੀਤ ਸਖਾ ਸੁਤਏ
 ਹੁਕਰੀ ਤਿਨ ਕੀ ਢਿਗ ਜਾਈ॥ ੧੦॥ ਬਾਲੀ ਜਿਵੇਂ ਨਹਿ ਤਾਂਹਿ ਹਨੀ ਸੁਗੀ
 ਵਕੁਤੈ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ਰੰਗਾਈ॥ ਭੂਲ ਗਏ ਉਪਕਾਰ ਤੁਮੇਇ ਹਭਾਤਿ ਸੁਨਿ
 ਠੁਰਵਾਕਾ ਮਲਾਈ॥ ਜੇ ਸੁਗੀਵ ਕਹੇ ਮੁਖ ਤੇ ਗਹਿਤੇ ਬਤਿ ਮਾਂ ਬਲ ਬੇਗ ਸੁ
 ਆਂਈ॥ ਜੇ ਕਰਤ ਬਸੁਹੇਇ ਕਵੁ ਪੁਨਿ ਸੇ ਮਿਲਿ ਕੈ ਮਮ ਸੰਗ ਕਮਾਈ॥
 ੧੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਭੀ ਮਪਰਾਕੁ ਮਲਖ ਮਣ ਬਾਲਾ॥ ਭਾਖਤ ਥਾ ਮੁਖਗ
 ਯੋ ਕਰਾਲਾ॥ ਕਿਸ ਕਿੰਧਾ ਪਤਿ ਬੇਗ ਸੁਧਾਏ॥ ਕੋਪ ਕਰੇ ਜਨੁ ਦੇਤਿ ਜਲਾਏ
 ੧੨॥ ਚੋਪਈ॥ ਕਿਸ ਕਿੰਧਾ ਲਖ ਮਣ ਗਏ ਪੁਨਿ ਸੇ ਚੇਰਾ ਪ੍ਰਬੀਰ॥ ਬਿਰਹਿ ਬਿ
 ਆਕੁ ਲਸੀ ਯਕੇ ਭਏ ਬਿਕਲ ਸਰੀਰ॥ ੧੩॥ ਚੋਪਈ॥ ਟੈਸਰ ਬੇਗ ਸਦਾ ਵਿ
 ਗਿਆਨ॥ ਪਦਮਾਸਇ ਕਹੈ ਭਗਵਨ॥ ਪਰਸੀਤਾ ਹਿਤ ਸੇ ਚੇ ਅੰਸੋ॥ ਪਯਕੁ

ਤਮਾਨਵਸੋਚੇਜੈਸੋ। ਬੁਧਿਯਾਦਿਕਕੇਸਾਖੀਸਾਰੇ। ਮਾਇਆਕਾਰਯਸਦਾ
ਨਿਆਰੇ। ੧੪। ਯਾਗਾਦਿਕਤੇਰਹਤਉਦਾਰਾ। ਮਾਇਆਕੇਨਹਿਤਿਨੇਵਿਕਾਰਾ। ਬੁ
ਹਮਾਕਰਯੋਬਚਨਜਗਜੇਣੀ। ਕਰਯੋਚਹਹਰਿਸੰਤਸੁਸੇਣੀ। ੧੫। ਦਸਰਥਪ
ਰਲੀਨਿਅਵਤਾਰਾ। ਤਾਂਤਪਕੇਫਲਦੀਉਦਾਰਾ। ਮਾਨੁਖਦੇਸਾਮਾਪਹਰਿਧਾਰ
ਚਾਹੇਲੋਗਨਕੀਨਉਪਾਰਾ। ੧੬। ਮੇਮਾਇਆਬਾਂਧੇਜਗਜੇਣੀ। ਕਿੰਹਥਿਧ
ਮੁਕਤਿਹੋਇਪੁਨਿਤੇਣੀ। ਯਾਥਿਧਥਿਸਨਸੁਆਪਥਿਚਾਰੀ। ਚਾਹਤਹੈਨਿਜ
ਕਥਾਥਿਥਾਰੀ। ੧੭। ਮੇਰੀਕਥਾਸੁਗੰਗਉਦਾਰੇ। ਲੇਕਨਕੇਸਭਪਾਪਨਿਵਾਰੇ
ਨਾਮਰਮਾਇਣਪਾਵਨਹੋਣੀ। ਯਾਹਿਤਭਯੇਮਨੁਜਹਰਿਸੇਣੀ। ੧੮। ਕ੍ਰਿਪਮੇ
ਹਪੁਨਿਕਾਮਥਿਕਾਰਾ। ਯਾਹਿਤਕੀਨਿਅੰਗੀਕਾਰਾ। ਤਾਤਤਤਕਲਥਿਖੇਹਰਿ
ਕਰੇ। ਲੇਕਨਮਾਹਿਸੁਮੇਹਥਿਥਰੇ। ੧੯। ਸਭਗੁਣਤੇਹੈਸਦਾਥਿਰਕਤਾ। ਪਰੁ

ਭਾਸੇ ਮਾਨੈ ਹੈ ਰਕਤਾ ॥ ਬਿਗਿਆਨ ਸਕਤਿ ਪੁਨਿ ਗਿਆਨ ਸੰਗੁ ਪਾ ॥ ਸਾਖੀ ਗੁਣ ਕੇ ਸਗ
ਲ ਅਨੁਪਾ ॥ ੨੦ ॥ ਕਾਮਾਦਿ ਕੋ ਕੇਲੇ ਪੁਨ ਕੋਈ ॥ ਨ ਭੁਜਿ ਈਨਿ ਰ ਮਲ ਹੈ ਰਹਿ ਸੋਈ
ਮੁਨਿ ਕੋ ਚਿਤ ਯੋ ਕੋ ਰੋ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਕੋ ਜਾਨੈ ਤਿਹ ਸਨਤ ਕੁ ਮਾਰਾ ॥ ੨੧ ॥ ਨਿਰਮ
ਲ ਭਗਤ ਤਾਹਿ ਕੋ ਜੇਈ ॥ ਜਾਨਤ ਰਾ ਮਨ ਰਾਇ ਟੁ ਤੇਈ ॥ ਭਗਤ ਨ ਕੇ
ਪੁਨਿ ਮਨੁ ਅਨੁਸਾਰਾ ॥ ਭਗਵਾਨ ਲਏ ਜਗ ਮੇ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ੨੨ ॥ ਯਾ ਬਿਧ ਰਾ
ਮ ਕਥਾ ਮੇ ਭਾਖੀ ॥ ਅਬ ਸੁਨੀਏ ਲਖ ਮਠੁ ਕੀ ਸਾਖੀ ॥ ਲਖ ਮਠੁ ਕਿਸ ਕਿੰਧਾ ਦਿਗ
ਜਾਏ ॥ ਧਨੁ ਖਸਬਦ ਕਰ ਕਪਾਹ ਡਰਾਏ ॥ ੨੩ ॥ ਤਾ ਕੋ ਧੋਖ ਮੁਢਿ ਜੇ ਕੀ ਸਾ
ਗ ਛ ਕੇ ਦੋਰ ਚਢੇ ਵਹੁ ਸੀਸਾ ॥ ਕਿਲ ਕਿਲ ਸਬਦ ਸੁਕੀ ਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਪਾਦ ਪ
ਮੋ ਕਰ ਪਾਥ ਰਧਾਰੇ ॥ ੨੪ ॥ ਸਦੈ ਯਾ ॥ ਬਾਨਰ ਜਾਤਿ ਮਦਾ ਸੰਗੁ ਣੀਲਖ ਮੰ
ਨਿ ਤ ਬੈਧਿ ਖਏ ਹੁ ਉਚਾਰੇ ॥ ਥਾਪਦੁ ਹੇ ਮਹੀ ਪੁਰ ਮੇ ਹਮ ਸੇ ॥ ਸਬਦੁ ਹੇ ਚਕੋ ਹਥ

ਯਾਗੇ। ਮੇਇਨ ਕੋ ਨਿਰਮੂਲ ਕਰੋਇ। ਭਾਂਤਿ ਉਚਾਰ ਕਰਦੰਡ ਸੀਭਰੇ। ਅੰਗਦ
 ਜਾਨ ਸੁਥਾਤ ਇਹੋ ਲਖ ਮੰਨਾ ਮਏ ਕੀ ਪਦੁਰ ਨਿਵਾਰੇ। ੨੫। ਅੰਗਦ ਜਾਇ ਸੁਤ
 ਪਦਮੇ ਮਾਤਿ ਦੀ ਨਰੁਯੋ ਮਭਿ ਬੰਦ ਨ ਪਾਰੇ। ਰਾਮ ਕੇ ਭ੍ਰਾਤਿ ਦਯਾਲ ਭੁਏ
 ਗਲਿ ਲਾਇ ਲਏ ਭੁਜ ਦੰਡ ਪਸਾਰੇ। ਹੋ ਸੁਤ ਜਾਇ ਕਪੀਸ ਕੋ ਮਮਾ ਮਾਵਨੁ
 ਯੋ ਮੁਖ ਮਾਹਿ ਉਚਾਰੇ। ਕੋਪ ਭਰੇ ਰਖੁ ਬੀਰ ਪਠੈ ਇਮ ਜਾਇ ਕੋ ਨਿਜ ਭੋਨ ਮਏ
 ੨੬। ਅੰਗਦ ਭਾਖਤ ਥਾ ਮੁਖ ਤੇ ਸੁਗੰਧ ਕੁਜਾਇ ਨਿਵੇਦਿ ਨ ਕੀਨੈ। ਬਾਹਰਿ ਦ੍ਰਾ
 ਰਖ ਕੇ ਪੁਰ ਕੇ ਲਖ ਮੰਨਿ ਲਏ ਕਰਚਾ ਪਨਵੀਨੈ। ਨਿਨ ਸੁਲਾਲ ਕਰ ਲਭਏ ਮਤਿ
 ਕੋਪ ਭਰੇ ਮੁਖ ਲਾਲ ਸੁਕੀਨੈ। ਬਾਨਰ ਰਾਜ ਸੁਯੋ ਸੁਨਿ ਕੋ ਤਨੁ ਕਾਪਤ ਮੈ ਸੁਭਯੋ
 ਭਰਜੀਨੈ। ੨੭। ਅੰਤਿ ਵਰੀ ਹਨੁ ਮਾਨ ਬੁਲਾਇ ਕਹਯੋ ਸਮਝਾਇ ਸੁਣੈ ਹੁ ਬਿਚਾਰੇ।
 ਅੰਗਦ ਕੋ ਸੀਗਲੇ ਹਨੁ ਮਾਨ ਸੁਤੈ ਮਥ ਜਾਇ ਭਯੋ ਸੁਬਿਗਾਰੇ। ਜਿਹਦੁ ਉਕਰ ਪਾਇ

ਪਰੇਲਖਮੀਨਿਕੁਜਾਇਸੁਕੋਪਨਿਵਾਰੇ। ਸਾਂਤਕਰੇਸੁਭਬਾਤਿਨਕੋਪੁਨਿਮੰਦਿਰਾਮਾਨ
 ਹੁਧਾਰਪਿਆਰੇ। ੨੮। ਇਹੁਕੁਤਿਪਣਾਇਹਨਮਤਕੋਪੁਨਿਮਾਪਬੁਲਾਇ
 ਕੁਹਯੋਤਿਨਤਾਰਾ। ਗਜਗਾਮਿਨਤੰਚਲਤਾਪਥਿਮੇਲਖਮੀਨਿਕੋਕੋਪੁਭਯੋਮ
 ਤਿਭਾਰਾ। ਮਿਦਬੇਲਸੁਸਾਤਕਰੇਤੰਨਕੋਪੁਨਿਤਾਂਹਿਲਿਅਵਹੁਕੋਨਮਾਝਾਰਾ
 ਸਮਪਾਵਕੋਪਭਯੋਤਿਨਕੋਜਿਹੁਤਿਹਰੇਨਹਿਜੀਵਹਮਚਾ। ੨੯।
 ਚੋਪਈ। ਮੋਪਹਵੇਲੀਤਾਰਾਜਾਏ। ਖਤੀਭਈਮੁਖਤਥਾਮਲਾਏ। ਹਨਮ
 ਮਾਮੰਗਦਪੁਨਿਪੀਰ। ਰਏਜਹਾਂਲਖਮਣਹਰਿਬੀਰ। ੩੦। ਸਦੈਯਾਜਾਇਪੁਣਾ
 ਮਕਰੇਪਦਮੇਕਰਜੇਰਦਊਮੁਖਏਹਮਲਾਏ। ਹੋਸੁਖਸੇਰਪੁਬੀਰਭਲੇਤਮਹੀਸੁਖਸੇ
 ਪਥਿਭੀਤਰਾਮਾਏ। ਭਾਰਾਮਹਾਂਘਰਮਾਹਿਚਲੇਉਰਿਭੀਤਰਤੇਸਭਸੰਕਾਮਿਣਾਏ
 ਨਾਰਿਸਖਾਕਪਿਰਾਜਨਕੋਪਿਖਾਸੇਰਕਛੂਪਭਕਾਜਬਤਏ। ੩੧। ਚੋਪਈ।

੨੨

ਸੋਹਮ ਕਰੇ ਸੀਸ ਪਰ ਮਾਨੀ)। ਹਨੁ ਮਾਨ ਇਹ ਭਾਤਿ ਬਖਾਨੀ)। ਲਖੰਡ ਕੋ ਪੁਨਿ ਕਰ
ਫੁਰਲੀਨ)। ਮਾਰਤ ਨੰਦਨ ਪੇਸੁ ਕੀਨ)। ੩੨)। ਲਿਅਯੋ ਤਿਨ ਕੋ ਪਰਮਾੰਗੀ)। ਰਾ
ਜ ਭਵਨ ਕੇ ਪਥ ਕੇ ਸਾਂਹੀ)। ਯੁਥ ਪਕੇ ਜੇ ਭੈ ਨ ਉਦਾਰੇ)। ਆਵਤ ਲਖ ਮਠ ਪੰਥੀ ਨਹੇ
। ੩੩)। ਰਾਜ ਭਵਨ ਪਿਤਿ ਯਾ ਬਿਪਗਯੋ)। ਸੁਰ ਪਤਿ ਭੈ ਨ ਸਮਾਨ ਸੁਨਯੋ)। ਤਾਰਾ
ਮੋਧ ਹਵੇਲੀ ਛਾਜੇ)। ਤਾਰ ਪਤਿ ਸਮ ਬਦਨ ਬਿਰਾਜੇ)। ੩੪)। ਸਰਬ ਭਰਣ ਪਰੇ
ਤਨੁ ਸੇਰੇ)। ਮਦਰ ਕਤਾਂਤ ਨੈਨ ਮਨੁ ਸੇਰੇ)। ਲਖ ਮਠ ਕੇ ਅਭਿਬਦਨ ਪਾਰ)
ਹਸ ਕਰਣੇ ਸੁਕੀਨ ਉਚਾਰ)। ੩੫)। ਸੇਰਣਾ)। ਦੋਵਰ ਤੇ ਕਲਯਾਨ ਪਾਰਿਨਿ
ਰੰਤਰ ਦਾਸ ਕੋ)। ਤੂਭਰਾਤਨ ਕੇ ਪਾਨ ਸਾਧ ਭਾਵ ਤੇਰੇ ਕੋ)। ੩੬)। ਸਵੈਯਾ
ਦਸੇ ਦਿਸਾ ਪਤ੍ਰ ਪਾਠਾਇਏ ਭਵ ਮੰਡਲ ਕੇ ਕਪਿਨਾਥ ਬੁਲਾਏ)। ਕਨਕਾਚਲ ਕੇ
ਸਮਰੈਂਜਿ ਨ ਕੇਤਨ ਦੇਵ ਦਰ ਪੇਖ ਪਨੇ ਕਪਿ ਮਾਏ)। ਤੁਮਰੇ ਅਤਿ ਸੇਵਕ ਬੀਰ

੨੩

ਬਡੇ ਕਪਿ ਨਾਇਕ ਪੇਕਿ ਮਕੈ ਪਬ ਛਾਏ ॥ ਇਹ ਬਾਤ ਨ ਲਾਇ ਕਹੈ ਤੁ ਮਕੈ ਸੁ ਨਰਾਮ
 ਜਿਨੇ ਸਿਰ ਛੋੜ ਦਿ ਰਾਏ ॥ ੩੭ ॥ ਕਾਮ ਅਭਿ ਮੋਹ ਏਕੰ ਦਾ ॥ ਰਾਮ ਰਾਜੀ ਦੁਨੈ
 ਨੀਤੁ ਜੋ ਨੀਤ ਹੀ ॥ ਬਾਤੁ ਸੀਸੋ ਪਕਰਿ ਘਰੈ ਚੀਤ ਹੀ ॥ ਜਾਨ ਕੀਐ ਸਕੈ ਸੋਭ
 ਕੋ ਮਾਰਣਾ ॥ ਕਾਮ ਸਰਿ ਰਾਮ ਕੋ ਸਰਿ ਸਦੈ ਸਾਰਣਾ ॥ ੩੮ ॥ ਸਦਯਾ
 ॥ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਬਿਚਾਰ ਕਰੇ ਕਪਿ ਨਾਇਕ ਨੀਦ ਕਰੇ ਨਕਬੀ ਨਿਸਮਾਹੀ ॥ ਜਗ ਜਾ
 ਦਿ ਨਰਾਘਵ ਕਾ ਜਸਰੇ ॥ ਇਗ ਨੀਦ ਕਰੇ ਪਰੁ ਤਾ ਦਿਨ ਮਾਹੀ ॥ ਬਹੁ ਕਾਲ ਸੁਦੁਖ
 ਭਰੇ ਤਨ ਮੇ ॥ ਇਨ ਮੀਤੁ ਲਹੇ ਅਬਹੀ ਜਗ ਮਾਹੀ ॥ ਤੁਮ ਦੂਖ ਮਿਟਾਇ ਸੁਗਾਜ
 ਦਯੋ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਹੈ ਤੁਮ ਰੇ ਪਰਮਾਹੀ ॥ ੩੯ ॥ ਚੋਪਣੀ ॥ ਦੀਰ ਘਕਾਰ ਯ
 ਮੇ ਮਨੁ ਲਾਯੋ ॥ ਰਾਖੁ ਪਤਿ ਸੇਵਾ ਹਿਤ ਨਹੀ ਆਯੋ ॥ ਨਾਨ ਦੇਸ ਨਵਾਸੀ ਜੇਣੀ ॥ ਅ
 ਵਹਿਗ ਦੇਵ ਰਕੀ ਪਭੇਣੀ ॥ ੪੦ ॥ ਰਾਖੁ ਸੋਤ ਮਪਠਾਏ ਪਲਵੇ ਗਮਾ ॥ ਦਸਹਾਜ

ਰਚਾਰਾਰਿਦਾਮੰਗਮ। ਸਭਿਦਿਗਬਾਨਰਲਿਆਵਕ੍ਰਿਕਾਜੇ। ਗਿਰਸਮਾਨਜਿ
 ਨਕੇਤਨਛਾਜੇ॥੪੧॥ ਸਭੁਦਿਗਬਾਨਰਸਹਸਿਰਦਾਰਾ। ਕਪਿਨਾਇਕਨਾਹੀਕ
 ਛੁਬਾਰਾ। ਦੈਤਸਮੂਹਸਭੇਚੁਨਿਮਾਰੇ। ਰਾਵਤੁਕੋਰਤਮਾਹਿਸੀਹਾਰੇ॥੪੨॥
 ਦੋਹਰਾ। ਤੇਰੇਸਾਥੁਜਾਇਗੇਅਬਹੀਕਪਿਸਿਰਦਾਰਾ। ਭੋਨਸੁਪਦਲਕੀਜ
 ਯੋਮੰਤਰਪੁਰਪਗਧਾਰਾ॥੪੩॥ ਪੇਖੇਤੁਮਸੁਗੀਵਕੋਸੁਤਦਾਰਾਸਹਪੀਰਾ
 ਦਾਨਾਮਭੈਬਲਿਦਜਯੇਤੁਮਸੇਵਕਹਰਿਪੀਰਾ॥੪੪॥ ਤਾਰਾਬਚਨਸੁਸੁਨਤ
 ਬਹੀਲਖਮਣੁਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਾ। ਕ੍ਰਪਸੁਦੂਬਰਤਾਭਏਗਏਸੁਭੋਨਬਿਸਾਲਾ॥
 ੪੫॥ ਸਦੈਯਾ। ਬਾਨਰਗਜਜਹਾਂਸੁਗੀਵਸੁਰਾਮਕੇਭਾਤਤਹਾਂਪਗਧਾਰੇ
 ਨਾਰਿਕੇਸੰਗਿਬਿਨੋਦਕਰੇਕਪਮਾਹਿਪਲੰਘਭੂਜਾਰਲਿਡਾਰੇ। ਪੇਖਾਮਣੇਲਖ
 ਮੰਨਿਬਲੀਉਰਭੀਤਮਹਾਪਰੇਕੂਦਕਨਾਰੇ। ਕ੍ਰਪਭਯੋਲਖਮੰਨਿਤਬੈਪਿ

੩੨

ਪਤਾ ਦਿਗਥੇ ਮਦਸੇ ਮਰੁਣਾਰੇ ॥ ੪੬ ॥ ਕੋਧਭਯੋਲਖ ਮੰਨਕਹੇ ਕਪਿਦਸੁਤ
 ਮੇਮਬਰਾਮਦਿਸਾਰੇ ॥ ਬਾਣਉਸਾਸਨਤੋਹਚਿਤਾਰਤ ਮੰਗਦਤਾਤਜਿਨੇਰ
 ਮਾਰੇ ॥ ਮੇਬਧਤੋਹਕਰੇ ਮਬਹੀਪਥਿਬਾਲੀਕਿਜਾਂਹਿਸੁਬੇਗਪਧਾਰੇ ॥ ਇਹ
 ਭਾਂਤਿਅਨੇਕਕਹੇਲਖਮੰਨਸੁਪੇਖਉਮਾਹਨੁਮਾਨਉਚਾਰੇ ॥ ੪੭ ॥ ਹਨੁਮਾਨੇਵਚ
 ਕਾਬਿੰਤੁ ॥ ਲਖਮੰਨਬਾਦਕੇਨਕੀਜਯੋਬਿਖਾਦਕਛੁਮੇਸੇਕਪਿਰਾਈਕੋਨਮੁਖਤੇਬ
 ਖਾਨਏ ॥ ਸੁਨਿਏਸੁਸੇਸੁਮੀਸਤੋਹਤੇਦਸੀਸਰਾਮਸੇਵਕਪਬੀਨਸੁਗੀਵਉਰਮਾਨਯੋ
 ਰਾਮਕਾਜਹੇਤਕਪਿਰਾਜਹੇਸੁਜਾਗਸਦਾਰਾਮਭੂਲਗਏਸੁਉਲੇਹੇਨਨਠਾਨਯੋ
 ਬਾਨਰਨਿਹਾਰਾਮਏਕੋਟਿਪੂੰਹਜਾਰਪੁਨਿਮਾਰਿਹੈ ॥ ਅਨੇਕਕਛੁਛੀਲਨਪਛਾਨਯੋ
 ॥ ੪੮ ॥ ਸੀਯਸੋਪਕਾਜਜਾਂਹਿਖਾਂਹਿਠਲਮੂਲਬਲਿਕੋਰਨਰਸੇਈਕਪਿਦਲ
 ਉਤਰਾਵਤੇ ॥ ਕਰੇਗੋਕਪੇਸਰਾਮਕਾਰਜਾਮਸੇਖਤਬਜਾਨਯੋਜਿਹੁਤੇਮਰਿਜੀਵ

ਤੇ ਨਜਾਵਤੇ। ੧੭ ਮਾਨਵਕ ਸੁਨ ਗੁਨ ਕੇ ਨਿਪਾਨ ਪਭਲਖ ਮਨਲਾਜ ਉਰ ਰਹਯੋ
 ਸਰਮਾਵਤੇ। ਅਮਰਿਘਪਾਦਕੋ ਕਪੀਸਲਖ ਮੰਨ ਪਾਂਇ ਪੁਜੇ ਗਰੇਲਾਂ ਇਲਯੋ ਮਾਇ
 ਯੋਪਾਹਿਨ ਸੁਹਾਵਤੇ। ੪੯। ਬਿਲੇਕੀ ਪੁਰਾਣੀ ਰਪੁਰਾਣੀ ਕੋ ਸੁਦਾਸ ਮੇਥਾਨਰ
 ਕੇ ਰਾਜਾ ਦਯੋਨਾਥ ਮੇਥਿਥਾਰਕੈ। ਰਾਮ ਤੇਜਾ ਮਾਪਨੇ ਸੁਤੀਨੇ ਲੋਕ ਜਿਨੇ ਖਿਨਾਮਾ
 ਪਹੀ ਕੇ ਬੀਚ ਚਯੋ ਭੁਜਾ ਬਲਪਾਰਕੈ। ਕਰੋਗੋ ਸਹਾਇਰ ਪੁਰਾਇ ਕੀਨ ਦਾਇ ਸਿਰਬਾ
 ਨਰ ਮਿਲਾਇ ਰਟ ਕੋਟ ਸੁਹਜਾਰਕੈ। ਕਾਗਦ ਪਠਾਏਹੈ ਸੁਆਏਹੈ ਅਨੇਕ ਕ
 ਪਿਰਟ ਤੇਨ ਫਿਰੇ ਭਟ ਫਿਰੇ ਅਰਿਮਾਰਿਕੈ। ੫੦। ਸਦੈ ਯਾਸ। ਲਖ ਮੰਨ ਤਬੈ
 ਸੁਗੀਵ ਕਹਯੋ ਕਛੁ ਨਿਠਰਵ ਕਜੁ ਮੇਹ ਉਚਾਰੇ। ਅਬਸੋਖਿ ਮਯੋ ਕਪਿਬੀਰਬ
 ਲੀ ਤਮਸੇ ਜੁਕਹੇ ਕਰਪੇ ਮਾਪਿਆਰੇ। ਚਲਯੋ ਸੁਗੀਵ ਸੁਕਾਨਨ ਮੇਜਹਿ ਰਾਮ ਬਿ
 ਰਜ ਤਹੈ ਸੁਮੁਰਾਰੇ। ਇਕਲੇ ਬਨ ਸੀਯਾਵਿਯੋ ਗਬਰੇਰ ਪੁਨ ਇਕਹੈ ਬਨ ਮੇਵ ਖਾਆਰੇ

ਸਵੈਯਾ

੫੧ ਚੌਪਈ॥ ਤਬ ਸੁਗੰਧ ਮਾਨ ਉਰ ਮਾਹੀ॥ ਲਖ ਮਨ ਸਹਿਤ ਚਢੇ ਰਥ ਮਾਹੀ॥
ਬਾਨਰ ਸਭੈ ਸੁਲੀਨ ਬੁਲਾਈ॥ ਚਲੇ ਕਪੋਸ ਜਹਾਰ ਘੁਰਾਈ॥ ੫੨॥ ਇਤਿ ਭੋਰ ਮਿ
ਦੰਗ ਮਪਾਰ ਵਜੈ ਇਤ ਬਾਨਰ ਗੀਛ ਲੰਗੂਰ ਸੁਹਾਵੈ॥ ਇਕ ਬੀਜ ਨੰਚਾਰੁ ਫਿਰਾਵ
ਤਿਹੈ ਇਕ ਬੀਰ ਬਲੀ ਸਿਰ ਛੜ ਬੁਲਾਵੈ॥ ਇਤ ਅਗਿਦ ਮੈ ਹਨੁ ਮਾਨੁ ਚਲੇ ਇਤ
ਓਰ ਚਲੇ ਨਲ ਨੀਲ ਸੁਜਾਵੈ॥ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਗਏ ਕਪਿ ਗਾਜ ਤਹਾਂ ਜਹਿੰਗਮ ਬਿਰਾਜ
ਤਭੂ ਪਰਛਾਵੈ॥ ੫੩॥ ਇਤਿ ਸੀਤ ਮਾਮਯਾ ਤਰਾਮਾਇਏ ਉਮਾ ਮੇਹ ਸੁਰਸੀ
ਬਾਏ ਕਿਸਕੰਧਾ ਕਾਂਡੇ ਪੰਚ ਮੋਧਿ ਮਾਇ॥ ੫॥ ਮਹਾ ਦੇਵ ਉਦਾਚਾ॥ ਸਵੈਯਾ
ਰਾਮ ਨਿਹਾਰ ਸੁਦਾਮਾਰ ਗੁਹਾ ਸੁਸਿਲਾ ਤਲ ਉਪਰਿ ਛਾਜ ਤਹੈ॥ ਹੋ ਮਿਗਛਾਲ ਸੁ
ਸਾਮ ਤਨੂ ਪੁਨਿ ਸੀਸ ਜਟਾ ਸੁਬਿਰਾਜ ਤਹੈ॥ ਨੌਨ ਬਿਸਾਲ ਸੁਮੰਦ ਹਸੈ ਮੁਖ ਪੇਖ ਸੋ
ਜ ਸੁਲਾਜ ਤਹੈ॥ ਸੀਯਾ ਵਿਯੋਗ ਸੁਚੀਤ ਤਪੇ ਮਿਗ ਪੰਖ ਨਿਹਾਰ ਸੁਗਾਜ ਤਹੈ॥

ਦੁਰਹਤੇਰਥਤੇ ਉਤਰੇ ਸੁਕੀਵ ਬਲੀਲਖਮੰਨ ਸੁਭਾਣੀ। ਪ੍ਰੇਮਭਰੇ ਰਾਖੀਰ
 ਨ੍ਰਿਪਾਇਨ ਮਾਹਿ ਪਰੇ ਗਿਰਜਾ ਦਿਗਜਾਣੀ। ਰਾਮਕਪੀਸਮਿਲੇ ਗਲਮੇ ਪੁਛ
 ਫੇਮਲਯੋਹਰਿ ਪਾਸ ਬਿਠਾਣੀ। ਰਾਮਕਰਯੋ ਸੁਗੰਦਿ ਕੁਪੁਜਨ ਪਾਰਬਤੀ ਹਰਿ
 ਤੁਇਖਾਣੀ॥ ੨॥ ਜੋਰਦੂ ਉਕਰ ਰਾਮਕਿ ਪਾਸ ਕਹਯੋ ਸੁਗੰਦਿ ਕੁਲੇ ਸਿਰਨਾਣੀ।
 ਦੇਵਪਿਥੋ ਕਰਕਾ ਕਰਕੇ ਯਹ ਬਾਲ ਸੈਨ ਬਰੀ ਪਭਾ ਮਾਣੀ। ਕਿਣੀ ਕੁਲਾ ਚਲਮੇ
 ਜਨਮੇ ਗਿਰਮੰਦਰ ਮੇਰ ਸੁਦੇਹ ਸੁਹਾਣੀ। ਦੀਪਾ ਮਨੋ ਕਨਿਵਾਸ ਕਰੇਂ ਕਹਾ ਮਾਵਤਹੈ
 ਬਿਨ ਬੇਰਲ ਗਾਣੀ॥ ੩॥ ਪ੍ਰੇਮਸਤਾ ਚਲਕੇ ਉਦਮਾ ਚਲਕੇਣੀ ਭਏ ਸਰਤਤ
 ਟਿਮਾਹੀ। ਕੇਕੁਸੁਦੀ ਪਭਏ ਰਾਖੁ ਨਾਇਕ ਕੇਣੀ ਭਏ ਗਿਰਮੰਦਰ ਮਾਹੀ। ਰੂਪ
 ਰਕੇ ਸਮਦੇਹ ਬਰੇ ਫਲਹਾਰ ਕਰੇਂ ਕਪਿਏ ਬਨ ਮਾਹੀ। ਕਾਮਗਰੁ ਪਧਰੇਂ ਸਗਲੇ ਕ
 ਪਿਸੈ ਨਨਕੀ ਗਨਨਾ ਕਢੁ ਨਾਹੀ॥ ੪॥ ਦੇਵਨ ਕੇ ਬਲਿ ਮੰਸਨਿ ਤੇਇਹ ਬਾਨਰ ਰੂ

ਪਭਏ ਜਗਮਾਹੀ। ਹੈ ਕਿਨ ਕੋਗਜ ਸੇ ਬਲਿ ਰਾਮ ਬਿਸਾਰਦ ਹੈ ਸਭ ਸੰਗ ਰਮਾਹੀ।
ਕੇਚਿਤ ਹੈ ਦਸ ਨਾਗ ਬਲੀ ਗਜ ਮਾਯੁਤ ਹੈ ਬਲ ਮੇਇ ਨ ਮਾਹੀ। ਲਾਖ ਕਰੋਰ
ਗਜਾਨ ਪਰੇ ਬਲ ਹੈ ਕਿਨ ਕੇ ਬਲ ਕੀ ਮਿਤਿ ਨਾਹੀ॥ ੫॥ ਕੇਚਿਤ ਮੰਜਨ ਕੂਟ
ਸਮਾਪੁ ਨਿਕੋਚਿਤ ਹੈ ਮਸਮਾਨ ਬਿਰਾਜੇ। ਕੇਚਿਤ ਲਾਲ ਮੁਖਾਂ ਬੁਜ ਸੇ ਪੁਨਿ
ਕੇਚਿਤ ਦੀਰਘ ਵਾਲ ਸੁਗਾਜੇ। ਉਜਲ ਕੇਚਿਤ ਛਟਕ ਸੇ ਪੁਨਿ ਕੰਬ ਸਮਾਨੁ
ਕੇਚਿਤ ਛਾਜੇ। ਆਵਤ ਹੈ ਰਣ ਚਾਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਕਿਰਾਮ ਪਿਥੇ ਪਨ ਸੇ ਮੁਖ ਗਾਜੇ।
॥ ੬॥ ਕੀਬੰਤੁ। ਰਾਮ ਤੇਰੀ ਮਾਇ ਸੁਕਿ ਸਭੈ ਹੈ ਸੁਕਰਨ ਹਾਰ ਚਾਹਤ ਅਛੁ
ਫਲ ਮੂਲ ਹੀ ਮਹਾਰ ਹੈ। ਏਜੁ ਪਿਥੇ ਰਾਮ ਤੁਮ ਲਾਗਤ ਪਹਾਰ ਸੇ ਸੁਜਾ ਬਦਾਨਾ
ਮਕੋਇ ਰੀਛ ਕੋ ਸਿਰਦਾਰ ਹੈ। ਇਹੈ ਹਨੁ ਮਾਨ ਬਲਵਾਨ ਵਿਖਾਤ ਪਭਵਾਯੁ
ਕੋ ਕੁਮਾਰ ਨੀਤ ਮੰਤ੍ਰ ਮੇਉਦਾਰ ਹੈ। ਇਹੈ ਨਲ ਨੀਲ ਸੁਗਵਾਖ ਗਵੇਜਾਨ ਯੇ

ਰਾਮਗੰਧਮਾਦਨਸੁਬਲਕੋਨਪਾਰਹੈ॥ ੧॥ ਸਰਭਸੁਮੇਦਵਦਵਿਦਗਜਪਨ
 ਸਸੁਬਲੀਮੁਖਦਧਿਮੁਖਏਈਪਹਿਚਾਨੀਯੋ॥ ਇਹਤੁਮਸੁਖੈਣਾਮਹੇਤਾਰਨਾ
 ਮਯਾਹਿਕਹੈਪਿਤਾਹਨੁਮਾਨਕੋਸੁਕੇਸਰੀਪਛਾਨੀਯੋ॥ ਇਹਸਿਰਦਾਰਮਰੇਖ
 ਸਕੀਸੁਚਲੇਲਾਰਪੁਰਕੋਨਿਵਾਸੀਹੈਪਧਾਨਕੋਬਖਾਨਿਯੋ॥ ਸਭੈਹੈਉਦਾਰਤੇ
 ਜਪੁਜੋਕੋਅਧਾਰਰਾਮਮਾਹਿਸੰਗਰਾਮਕੋਸੁਰੇਸਸਮਮਾਨਿਯੋ॥ ੮॥ ਐਰ
 ਜੇਈਬਾਨਰਸਿਦਾਰਬਡੇਰਾਮਚੰਦਕੋਟਕੋਹਜਾਰਕਛੂਮੰਤੁਨਹੀਪਾਯੋ॥
 ਦੇਵਅੰਸਸੁਤਸਭੈਬਾਨਰਸਪੁਤਪਭਨਾਥਕਾਜਕਰੇਬਲਿਮੁਖਤੇਬਤਾਯੋ॥
 ਏਜਪਿਥੇਰਾਮਤੁਮਲਾਗਤਸੁਹਾਵਨੇਸੁਬਾਲੀਕੋਕੁਮਾਰਨਾਮਾਮੰਗਦਸੁਨਾਯੋ॥
 ਬਾਲੀਸਮਬੀਰਅਤਿਪੀਰਸੰਗਰਾਮਕਰੇਯਾਹੀਕੋਭਰੇਸੇਰਣੁਖੰਭਸੁਗੰਡਾਯੋ॥
 ੯॥ ਬਾਨਰਾਮਨੇਕਐਰਸੂਰਰਣੁਪਰਦੋਰਨਾਥਕਾਜਪਾਨਕੀਚਿੰਤਮਾਨਿਪਾਰਹੈ॥

ਅਰਬਪਕਾਜਕਪਿਰਣੇਮੇਸੁਜਾਗਸਭਕੋਪਬੀਰਭਰੇਸੁਭੰਧਾਗਗਿਰਮਾਗੁਏਂ
ਅਮ੍ਰਿਤਸੁਸੁਦੀਜਯੇਨਬੇਰਕਛਕੀਜਯੇਸੁਬਾਨਰਾਮਪੀਨਪਭਾਮਾਭਿ
ਸੁਨਿਹਾਰਹੈਂ। ਉਮਾਤਬਰਾਮਹਰਧਾਭਿਉਰਨੈਨਭਰਮਿਲਕੈਕਪੀਸਮੀ
ਤਬਾਤਯੇਉਚਾਰਹੈਂ। ੧੦। ਮੀਤਕਾਜਹੈਂਮਹਾਨਨਾਹਿਤਾਮਾਜਾਨਕਛੁਸੀ
ਯਸੇਧਕਾਜਕਪਿਪਠਯੇਬਿਚਾਰਕੈ। ਸੁਨਿਕੈਸੁਰਾਮਬਾਕਭਏਪੁਲਕਾਤਕਪਿ
ਪਠਯੇਸੁਤੀਨਓਰਤੀਨਹੀਪਕਾਰਕੈ। ਬਲਮੇਬਿਚਛੋਨਪਠਾਏਦਿਗਦਛ
ਣਗੁਲਾਬੀਸੀਘਨਾਮਤਾਹਿਕਹਿਤਉਚਾਰਕੈ। ਅੰਗਦਸੁਜਾਬਵੰਤਕੇਸਰੀ
ਕੁਮਾਰਨਲਸਰਭਸੁਖੇਭੁਮੇਂਦਦੁਵਿਦਸੁਧਾਰਕੈ। ੧੧। ਕਹਿਯੋਕਪਿਰਾਣੀਸਭ
ਓਰਸੁਬੁਲਾਣੀਸੀਯਸੇਧਕੋਪਠਾਏਘੋਨਕਾਲਨਹੀਲਾਵਨਾ। ਭੁਮਾਮੰਤਹੇਰਸੀ
ਯਸਾਰਲੈਸਵੇਰਕਹੈਂਕਹਾਂਬੇਰਬੇਰਦਿਨਤੀਸਮਾਹਿਮਾਵਨਾ। ਬਿਨਾਸੀ

੨੩

ਅਦੇਖੀਦਿਨਜਾਹੀਜੁਬਿਸੇਖੀਤਿਹਪਾਣਅੰਤਦੰਡਕਪਿਭੂਮਮੇਗਰਾਵਣਾ
ਬਾਨਰਪਠਾਇਕਪਿਰਾਇਸਿਰਨਿਆਇਹਰਿਬੈਠਦਿਗਾਮਾਇਉਮਾਲਾਗਤ
ਸੁਹਾਵਨਾ। ੧੨ ਦਿਖਹਨੁਮਾਨਪਭਕੀਯੇਰੇਪਯਾਨਪਥਿਲੀਨੇਰੇਬੁਲਾਇਬ
ਤਕੀਸਮਝਾਇਕੈ। ੧੫ ਤੀਤਹਿਤਸੁੰਦਰੀਲਿਜਾਹਿਕਪਿਸੁੰਦਰੀਸੁਰਾਮ
ਸਮਲਿਖੇਦਈਜਾਨਕੀਕੋਜਾਇਕੈ। ਕਾਮਹੋਮਹਾਨਯਾਮੇਤੁਹੀਰੇਪਮਾਨਕ
ਪਿਸੰਤਮਸੁਜਾਨਬਲਿਕਾਰੀਮਨਲਾਇਕੈ। ਕਰੋਬਲਿਜਾਨਤੇਰੀਪਥਮੇਕ
ਲਯਾਨਸਦਾਜਾਹਿਬੀਰਬੇਗਤੁਗਾਜਾਨਨਮਨਾਇਕੈ। ੧੩। ਮੇਸੇਕਪਿਰ
ਇਦਏਬਾਨਰਪਠਾਇਸੀਯਸੇਧਕਜਗਏਮੇਰਾਮੰਗਦਸੁਧਾਰਯੋ। ਥੀਪਥਨਮ
ਹਿਫਿਰੇਸੀਯਕੋਨਠੇਹੁਕਰੇਂਗਿਰਕੇਸਮਾਨਏਕਰਾਖਸਨਿਹਾਰਯੋ। ਭੀਖਨਾਮ
ਕਾਰਮਿਗਹਾਥੀਕੋਮਹਾਰਕਰੇਰਾਵਣਬਿਚਾਰਕਪਿਦਲਕਿਲਕਾਰਯੋ। ਬਨ

੨੪

ਰਾਮਿਦਾਰਕਰੇਂ ਮੁਸਕੇ ਪਹਾਰ ਬਲਖਿ ਟਹੀ ਕੇ ਬੀਚ ਤਾਂ ਹਿ ਕੋ ਪਕਰਿ ਮਾਰਯੋ॥
੧੪॥ ਏਹੁ ਲਟਸਾਨ ਬਖਾਨ ਗਏ ਕਾਨਨਾ ਮੇਰ ਬਨ ਭਾਰੀ ਨ ਸੁਮਾਰ ਕਛੁ ਕੀਜਯੋ॥
ਜਾਨ ਕੀ ਕੀ ਅਸਲ ਗੀਪਿ ਅਸਤਨ ਭਾਰੀ ਨ ਹਿ ਪਾਵੇ ਤਹਿ ਵਾਰੀ ਕਪਿ ਕਹੈ
ਕਾਂਹਿ ਪੀਜਯੋ॥ ਸੁਕੇ ਮੁਖ ਕੰਠ ਤਾਲ ਭੁਟੇ ਹੋਂ ਬਿਹਾਲ ਕਪਿ ਮਹਾ ਬਨ ਭੁਮੇ ਕਹੈ ਕੰਨ
ਭਾਂਤਿ ਜੀਜਯੋ॥ ਏਕ ਪਿਖੀ ਦਰੀਤ ਹਿੰ ਤ੍ਰਿਣ ਸੇ ਅਵਰੀ ਮੁਖ ਏਕ ਕਹੈ ਯਾਹਿ ਨੀ
ਰਪੇ ਖਲੀ ਜਯੋ॥ ੧੫॥ ਪਿਥੇ ਪਲਵੰਗ ਮਸੁਨਿ ਕਸੇ ਵਿਹੰਗ ਮਸੁਗਿ ਲੇਛਟ ਕੇ
ਚਹੰ ਸਹਨੁ ਯੇ ਉਚਾਰਹੈ॥ ਏਹੈ ਗੁਹਾ ਦੁਆਰ ਬਰੇ ਸਭੈ ਸੇ ਬਿਚਾਰ ਕਹੈ ਸਭਨ
ਪਕਾਰ ਯਾਹਿ ਭੀ ਤਰ ਸੁਵਾਰਹੈ॥ ਐਸੇ ਤੁਬਖਾਨਾ ਮਾਗੇ ਭਾਏ ਯਨੁ ਮਾਨ ਪਾਛੇ
ਚਲੇ ਕਪਿ ਜਾਤਿ ਕਹੈ ਕਹਾਂ ਜਲ ਪਾਰਹੈ॥ ਮਾਪ ਸਮੇ ਹਾਥ ਫਰੇ ਜਾਂਹਿ ਚਲੇ ਜੀ
ਅਰੇ ਦੇ ਤਨਇ ਖਾਣੀ ਕਛੁ ਬਡੇ ਅੰਧਕਾਰਹੈ॥ ੧੬॥ ਚੋਪਈ॥ ਯਾ ਬਿਪ

ਦੂਰਗਏਕੀਪਿਜਬਹੀ॥ ਘੇਖੇਨੀਰਤਲਾਵਸੁਤਬਹੀ॥ ਮਇਸਮਾਨਉਜਲ
ਜਹਿੰਦਾਰੇ॥ ਕਲਪਦੁਮਨਸੇਦੁਮਪਠਿਵਾਰੇ॥ ੧੧॥ ਲਟਕੇਰੁਲਕੂਮਫਲਭੁ
ਰੇ॥ ਮਧੁਕੇਜਪਾਂਸੁਛਾਤੇਖਰੇ॥ ਸਭਗੁਣਵੰਤਸੁਭੈਨਨਿਹਾਰੇ॥ ਮਇਮੁਕ
ਤਾਪਟਪੁਰੇਸਾਰੇ॥ ੧੮॥ ਜਾਮੇਭੋਜਨਬਹੁਪਰਕਾਰਾ॥ ਮਾਨੁਖਨਾਹਿਸੁ
ਕੋਰਖਵਾਰਾ॥ ਭੋਨਿਪਭਾਪਿਖਕੀਪਿਬਿਸਮਏ॥ ਤਾਂਮਹਿਕੋਤਕਦੇਖੇਨਏ॥
੧੯॥ ਦਿਬੋਕਨਕਕੇਮਾਸਨਮਾਹੀ॥ ਨਾਰੀਪਖੀਇਕਦੂਸਰਨਾਹੀ॥ ਤਨਕੀ
ਪਭਾਸਗਲਤੁਮਵਾਰੇ॥ ਚੀਰਬਸਨਉਰਈਸਾਚਿਤਾਰੇ॥ ੨੦॥ ਪਦਮਾਸ
ਨਦਿਢਜੋਗਕਮਾਏ॥ ਤਾਕੋਪਿਖਕੀਪਿਸਗਲਰੁਗਾਏ॥ ਗਏਸਮੀਪਭਗਤ
ਊਰਭੀਨੇ॥ ਜੋਰਏਉਕਰਬੰਦਨਕੀਨੇ॥ ੨੧॥ ਦੇਵੀਪੇਖਸੁਕੀਸਾਮਲਾਏ॥
ਕੋਨਤੁਮੇਕਿੰਹਕਾਰਣਾਏ॥ ਕਿਨਕੇਦੂਤਕਹਾਂਤੇਆਏ॥ ਮਮਮਸਥਾਨਸੁ

ਕਿੰਉ ਪਦਦਾਏ ॥ ੨੨ ॥ ਵੇਹਰਾ ਤਾਂ ਕੇ ਬਚਨ ਸੁਸੁਨਤ ਹੀ ਤਬ ਕੇਲੇ ਹਨ
ਮਾਨ ॥ ਸਮਾਚਾਰ ਦੇਵੀ ਸੁਨੇ ਨੀ ਕੇ ਕਰੋ ਬਖਾਨਾ ॥ ੨੩ ॥ ਕਹਿੰਤੁ
ਅਯੋਧਿਆ ਕੇ ਰਾਜਾ ਦਸਰਥ ਸਿਰਤਾ ਜਾਤਾ ਕੇ ਬਰੇ ਸੁਤਭਾ ਮਨੀ ਸੁਲੇ
ਕਰਾਮਗਾਯੇ ਹੈਂ ॥ ਆਗ ਯਾਨਰੇ ਸਕੀਨੀ ਮਾਨ ਉਰਲੀਨੀ ਨਿਜਨਾਰਿ
ਲਖੁ ਭਾਤ ਲੈ ਸੁਬਰੇ ਬਨ ਆਏ ਹੈਂ ॥ ਨਾਰਿਤਾਂ ਹਿਨੁ ਨ ਸੁਹਰੀ ਹੋਦ
ਸਾਨਨ ਸੁਸੀਯ ਪਥਾ ਆਏ ਸੁਗ੍ਰਿਵ ਸੇ ਮਿਲਾਏ ਹੈਂ ॥ ਕਹਯੋ ਕਪਿਰਾਇ
ਸਭ ਕਪਿਨ ਬੁਲਾਈ ਸੀਯ ਸੇਧ ਕਾਜ ਜਾਹੁ ਮੀਤਭਾਵ ਕੈ ਪਠਾਏ ਹੈਂ ॥
॥ ੨੪ ॥ ਸਦੈ ਯਾ ਸੇਧਤ ਸੀਯ ਲਗੀ ਤਨ ਪਿਆਸ ਬਰੇ ਗਿਰ ਕੰਦਰ
ਯੇ ਹਮ ਆਏ ਤੂੰ ਕਿੰਹ ਕਾਜ ਬਏ ਇਹ ਠੇਰ ਸੁਕੋਨਾ ਅਹੇ ਹਮ ਦੇਹ ਬਤਾਏ
ਯੇ ਗਨਿ ਤੇ ਪਿਖ ਬਾਨਰ ਕੰਦਰ ਹਥੀ ਉਰ ਮੇ ਇਹ ਬੈਨ ਅਲਾਏ ॥ ਪੂਰਬ ਨੀ

ਰਸੁ ਪਾਨ ਕੋਰੋ ਤੁਮ ਮੂਲ ਫਲਾ ਦਿਕਲੇ ਹੁ ਸੁਖਾਏ ॥ ੨੫ ॥ ਕਬਿਤਾ ॥ ਮਾਹੁ
 ਪਾਸ ਮੇਰੇ ਫੇਰ ਕੋਰੋ ਬਿਰਤਾ ਤਟੇਰੇ ਸੁਨ ਕੈ ਸੁਕੀ ਸਗਏ ਫਲ ਮੂਲ ਖਾਵਨੇ ॥ ਖਾਇ
 ਫਲ ਪੀਵ ਜਲ ਭਏ ਬਲਵੰਤ ਕੀ ਪਕਰੇ ਮਧੁ ਪਾਨ ਭਏ ਹੀਏ ਹਰ ਖਾਵਨੇ ॥ ਹੀਏ
 ਹਰਿ ਖਾਏ ਕੀ ਪਤਾ ਕੀ ਢਿਗ ਚਾਏ ਪੁਨਿ ਖਰੇ ਮਾਗੇ ਜੇ ਰਕਰ ਲਾਗਤ ਸੁਹਾਵਨੇ ॥ ਜੇ
 ਗਨੀ ਉਦਾਂਗ ਜਾਂਹਿ ਰੂਪ ਹੋ ਮਧਾਰ ਵਹ ਕਰ ਕੈ ਬਿਚਾਰ ਲਗੀ ਹਨੂ ਕੈ ਬਤਾਵਨੇ ॥
 ॥ ੨੬ ॥ ਹੇ ਮਾਹੁ ਤੇ ਨਾਮ ਵਹੁ ਰੂਪ ਕੀ ਸੀਧਾ ਮਵਿ ਸੁਕਰ ਮਾਕੀ ਤਨੂ ਜਾ ਪੁਜਾਈ
 ਸਕੀ ਕਰੇ ਨਈ ॥ ਤਾਂਹਿ ਨਿਰਤ ਕੀਨੇ ਸੁਮਹੇ ਸਵਰ ਲੀਨੇ ਤਿਨ ਹੋਇ ਕੈ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਲਾਇ ਬੋ ਪੁਰੀ ਜਗਏ ਦਈ ॥ ਬਰਖਾ ਮਨੇ ਕਉ ਹ ਬਾਸ ਕੀਨੇ ਏਕਟੇ ਕਰੂ ਮਿਲੇ
 ਕਢੇ ਰਵਹ ਬਹੁ ਮਲੇ ਕਮੇ ਗਈ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸਹੇਲੀ ਮੇਇ ਕੇਲੀਈ ਹਾ ਬਾਸ ਕ
 ਰੋ ਮੇਖ ਚਾਹ ਜਗੀ ਤਿਨ ਸੰਗ ਨਾਹਿ ਇਉਂ ਗਈ ॥ ੨੭ ॥ ਏਹ ਰਾਮ ॥ ਮੇਥੇ

ਟੀਗੰਧਬਕੀਸੁਟੀਪਭਾਮਮਨਾਮ। ਬਹਮਲੋਕਜੀਤੀਕਹਯੋਰੇਮ०
ਤਪੀਕੀਧਾਮੀ॥ ੨੮॥ ਕੁਬਿਤਾ। ਣੀਹਾਂਬਾਂਸਕੀਜਿਯੋਸਜੀਜਿਯੋ
ਅਰਾਪਹਰਿਸੁਨਥਾਨਹੋਇ। ਇਹਜੀਵਨਰਹਾਇਹੈ॥ ਤੇਤਾਯੁਗ
ਆਏਅਵਤਾਰਹਰਿਲਏਦਹਦਸਰਥਸੁਤਹੋਇਸੁਰਾਮਯੋਕਹਾ
ਇਹੈ। ਭੂਮਭਾਰਹਾਰਕਾਜਤਜੇਗੇਸੁਤਾਤਰਾਜਚੀਰਪਦਪਾਰਦ
ਹਬਾਨਮੇਸਾਆਇਹੈ। ਸੀਯਤਾਹਿਭਾਰਯਾਸੁਹਰੀਜਾਇਆਰਯ०
ਸੁਸੇਧਨਕੇਕਾਜਦਹਬਾਨਰਪਠਾਇਹੈ॥ ੨੯॥ ਚੌਪਈ। ਯਾਹਿ
ਗੁਹਾਭੀਤਰਆਵੇਂ। ਪੂਜੇਤੂੰਫਲਮੂਲਖਵਾਏ। ਬਹੁਰਗੁਫਾਤਜ
ਜਾਹਿਦਹਿਗਾਮੀ। ਜਾਇਕਰੇਤੂੰਪਦਪਰਣਾਮੀ॥ ੩੦॥ ਬਹੁਰ
ਬਿਸਨਕੇਭੋਲਹਿਜਾਵੇਂ। ਜੇਗੀਜਾਹਿਯਤਨਕਰਪਾਵੇਂ। ਅਬਮੇਰਾਮ

ਨਿਹਾਰਨ ਜਾਵੇਂ। ਚਾਂਲੇਂ ਸੁਬੇਗਨ ਬੇਰਲ ਗਾਵੇਂ। ੩੧। ਤੁਮਾ ਮਬਨੇਨ
 ਮਿਲਾਵੇ ਸਾਰੇ। ਚਲੇ ਗੁਫਾ ਤੇ ਬਾਹਰ ਵਾਰੇ। ਸੁਨ ਸੁਭ ਬਾਨਰ ਨੇਨ ਮਿਲਾਏ
 ਪੁਰਬ ਜਿਉ ਕਾ ਪਿਬਾਹਰ ਮਾਏ। ੩੨। ਸਵੈਯਾ। ਭਾਮਨਿ ਭਾਮਨਿ ਤਿ
 ਮਾਗ ਗੁਫਾ ਵਹਾ ਮਾਪਗਈ ਜਹਿਰਾਮ ਮੁਰਾਰੇ। ਭਾਤ ਬਿਰਾਜਤ ਪਾ
 ਸਤਿ ਨੇਦਿ ਗਏ ਕੁਸੁਬਾਨਰ ਕੇ ਸਿਰਦਾਰੇ। ਪੇਖ ਪਦ ਖਦਤਾਂ ਹਿਕਰੀ
 ਪੁਨਿ ਬੰਦ ਨਰਾਮ ਪਦਾਂ ਬੁਜੁ ਪਾਰੇ। ਰੇ ਮਭਰੇ ਉਤ ਸਾਹੁ ਉਮਾ ਮੁਖਮਾ
 ਹਿਰਾਦਾ ਗਦ ਬੈਨ ਉਚਾਰੇ। ੩੩। ਸੁਧੀ ਪਭਾਵਾਚਾ। ਸਵੈਯਾ।
 ਰਾਜਨਰਾਇ ਸੁਦੇਖ ਨਕੇਹਿਤ ਮਾਂਈ ਇਹਾਂ ਤਵ ਪਾਇ ਨਦਾਸੀ। ਮੇਤ ਪੁਕੀ
 ਨਹ ਜਾਰ ਸਮਾਬਰ ਕੰਦਰਾ ਮੰਦਰ ਰਾਮ ਬਿਲਾਸੀ। ਮਾਜੁ ਭਯੋ ਫਲਤਾਂ
 ਤਪਕੋ ਪਭੂਰੂਪ ਪਿਥੇ ਜਗਮੈ ਮਥਨਾਸੀ। ਬੰਦਾ ਤਿਹੈ ਪਦ ਪੰਕਜ ਕੋਤੁ

ਮਮਾਇ ਪਰੇਖੁ ਨਿਮਾਇ ਪਕਾਸੀ ॥ ੨੪ ॥ ਭੂਤ ਨਿਮਾਇ ਮਲਖ ਸਦਾ ਤੁ
ਮ ਬਾਹਰ ਮੰਤਰ ਏਕ ਸਭਾਗੇ ॥ ਮਾਇ ਕਲ ਤਤ ਨੀਤੁ ਮਹੀ ॥ ਤਿਹ ਤੇਤੁ
ਮਮਾਨੁ ਖਸੇ ਜਨ ਲਗੇ ॥ ਜਾਨ ਸਕੇ ਨਹਿ ਮੂਢੁ ॥ ਤੁਮੇ ਸੁਮਿਲੁ ਖਸਮਾਨ ਸਜੇ
ਤਨ ਬਾਗੇ ॥ ਸੇਵਕ ਜੇ ਤੁਮਰੇ ਪਦ ਕੇਵਹ ਜਾਨਤ ਹੈ ਜਗਤੇ ਵਹ ਜਾਗੇ ॥ ੨੫ ॥
ਸੇਵਕ ਸੇਵ ਬਤਾਵਨ ਕੇ ਹਿਤੁ ਹੈ ॥ ਮਵਤਾਰ ਲਯੋ ਜਗਮਾਹੀ ॥ ਤਾਮ ਸਜੇ
ਨਿਸਮੇ ਕਿਹੁ ਭਾਂਤਿ ਲਖੇ ਤੁਮ ਕੇ ਭਵ ਮਾਹੀ ॥ ਤੇ ਬਲ ਤੇਤੁ ਸਰੂਪ ਭਲੇ ਜਲ
ਕੇ ਚਿਤ ਜਾਨਤੁ ਲੋਕਨ ਮਾਹੀ ॥ ਰੂਪ ਇਹੈ ਜਗ ਪਾਵਨ ਜੇ ਤਿਨ ਰਾਮ ਬਸੇਹ
ਮਰੇ ਉਰ ਮਾਹੀ ॥ ੨੬ ॥ ਰਾਮ ਸੁਤੇ ਪਦ ਮੋਹ ਪਿਥੇ ਵਹ ਮੇਖ ਸੁਆਪਹੀ
ਦੇਹਿ ਦਿਖਾਰੇ ॥ ਜੇ ਪਨ ਪੜਕ ਲੜ ਸੁਗਾਮੁ ਖਪਾਨ ਕਰੇ ਸੁਭਏ ਮਤ ਵਾਰੇ ॥
ਤੂੰ ਪਨ ਮਾਹਿ ਮਕਿ ਚਨ ਕੇ ਪਨ ਵੰਤ ਕਹਾਤ ਵਨਾਮ ਉਚਾਰੇ ॥ ਤੂੰ ਗੁਣ

੨੭

ਹੀਨ ਅਕਿੰਚਨ ਬਿ ਤਸਦਾ ਅਭਿਬੰਦਨ ਮਾਹਿ ਹੁਮਾਰੇ ॥ ੩੭ ॥ ਚੋਪਈ
ਅਮਾਤਮਗਾਮ ਤੁਹੀ ਜਗਮਾਹੀ ॥ ਤੂੰ ਨਿਰਗੁਣ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਮਾਹੀ ॥ ਕਲਰੁ
ਪਈ ਸਰਤੁ ਮਾਹਿ ॥ ਮਾਹਿ ਮੀਤ ਮੋਧ ਤਵਨਾਹੀ ॥ ੩੮ ॥ ਸਭ ਭੂਤਨ
ਮੇਰੇ ਸਮ ਅਰੇ ॥ ਤੂੰ ਪੁਰਖੇ ਤਮ ਮੇਰੇ ਲਹੇ ॥ ਤੇਰੇ ਦੇਵ ਮਾ ਚਰਣ ਸੁਜੇ ॥ ਚੋਪਈ
ਲੋਕ ਬਿਰੰਬਨ ਲਖੇ ਨ ਕੋਈ ॥ ੩੯ ॥ ਤੇਰੇ ਨਾਹਿ ਪਿਅਰੇ ਕੋਈ ॥ ਦੇਖ
ਦਿਖੇ ਤੁਮਰੇ ਨਹਿ ਹੋਈ ॥ ਤੇਰੀ ਮਾਇਆ ਫਾਪੇ ਜੇਈ ॥ ਤੁਮ ਕੋ ਸੀ ਮਕਲ
ਖੇਨ ਤੇਈ ॥ ੪੦ ॥ ਤੁਮ ਅਜਨੀ ਮਪੁਨਿ ਜਨਮ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਦੇਵ ਕਿਯਾ ਕ
ਅਰਨਰਨ ਮਝਾਰੇ ॥ ਜਨਮ ਸੁਕਰ ਮਾਹਿ ਕਤੇ ਜੇਈ ॥ ਮਾਹਿ ਮਤ ਮੀਤ
ਦਿਰੰਬਨ ਤੇਈ ॥ ੪੧ ॥ ਤੇਰੇ ਮਖਰ ਬੰਦ ਬਖਾਨੇ ॥ ਕਲਯਾਣ ਕਥਾਹਿ
ਜਨਮ ਸੁਠਾਨੇ ॥ ਕੇਸਲ ਰਾਜ ਤਪਹ ਫਲਦਾਨ ॥ ਕੇਚਿਤ ਜਨਮ ਸੁਕਰੇ

੨੭

॥ ਸਾਧ ਅੰਤਰਾਧਯੋ ਮੁਨਿ ਵਰੀ ॥ ਤਪ ਕਰਹਿ ਯੋ ਤਤਾ ਤਨ ਮੈ ਸੇ ॥ ਕੋਟਿ ਰਵੀਰੁ ਵਡੀ ਤਰਜੇ ਸੇ ॥
 ॥ ੧੬ ॥ ਤੇ ਤਾ ਯੁਗ ਦਸਰ ਬਵਰ ਨਾਮਾ ॥ ਹੋਵੇ ਗੋਰੁ ਪਤਿ ਅਜਧਾਮਾ ॥ ਮਾਦਨਾ ਗਇਣ ਲੇ ॥
 ਅਵਤਾਰੇ ॥ ਹੋ ਸੀ ਸੁਤ ਤਾਂ ਭੁਵਨ ਮਧੁਰੇ ॥ ੧੭ ॥ ਵੈਬਨ ਮਾਵੇ ਗੋਪੁਨੀ ਜਬ ਹੀ ॥ ਕਾਟੇ ਗੋਤੁ ॥
 ਮਰੀ ਭੁਜਤ ਬਹੀ ॥ ਤਾਂ ਕਰ ਤੇਰੇ ਸਾਧ ਵਿਲਾਂਵੇ ॥ ਪੁਰਬ ਰੁਪ ਬਹੁਰ ਤੁ ਮਧਾਵੇ ॥ ੧੮ ॥ ਯਾਥਿ ॥
 ਧਸਾਧ ਜਬੈ ਤਿਨ ਦਯੋ ॥ ਰਾਖ ਸਤ ਨੁ ਮੈ ਪਾਵਤ ਭਯੋ ॥ ਏਕ ਸਮੈ ਸੁਰ ਪਤਿ ਵਰਗਾਈ ॥ ਤਿਨ ॥
 ਕੋਟਿ ਗਮੈ ਰੁਖ ਥਾਈ ॥ ੧੯ ॥ ਤਿਨ ਬਜ੍ਯ ਮੈ ਸੀ ਸਲਗਾਯੋ ॥ ਰਾਮ ਸੀ ਸਮੇ ਕੁੰਧ ਗਗਾਯੋ ॥
 ਪਾਦ ਧਸੇ ਮੈ ਕੁਧ ਸੁਜਾਈ ॥ ਰਾਮ ਰਹੀ ਨਹਿ ਮੇਗ ਤਿਕਾਈ ॥ ੨੦ ॥ ਕਮਲਾ ਸਨ ਕੋ ਵਰਕ ॥
 ਹੁਯੋ ॥ ਬਜ੍ਯ ਕਰਨਹਿ ਮੇਤਨ ਮੁਯੋ ॥ ਤਬ ਤਿਨ ਸੀ ਗਦੇ ਵਥੇ ਜੇਈ ॥ ਦਯਾ ਯੁਕਤਿ ਪੁਨੀ ॥
 ਭਟੇ ਸੁਤੇਈ ॥ ੨੧ ॥ **ਤੁਰਕ ਛੇਟਾ** ॥ ਮਮਰੇ ਸੁਰਯ ਯੁਧ ਨਹਿ ਮੇਰੇ ॥ ਇਹ ਪ੍ਰਾਣ ਕੋ ਕਿੰ ॥
 ਭਾਂਤਿ ਰਹੇ ॥ ਤਬ ਮੈ ਸੁਰਨਾਇਕ ਏਹੁ ਕਹੀ ॥ ਜਠਰੰ ਤਰਤੇ ਮੁਖ ਹੋਇ ਸਹੀ ॥ ੨੨ ॥ ਭੁਜ

੩੮ ਯੋਜਨਲੋਤਵਹੋਇਨੁਏ। ਇਮਕੁਪਸੁਆਪਸੁਰੇਸਗਏ। ਬਨਤਾਂਇਨਤੇਇਹਠੰਗਵ
 ਸੋ। ਭੁਜਮਾਇਵਰੇਮੁਖਮਾਹਿਗੁਸੋ। ੩੩। ਤੁਮਸੇਕੁਜਕਾਟਦਈਬਨਮੋ। ਅਬਜੀਵ
 ਨਨਸਮਏਮਨਮੋ। ਇਹਗਰਤਬਿਖੇਕੁਰਕਾਨਪਨੇ। ਮੁਹਿਆਗਲਗਾਇਸੁਰਾਮਬ
 ਨੇ। ੩੪। ਤੁਨਮੋਹਸੁਆਗਲਗਾਇਜਬੈ। ਗਾਹਿਪੁਰਬਰੁਪਸੁਨਾਥਤਬੈ। ਤੁਦਿਯੋ
 ਧਤਿਮਾਰਗਤੋਹਕਹੋ। ਤੁਦਧਾਦਕ੍ਰਿਪਾਧਦਸੋਇਲਹੋ। ੩੫। ਤੁਹਿਗਮਸੁਭਾਤਸ
 ਮੇਤੁਕੁਲੇਗਾਇਕਧਤਕਰੇਸੁਓਧਾਰਤੁਲੇਗ। ਕੁਰਕਾਠਸੁਪਾਵਕਰਾਮਦਯੋ। ਨਿਕਸੇਤ
 ਨਤੇਇਕੁਰੂਪਨਯੋਗ। ੩੬। ਧਿਖਕੋਟਮਨੇਜਲਜਾਇਰਹੇਗ। ਸਭਕੁਧਨਹੈਤੁਨਮਾਹ
 ਗਏ। ਕਰਗਮਪੁਦਖਣਪੇਮਕੁਰੇਗ। ਅਸੁਗਪੁਣਾਮਸੁਪਾਦਕਰੇਗ। ੩੭। **ਦੋਹਰਾ**
 ॥ ਜੋਰਦੇਉਕਰਮਾਪਨੇਕੁਗਤਿਕੁਰੇਉਰਕੁਗ। ਗਦਗਦਬਾਣੀਤੋਕੁਈਉਸਤਤਿਕ
 ਰੇਮਪਾਕਾ। ੩੮॥ **ਗੀਤ੍ਰਬੋਵਾਚਾ ਚੌਪਈ।** ਉਸਤਤਿਕੋਮਨਕੁਧੋਹਮਾਰੇਗ। ਰਾਮਨਾਮੀ ੩੮

ਬਹੁਰੇਯਾਹਿਕਲੇਵਰਤਜੇਂ ਮੇਹਪਾਤਮਕੋਤਬਪਾਵੇਂ ਬਹੁਰੇਯਾਹਿਕਲੇਵਰਤਜੇਂ
 ਮਾਵੇਂ ॥ ੫੫ ॥ ਸੁਨਿਗਾਘਵਕੀਯਾਬਿਧਬਾਨੀ ॥ ਉਮਾਤਾਂਹਿਮੀਮਿਤਸਮ
 ਮਾਨੀ ॥ ਬੰਦੀਖੰਡੁਆਸੁਮਮਹਿਜਾਈ ॥ ਸਿਮਰਯੋਰਪੁਪਤਿਪੇਮਲਗਾਈ ॥
 ੫੬ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਉਮਾਕਲੇਵਰਤਿਆਗਕੋਗਈਗਾਮਕੋਧਾਮ ॥ ਗਿਰਜਾ
 ਕਾਨਨਮੇਠਿਰੇਮੇਖਕਲਪਵੁਮਰਾਮ ॥ ੫੭ ॥ ॥ ॥ ॥
 ॥ ਭ੍ਰਿਤਿਸ੍ਰੀਮਤਾਮਧਯਾਤਮਰਾਮਾਭਿਏਉਮਾਮੇਹਸੁਰਸੰਬਾਦੇਕਿਸਕਿ
 ਧਾਕਾਂਡੇਖਸਟਮੇਧਿਮਾਭਿ ॥ ੬ ॥ ਸ੍ਰੀਮਹਾਦੇਵਉਦਾਚਾ ॥ ਕਬਿਤੁ ॥
 ਤਰਣਕਿਮੂਰਖਰੇਬਾਨਰਲੰਗੁਰਸੀਯਸਾਰਣਹਿਅਧੀਭਈਚਿੰਤਸਭਕੀ
 ਸਕੇ ॥ ਭੁਏਕਪਿਮਾਰੇਸਭਾਮੰਗਦਉਚਾਰੇਗਏਤੀਸਦਿਨਸਾਰੇਜਨਹੈਅਪੀਨ
 ਈਸਕੇ ॥ ਦਰੀਮੇਸੁਭਮੇਮਾਸਸੀਯਕੀਨਭਈਆਸਪਾਣਤਉਦਾਸਕਯ

ਕਰੇਨ ਕਪੀਸਕੇ । ਜਾਹਿ ਜੁ ਦਰਾਜ ਪਾਨੀ ਹੋਹਿ ਪਾਨ ਹਾਨੀ ਸਭ ਮਾਰੇ ਸੁਗਰੀ
 ਵ ਕੁਛ ਚਲੇਨ ਸੁਰੇ ਸਕੇ । ੧ । ਬਾਲੀ ਹੁਤੇ ਤਾ ਤਾ ਬਿਖਯਾਤ ਜਿਨ ਬੈਰ ਕੀਨੇ
 ਤਾ ਕੇ ਸੁਤ ਜਾਨ ਮਿਸ ਪਾਇ ਮੇਹ ਮਾਰੇ । ਮੇਹ ਸੇਨ ਤਾਹਿ ਪੀਤ ਬੈਰ ਅਤਿ
 ਚੀਤਿ ਦਿਓ ਮਾਰੇ ਸੁਤ ਬੀਜ ਬਰਾਮਨ ਉਬਾਰੇ । ਰਾਮ ਕੋ ਨ ਕਾਜ ਕੀਨੇ
 ਜਾਂਤੇ ਸੁਖ ਹੋਤੇ ਜੀਨੇ ਇਹੋ ਸੁਗਰੀਵ ਸੁਬਹਾਨੇ ਉਰਧਾਰੇ । ਮਾਤ ਕੇ ਸਮਾ
 ਨ ਕੁਹੀ ਬੇਦ ਐ ਪਰਾਨ ਵ ਰੂਭਾਣੀ ਕੀ ਸੁਨਾਰਿ ਭੁਜੇ ਪਾਪੀਨ ਬਿਚਾਰੇ । ੨
 ਸੁਨ ਕਪਿ ਪ੍ਰੰਗਵ ਨ ਜਾਹਿ ਪੁਰ ਪ੍ਰੰਗਵ ਸੁਮਰੇਹ ਮਇਹਾਂ ਬਨ ਪਾਵਕ ਜਲਾਇ
 ਕੇ । ਅੰਗਦ ਸੁਨੈ ਨ ਜਲ ਪੇਖ ਬਲਵੰਤ ਕਪਿ ਨਿਬਨੈ ਨ ਭਰ ਸਭ ਕਹਯੋਹੋ ਸੁਨਾ
 ਇਕੋ । ਕਾਹੇਂ ਕੇ ਸੁਕਰੇ ਸੇਕ ਐ ਕਹੈ ਮਹਾਨ ਯਹ ਕਰੇ ਰਛ ਪਾਲ ਤੇਰੇ ਪਾਣ ਕੀਸ
 ਹਾਇਕੋ । ਫੇਰ ਗੁਹਾ ਬਰੇ ਬਲਿ ਬਾਸਾਇਹਾਂ ਕਰੇ ਸਭ ਭੋਗ ਤੁਮਹਾਨ ਰਹੈ ਯਾ
 ਹਿ ਮੇ ਸੁਹਾਇਕੋ । ੩ । ਸਵੈ ਯਾ । ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਬਿਚਾਰ ਕਰੇ ਕਪਿ ਮੇ

ਗਦਮਾਰਤਨੰਦਨਏਬਨਪਾਣੀ। ਨਯਕੋਵਿਦਾਮਾਪਸੁਬਾਤਕਹੀਪੁਨਿਅੰ
 ਗਦਕੋਗਲਮਾਹਿਲਗਾਣੀ। ਇਹਕਾਹਿਬਿਚਾਰਕਰੋਬਲਾਮੰਗਦਨਿਤਬੁਰੀਤੁ
 ਮਹੈਠਹਿਗਾਣੀ। ਤੁਮਰਾਜਕੁਮਾਰਉਦਾਰਬਡੇਅਤਿਬਲਭੂਤਬਲਿਹੈਕਪਿ
 ਗਾਣੀ। ੪। ਇਹਗਾ। ਲਖਮਣੁਤੇਤੁਮਰਾਮਕੋਪਿਅਰੋਹੋਉਰਮਾਹਿ। ਰਾਪੁਵ
 ਤੇਤੁਰਨਾਹਿਤਵਕਪਿਨਾਇਕਤੁਰਨਾਹਿ। ੫। ਕਬਿਤੁ। ਤਰੋਹਿਤਚਾਹੋਬੀਰ
 ਅੰਗਠਬਿਚਾਰੋਧੀਰਸਾਥਤੇਰੇਚਲੇਨਿਤਸੰਕਨਹਿਪਾਰਯੋ। ਏਜੁਗਾਹਾਵਾਸੁਕ
 ਪਿਕਹੈਹੈਮਵਾਸਸਭੁਤੂਠਉਰਜਾਨੇਤਵਨਿਕੇਸੁਉਚਾਰਯੋ। ਤੀਨਲੋਕਮਾ
 ਹਿਰਾਮਬਾਣੁਤੇਅਭੇਦਨਾਹਿਛਾਤਿਜਾਹਿਕਪਿਜਿਨਸੰਗਸੁਬਿਚਾਰਯੋ। ਸੁ
 ਤਾਮਰਨਾਰਿਇਨਗਾਉਕੇਮਝਾਰਉਹਾਂਤਾਂਹਿਤਜਪਾਸਤੁਵਰਹੈਨਨਿਹਾਰਯੋ
 ੬। ਗੋਪਾਇਕਬਾਤਹੈਸੁਕਰੋਬਿਖਯਾਤਸੁਤਸੁਨੇਮਨਲਾਇਪਾਛੇਉਰਮੇਮ०

ਨਿਯੋ। ਰਾਮਨਰਨਾਹਿ ਸੁਨਗਾਇਣੁ ਪਗਟ ਜਗਸੀਯਮਾਇ ਰੂਪ ਉਰਲਖ ਮੀਪਛਾ
 ਨਿਯੋ। ਲਖ ਮਣ ਸੇਸ ਪਾਰਜਗ ਕੋ ਮਧਾਰ ਪੁਰਬੇਦ ਮੇ ਪੁਰਾਨ ਮੇ ਸਹੀ ਸਸੀਸ
 ਭਾਨਿਯੋ। ਰਾਖਸ ਬਿਨਾਸ ਹਿਤ ਬਿਨਤੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਕਰੀ ਮਾਯਾ ਤਨ ਪਾਰੀ
 ਲੋਕ ਪਾਲਕ ਬਖਾਨਿਯੋ। ੧। ਬਿਸਨ ਬਿਰੁੰਠ ਬਾਸ ਤਾਂ ਕੇ ਹਮ ਦਾਸ ਸਭ ਰੁਖੇ
 ਰਰਿ ਮਨੁ ਜਪ ਰਾਤ ਮਾ ਸੁਹਾਵਨਾ। ਤਾਂ ਹਿ ਕੀਜੁ ਮਾਇਆ ਜਿਨ ਲੋਕ ਹੋਏ ਮਾਯਾ
 ਤਿਨ ਕੇ ਹਮ ਕਾ ਪਿਛਲ ਮੂਲ ਹੀ ਸੁਖਾਵਨਾ। ਪੁਰਬਾ ਮਰਾਧ ਹਰਿ ਰਾਮ ਹੀ ਮਖ
 ਕਰਿ ਭਏ ਪਾਰਖਦ ਸੁਬਿਰੁੰਠ ਲਾਇ ਭਾਵਨਾ। ਅਬ ਤਿਨ ਸੇਵਕ ਰਿਪਾਧਰ ਹ
 ਰਿਸ ਭੁਪਾਇ ਸੁਬਿਰੁੰਠ ਬਾਸ ਹਮ ਸੁਖ ਪਾਵਨਾ। ੮ ਸਵੈਯਾ। ਅੰਗਦ ਕੋਇ
 ਹਭਾਤਿ ਸੋਬੈ ਪਗਏ ਬੀਧ ਆਚਾਲ ਕੇ ਬਨ ਬੀਰਾ। ਢੁਢ ਤਵੈ ਜਨ ਕਾਤ ਮਜਾ
 ਸੁਮਹੇਦੁ ਗਿਰੀ ਗਏ ਸਾਇਰ ਤੀਰਾ। ਪੇਖਸ ਮੰਦੁ ਮਾਧਾਰ ਮਹਾ ਭੁਖਾਵਾਇ

ਕਜਾਹਿ ਅਗਾਧ ਸੁਨੀਰਾ। ਬਾਨਰਚੀਤ ਮਹਾ ਡਰ ਪੇਕਾਹਿ ਕਾਂਹਿ ਕਰੇ ਉਰਮ
 ਹਿ ਅਧੀਰਾ। ੯੦। ਸਾਗਰ ਕੇ ਤਟ ਬੈਠ ਗਏ ਬਹੁ ਚਿੰਤ ਬਢੀ ਸਭ ਕੇ ਉ
 ਰਮਾਹੀ। ਬੈਠ ਬਿਚਾਰ ਕਯੋ ਸਗਲੇ ਇਕੁ ਮਾਸ ਗਏ ਕੁਮ ਤੇ ਗੁਰਮਾਹੀ।
 ਗਾਵਟ ਨਾਹਿ ਪਿਖੇ ਅਬਲੇ ਪੁਨਿ ਸੀਯ ਕੀ ਸਾਰਨ ਹੀ ਜਗਮਾਹੀ। ਤੀਖ
 ਟੁਟੀ ਡਰ ਪੇਸਾ ਮਹੇ ਵਹ ਪਾਟੁ ਹਨੇ ਸੁਗਏ ਪੁਰਮਾਹੀ। ੯੧। ਸੁਗਰੀਵ
 ਹਨੇ ਇਹ ਤੇ ਸੁਭਲੇ ਇਹ ਠੇ ਰਮ ਰੇ ਕਛੁ ਪਾਰ ਉਪਾਏ। ਇਹ ਕੁਾਂਤਿ ਬਿਚ
 ਰ ਉਪਾਰ ਕੁਸਾ ਕਪਿ ਪਾਵਨਾ ਮਾਸ ਨਲੀਨ ਬਿਛਾਏ। ~~ਸਭ~~ ਤਹਿ ਬੈਠ ਗਏ
 ਸਗਲੇ ਕਪਿ ਵੇ ਜਗਮਾਜੁ ਮਹੇ ਮਨ ਮੇਠ ਹਰਾਏ। ਪੁਨਿ ਤਾਂਹਿ ਸਮੇਂ ਗਿਰਕ
 ਦਰ ਤੇ ਨਿਕਸੇਖ ਗਏ ਕਭ ਘਾਨ ਕਾਮਾਏ। ੯੨। ਗਿਝਨਗ ਜ ਬਡੇ ਸਿਰ

ਤਾ ਜਸੁ ਭੂਪਰਸੇ ਜਿਨ ਕੇ ਤਨ ਭਾਰੇ । ਬਾਨਰ ਕੇ ਸਿਰ ਤਾ ਜਬ ਭੇਕੁ ਸਾਮਾ
 ਸਨਮਾਹਿ ਸੁਤਾਹਿ ਨਿਹਾਰੇ । ਭੋਜਨਾ ਮਾ ਜੁਦਯੋ ਬਹੁ ਤੇਜ ਗਨਾਇ ਕ
 ਯੋਂ ਮੁਖ ਮਾਹਿ ਉਚਾਰੇ । ਏਕਹਏਕ ਸੁ ਬਾਨਰ ਕੇ ਸੁਕਰੋ ਦਿਨ ਏਕਹਏਕ ਮ
 ਹਾਰੇ ॥ ੧੨ ॥ ਕਾਬਿਤੁ । ਸੁਨਿਕੇ ਸੁਗੀਤ ਬਾਨੀ ਭਏਹੈ ਮਲਾਨੀ ਮੁਖ ਪਾ
 ਏਗੇ ਸੁਗੀਤ ਤਨੁ ਕਪਿਨ ਉਚਾਰਯੋ ॥ ਸੀਯ ਕੋਨ ਸੋਪਲੀ ਨਿਰਾਮ ਕੋਨ ਕਾ
 ਜ ਕੀਨ ਐਰ ਕਪਿਨਾਇਕ ਕੇ ਕਾਜਨ ਸਵਾਰਯੋ ॥ ਹਿਤਨ ਕਮਾਟਯੋ ਹਮ ਬਿ
 ਥਾ ਯਮ ਲੋਕ ਪਾਯੋ ਧੀਨ ਸੁਜਟਾ ਯੁਜੇਈ ਰਾਮਾਹਿਤ ਮਾਰਯੋ । ਯੋਗੀ ਕੋ ਦੁ
 ਰਾ ਪਦ ਪਾਯੋਹੈ ਜਟਾ ਯੁਖ ਗਡਾਰ ਕੇ ਸੁਦੇਹ ਹਰਿ ਲੋਕ ਮੇਧ ਪਾਰਯੋ ॥ ੧੩ ॥
 ਚੌਪਈ । ਉਮਾ ਸੰਪਾਤੀ ਸੁਨਿਯਹਿ ਬਾਨੀ । ਭਾਤ ਕਥਾ ਮੁਖ ਕਪਿਨ ਬ
 ਥਾਨੀ । ਖੁਛਯੋ ਬਹੁ ਭਲੇ ਹਿਤ ਲਾਈ । ਤੁਮਹੋ ਬਾਨਰ ਕੋਨ ਸੁਭਾਈ ॥

१४॥ जटाये नाम मम भुत बखाना ॥ सुसायमान परम मकाना ॥ मेरे
रुतु मने नही ॥ कहे पल दंग मने मनाही ॥ १५॥ तिन मे मंगद
जे पद पाना ॥ उमाल गे त बकरन बखाना ॥ दसरथ पुत राम जसटी
को ॥ लख मटु ब्राति जं हि के ती के ॥ १६॥ सीधु बुरा जं ता की पिअ
ठी ॥ तं मंग मये बिपन मष्टारी ॥ रावट दस मं हं रं करी ॥ तं हि
उरी दज न ककु मारी ॥ १७॥ राम चंद मिग मार दगष्टे ॥ लख
मटु तं के पाढे पष्टे ॥ राम राम सिधु करी प्रकारा ॥ सुनत जटा पु
रये रथ बुरा ॥ १८॥ रावट साधु रिगये रट बारी ॥ रावट मा
रये धंग सुबारी ॥ राम निमिति मुष्टे धंग राजा ॥ राम दा हं ले क
रे सुकाजा ॥ १९॥ राम सयुज जटा पु सुपाही ॥ राम मिले

ਸੁਗੀਦੁ ਜਾਣੀ। ਅੰਗਿ ਨ ਜਲਾ ਇਭੁ ਏਵਹ ਮੀਤਾ। ਬਹੁਰ ਸੁਗੀਦੁ
 ਕਹੀ ਸਭਰੀਤਾ। ੨੦। ਰਾਮ ਚੰਦ ਬਾਲੀ ਕਣ ਮਾਰਾ। ਸੁਗੀਦੁ ਭਾਲ
 ਰਾਜ ਕਪਿ ਪਾਰਾ। ਸੁਗੀਦੁ ਸੁਬਾਨ ਗਬੰਦ ਪਠਾਏ। ਢੁਢੇ ਸੀਯ ਜਗਤ
 ਮੇਜਾਏ। ੨੧। ਸਦੈ ਯਾ। ਇਕ ਮਾਸ ਹੁ ਪੁਰਬਾ ਅਹੁ ਸਭੈ ਨਹਿ ਪਾਣ
 ਹਰੇ ਕਰਦੀਤੁ ਮਾਰੇ। ਇਹ ਭਾਂਤ ਬਖਾਨ ਪਠਾਇ ਦਏ ਹਮਾ ਮਾਇ ਪਏ
 ਗਿਰ ਕੰਦਰ ਭਾਰੇ। ਇਕ ਮਾਸ ਬਿਤੀਤ ਭੁਯੇ ਹਮ ਕੋ ਨਹ ਸੀਯ ਸੁਗਾਵਣ
 ਨੈਨ ਨਿਹਾਰੇ। ਅਬ ਪਾਣ ਤਜੇ ਕੁਸਰ ਰਤਲੇ ਸਰਤਾ ਪਤਿ ਕੇ ਪੁਨਿ ਬੈਠ
 ਕਨਾਰੇ। ੨੨। ਜੇਤੁ ਮਜਾਨ ਤੋ ਪਗਰਾਜ ਨ ਸੀਯ ਕਥਾ ਮਮਦੇ ਹਸੁ
 ਨਾਏ। ਅੰਗ ਦਬੈ ਨ ਕੇ ਸੁਨ ਕੇ ਹਰਖੇ ਉਰੇ ਮੇ ਪਗਰਾਜ ਮਲਾਏ। ਬਾਨਰ
 ਪਾਨ ਸਮਾਨ ਜਟਾ ਯੁ ਸੁਭਾਤ ਹੁ ਤੇਲ ਪੁਮੇ ਉਰਭਾਏ। ਬੀਤ ਹਜਾਰ
 ਗਏ ਬਰਖਾ ਬਹੁ ਭਾਤ ਉਦੰਤ ਸੁਮੇ ਅਬ ਪਾਏ। ੨੩। ਵਿਕਸਾ

ਇਕੋਰੋਤੁਮਰੀਸੁਨਬਾਨਰਾਮਾਜੁਭਏਦੁਖਭਾਰੇ। ਭੁਤਕੁਨੀਰਸੁਦਾਨਦਯੋ
 ਮਬਲੇਚਲਯੋਮਮਨੀਰਕਨਾਰੇ। ਦੈਜਲਫੇਰਕਹੋਬਤੀਆਂਸਭਕਾਰਯਜ
 ਕਤਿਹੋਰਿਤੁਮਾਰੇ। ਬਾਨਰਭਾਖਤਥਾਮੁਖਤੇਖਗਾਮਾਨਪਰੇਜਹਿਉਜਲਵ
 ਰੇ। ੨੪। ਨਾਇਜਟਾਪੁਕੋਨੀਰਦਯੋਪੁਨਿਬਾਨਰਤਾਹਿਸੁਲੀਨਉਠਾਈ
 ਫੇਰਸੁਨਾਹਰਾਮਾਨਪਰੇਖਗਬਾਨਰਭਾਖਤਦੇਹਸੁਨਾਈ। ਬਾਨਰਕੋਹਰ
 ਖਾਵਤਹੀਤਬਸੀਯਕਥਾਖਗਰਾਜਬਤਾਈ। ਪਾਵਨਸੀਯਕਥਾਗਿ
 ਰਜਾਵਹਭਾਖਤਹੋਸੁਨਯੋਮਨਲਾਈ। ੨੫। ਚੋਪਈ। ਲੰਕਾਨਾਮਪੁਰੀ
 ਮਨਮੋਹੇ। ਗਿਰਤਿਕੂਟਕੇਸਿਰਪਰਸੇਹੇ। ਤਾਹਾਂਮਸੇਕਬਨੀਮਹਿਸੀ
 ਤਾ। ਰਾਖਸੀਆਰਾਖਤਹੋਨੀਤਾ। ੨੬। ਸੈਯੋਜਨਪੇਡੋਇਹਜਾਨੇ
 ਲੰਕਾਜਲਨਿਪਮੱਧਪਛਾਨੇ। ਬਿਨਸੀਦੇਹਲੰਕਾਮੇਦੇਖੋ। ਸੀਤਾਤੁਹਾਂਭਲੀ

੨੩

ਬਿਧਿਧੇਧੇ॥ ੨੧॥ ਬਾਨਰਸੀਸਾਦੁਰਬਿਨੀਨਾ॥ ਗੀਤੁਸੁਭਾਦੁਰਮਮਭੀ
ਨਾ॥ ਸੇਯੇਜਨਸਾਗਰਬਿਸਥਾਰਾ॥ ਯਾਂਕੋਜੇਸੁਲਾਂਘਨਹਾਰਾ॥ ੨੨॥
ਸੇਮਿਥਲੇਸਤਨਜਾਦੇਖੋ॥ ਪੁਨਿਮਾਦੇਬਲਧੀਰਬਿਸੇਖੋ॥ ਗੰਢਣੁਦੁਸ੍ਰਾ
ਤਮਖਲਭਾਰਾ॥ ਜਿਨਮੇਰੋਭਾਈਲਪੁਮਾਰਾ॥ ੨੩॥ ਏਕੀਤਿਹਮਾਰੇ
ਜਾਇ॥ ਬਿਨਾਪੰਥਨਹਿਪਾਰਬਸਾਇ॥ ਸਾਗਰਤਰਪੁਨਿਦੇਇਸੁਸਾਗਾ
ਤਾਂਕੋਕਰੇਸੁਯਤਨਬਿਚਾਰਾ॥ ੨੪॥ ਵੇਹਰਾ॥ ਗੰਢਣੁਕੋਰਪੁਨਾਥਪੁਨਿ
ਮਾਰਹਿਗੋਬਲਧਾਰਾ॥ ਸੀਯਸੇਧਪਹੁਚਾਵਨੀਯਹਿਰੈਕਜਤਮਾਰਾ॥
੨੫॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਸਿੰਧਇਹਾਂਸਤਯੇਜਨਬੀਚਸੁਜੇਕਪਿਜਾਇਸਕੇਬਲਿਪਾਰੇ
ਦੇਵਨਕੀਗਮਨਹਿਜਹਾਂਵਹਜਾਇਬਰੇਪੁਨਿਲੰਕਮਝਾਰੇ॥ ਸੀਯਨਿਹਾਰਾ
ਵਾਕਉਚਾਰਮਹਾਬਲਮਾਦਹਯਾਯਕਨਾਰੇ॥ ਮਾਪਸਮੇਕਪਿਸੇਤੁਮਬਾਨ

੨੩

ਰਬੈਠਭਲੀਬਿਪਲੇਹੁਬਿਚਾਰੇ॥੩੨॥ **ਇਤਸੀਮਤਾਮਧਯਤ**
ਮਗਾਮਾਇਤੁਓਮਾਮਹੇਸੁਰਸੰਬਾਦੇਕਿਸਕਿੰਪਾਕਾਂਡੇਸਪਤਮੇਪਿਮ
ਇ॥੧॥ ਸੀਮਹਾਦੇਵਉਵਾਚਾ ਜੇਹਰਾ॥ਓਮਾਸੰਪਾਤੀਆਪਨੇ
ਕਹਤਭਯੋਬਿਰਤਾਂਤੁ॥ਪੁਰਬਤਿਨਕੇਜੇਭਯੋਸੁਨਯੋਚੀਤਏਕਾਂਤ
॥੧॥ ਕਬਿਤੁ॥ਮੇਮੈਜਟਾਯੁਭਾਈਭੁਏਗਰਬਾਈਤਨਜੇਬਨਾਮੀਪੇਰ
ਬਲਕਹਾਂਲੋਬਤਾਯੋ॥ਰਵਮੰਡਲਉਤਾਨੇਬਲਯਾਹੀਭੋਪਛਾਨੇਗ
ਏਯੋਜਨਹਜਾਰਪਾਰਨਭਕੋਨਪਾਯੋ॥ਕੁਦਿਕੇਪਰਤਾਪਸੰਜਟਾਯੁ
ਭੁਏਤਾਂਪਨਸੁਰਯਾਮਛਾਦਯਾਹਤਾਪਕੇਮਿਟਾਯੋ॥ਅੰਸੇਖੁਨਧਾ
ਰਦੇਉਪੰਖਨਪਸਾਰਰਦਿਛਾਦਯੋਸੁਮੇਹਜਨੁਰਹੁਸੇਸੁਹਾਯੋ॥੨॥
ਸਦੈਯਾ॥ਸੁਰਯਕੇਕਰਦਾਹਭੁਏਪਰਮੇਗਿਰਯੋਗਿਰਕੇਸਿਰਮਾਹੀ॥

ਦੂਰ ਹੁਤੇ ਕਾਪਿ ਮੇ ਗਿਰਯੋ ਮਤ ਮੂਰਛ ਤਾ ਸੁਭਈ ਤਨ ਮਾਹੀ
 ਬੀਤਿ ਗਏ ਦਿਨ ਤੀਨ ਜਥੈ ਤਬ ਪਾਣੁ ਭੁਏ ਸੁਕਲੇ ਵਰ ਮਾਹੀ
 ਪੀਰ ਮਹਾਂ ਤਨ ਪੀਰ ਗਯੋ ਪਖੀ ਨਭ ਯੇ ਸੁਪਨਾ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੨॥
 ਕਾ ਬਿਤਾ ਕੋਨ ਦੇਸ ਕੋਨ ਗਿਰਯੋ ਸੁਕੋਨ ਪਰ ਜਾਨ ਯੋ ਨ ਜਾਇ ਕ
 ਛੁਝਾ ਤਚਿ ਤਪੈ ਇਗਯੋ ਹਰਏ ਉਪਾਰ ਨੈਨ ਬੈਨ ਉਚਾਰ ਸਕੋ
 ਮਾਸ ਮਨਿ ਹਰ ਸਨੇ ਸਨੇ ਦਿਗ ਮੇ ਗਯੋ ਚੰਦਨਾ ਮਥੋ ਮੁਨੀ ਸਨ
 ਤ ਉਰਈ ਸਭੁ ਜੇ ਮੇਹ ਪਿਖ ਕਾਪਿਸ ਮਾਦ ਉਰ ਸਭੁ ਯੋ ਕਹੈ ਕੋਸ
 ਪਾਤਿ ਉਤ ਪਾਤਿ ਯਹ ਕਹੈ ਤੇ ਸੁਫ ਦਨ ਬਿਹੀਨ ਤੇ ਹਕੋ ਕੋਨ ਹੋ ਕ
 ਯੋ ॥ ਤੇ ਤੇ ਹੁਤੇ ਬਲਵਾਨ ਪੁਰਬ ਪਛਾਨੀ ਮੇਰੀ ਜਰੇ ਪਰ ਕਹੈ ਤੇ ਸੇ ਕਹੈ ਸ
 ਮਝਾ ਏਕੋ ॥ ਭੁਯੇ ਜੇਈ ਸਮਾ ਚਾਰ ਕਹੈ ਯੋ ਬਿਸਥਾਰ ਸਭੁ ਸਨ ਕੋ
 ਮੁਨੀ ਉਰ ਰਹੈ ਬਿਸਮਾ ਏਕੋ ॥ ਫੇਰ ਮੇ ਮੁਨੀ ਸਕੋ ਉਚਾਰ ਯੋ ਬਿਚਾਰ

ਕਰਤ ਜੇਯਹਿ ਦੇਹ ਬਨ ਪਾਵਨੁ ਜਲਾਇ ਕੋ ਪੰਥੀ ਨਜੀਵਨੇ ਸੁਖੀ ਨਰੁ
ਯੋ ਮੇਰੇ ਅਬ ਸੁਨਿ ਕੋ ਮੁਨੀਸ ਉਰਦਯਾ ਬਸੀ ਆਇ ਕੋ ॥ ੫ ॥ ਬਚਨ ਸੁਨਿ
ਜੇ ਮੇਰਾ ਖੋਜੇ ਖਗੇ ਸਤਹ ਸੁਨਿ ਕੋ ਕਰੀ ਜੇ ਸੁਤ ਚੀਤ ਜੇ ਸੁਹਾਇ ਹੈ ॥ ਦੇ
ਹ ਮੂਲ ਦੁਖ ਜਾਨ ਕਰਮ ਦੇ ਹੋ ਕੇ ਨਿਦਾਨ ਕਰਮ ਨ ਕੋ ਕਰੇ ਤਬ ਜੇ ਅਭਿਮਾ
ਨ ਆਇ ਹੈ ॥ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਕੋ ਸੁਹੇਤ ਹੈ ਅਵਿਦਯਾ ਅਨਾਦਿ ਜਨਮ
ਰੂਪ ਤਾਹਿ ਬੇਦ ਸੁਸੁਨਾਇ ਹੈ ॥ ਚੇਤਨ ਕੀ ਛਾਯਾ ਜਬ ਮਿਲੇ ਮਾਹਿਮਾ
ਤਬ ਹੋਇ ਕੋ ਅਭੇਦ ਲੋਹ ਪਾਵਨੁ ਸੁਹਾਇ ਹੈ ॥ ੬ ॥ ਚੋਪਈ ॥
ਥਹੁ ਰੇ ਦੇਹ ਤਦਾ ਮਪਾਇ ॥ ਚੇਤਨ ਵਤ ਪੁਨਿ ਦੇਹ ਸੁਹਾਇ ॥ ਦੇਹ ਬਿਖੇ
ਰੀਤਾ ਮਤਿ ਹੋਈ ॥ ਹੋਇ ਕਿਰਾਮ ਧੀਨ ਸੁਜੇਈ ॥ ੭ ॥ ਤਾਂ ਮੂਲ ਕਯਹ
ਹੈ ਸੀਸਾਰਾ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਜਾਂ ਮਾਂਹਿ ਮਧਾਰਾ ॥ ਮਾਤਮ ਨਿਰਬਿਕਾਰ ਹੈ ਜੇਈ

ਮਿਥਯਾਭਯੋਭਿਮਾਨੀਸੋਈ॥੮॥ਵੇਰੇਰੀਪੁਨਿਕਰਮਕਮਾਉ॥ਉ
 ਨਕੇਫਲਮਾਗੈਮੇਪਾਉ॥ਏਸੰਕਲਪਕਰੇਯਹਪਾਨੀ॥ਕਰਮਕਰੇ
 ਫਲਮੇਅਭਿਮਾਨੀ॥੯॥ਫਲਬਾਂਧਯੋਯਹਭੁਜੇਬਿਕਾਰ॥ਅਪਿ
 ਉਰਪਿਕੁਮਬਾਰੰਬਾਰ॥ਪੁਨਿਪਾਪਕੋਹੋਇਅਪੀਨਾਫਲਭੋਗਹ
 ਰਖੇਉਰਦੀਨਾ॥੧੦॥ਮੇਜਗਪੁਨਿਸੁਬਹੁਤਕਮਾਏ॥ਯਾਗਦਾਨਬਹੁ
 ਭਾਂਤਿਕਰਾਏ॥ਭੋਗਫਲਤਿਨਕੇਸੁਰਮਾਹੀ॥ਏਸੰਕਲਪਕਰੇਮਨਮਾਹੀ॥
 ੧੧॥ਭੋਗਤਹਾਂਬਹੁਰਚਿਰਕਾਲ॥ਸੁਰਗਲੋਕਮੇਭੋਗਬਿਸਾਲ॥ਪੁ
 ਨਿਹੋਰੀਤਤਹਿਜਬੀ॥ਗਿਰੇਅਧੋਮੁਖਤਹਿਤੇਤਬਹੀ॥੧੨॥
 ਪਥਮੇਪਰੇਸੁਚੰਦਮਸ਼ਾਰੇ॥ਪੁਨਿਹੋਵੇਯਹਰੂਪਨੀਹਾਰੇ॥ਬਹੁਰਗਿ
 ਰੇਸੁਪਰਕੇਮਾਹੀ॥ਪਰੇਸੁਯਦਬਿਹੀਕੇਮਾਹੀ॥੧੩॥ਬਸੇਸੁਬਹੁ
 ਦਿਨਨਾਜਮਸ਼ਾਰੇ॥ਬਹੁਰੋਹੋਇਸੁਚਾਰਪਕਾਰੇ॥ਚਾਰਪਕਾਰ

ਨਾਜਹੈਜੇਈ। ਭੋਗੇਪੁਰਖਜਗਤਮੇਸੇਈ। ੧੪। ਦੋਹਰਾ। ਰੇਤਹੋਇਨਰ
 ਤਨਬਿਖੇਨਾਰੀਰਕਤਿਸੁਹੋਇ। ਰਿਤਵਤਿਨਾਰੀਯੋਨਿਮੇਸਿਚੇਜੇਲਰਸੇਈ।
 ੧੫। ਚੋਪਈ। ਯੋਨਿਰਕਤਿਮੇਮਿਲੈਸੁਜਬਹੀ। ਜਰਾਯੁਲਮੇਟੇਤਾਂਕੋਤਬਹੀ।
 ਦਿਨਏਕਹਮਹਿਕਲਲਸੁਹੋਈ। ਰੂਦਸਰੂਪਹੋਇਪੁਨਿਸੇਈ। ੧੬। ਪਾਂਚੁ
 ਰਾਤਮੇਬੁਦਬੁਦਕਾਰ। ਹੋਵੇਵੀਰਯਗਰਭਮਝਾਰ। ਦਸਨਿਸਹੋਵੇਮਾਸਮ
 ਕਾਰ। ਲਿਹੁਭਰੇਸੁਪਖਮਝਾਰ। ੧੭। ਰਾਤਪਚੀਸਜਾਇਪੁਨਿਜਬਹੀ। ਅੰ
 ਕਰਹੋਹਿਤਾਂਹਿਤੇਤਬਹੀ। ਰਹਿਵਾਸਿਰਪੁਨਿਮੈਰਸਕੰਧਾ। ਪਿਸ੍ਰਵੰ
 ਸਪੁਨਿਓਦਰਕਬੰਧਾ। ੧੮। ਮਾਸਬਿਸਤੀਤਹੋਇਪੁਨਿਜਬਹੀ।
 ਪੰਚਪ੍ਰਕਾਰਅੰਗਤੁਹਿਤਬਹੀ। ਪਾਇਪਾਦਪਾਰੁਸਕਟਿਜਾਨਾ।
 ਯੁਗਲਮਾਸਬਤੇਹੁਇਭਾਨਾ। ੧੯। ਹੋਹਿਬਿਤੀਤਤੀਨਜਬਮਾਸ

ਅੰਗਨਸੀਧਿ ਸੁਹੇਇ ਪਕਾਸਾ। ਚਾਰ ਮਾਸ ਜਬ ਜਾਂਹਿ ਬਿਲਾਈ। ਤਬ
 ਅੰਗੁਲ ਉਪਜੇ ਖਗਰਾਈ। ੨੦। ਨਾਸਾ ਕਰਣੈ ਨ ਲਿਜੇ ਤੇ। ਪਾਂਚ ਮਾਸ
 ਮੇਰੇ ਵੈਂ ਤੇ ਤੇ। ਵੰਤ ਪਾਤਨ ਖਗੁਹ ਯੋਪ ਮਾਨ। ਪੰਚ ਮਾਸ ਬਿਖੇ ਬਾਂਹ ਮ
 ਨ। ੨੧। ਖਟ ਪੁਨਿ ਮਾਸ ਬਿਤੀ ਤੇ ਜਬ ਹੀ। ਛਿਦ੍ਰ ਹੋਹਿ ਖਗੇ ਸਰਤ ਬ
 ਹੀ। ਹੋਵੈ ਕਾਂਨ ਵਿਦਰ ਉਦਾਰਾ। ਗੁਦ ਉਪਸਥ ਪੁਨਿ ਨਾਭਿ ਅਕਾਰਾ।
 ੨੨। ਸਪਤ ਮਾਸ ਸੁਰੁ ਮਾਵਲ ਕੇਸਾ। ਅਸੂ ਮਭਿਨ ਮਵੈ ਵਸੁ ਵੇਸਾ। ਵ
 ਪੇਗਰਭ ਤਨਭੀ ਤਰਸੇਈ। ਨਵ ਮੇ ਮਾਸ ਚੈ ਤੇ ਨ ਸੁਹੇਈ। ੨੩। ਦੋਹਰਾ
 ਮਾਤ ਪਾਇ ਜਲ ਪਾਨ ਜੇਤਾਂ ਕੋਰਸਹ ਬਿਸਾਲਾ। ਨਾਭਿ ਨਾਭਿ ਕਰੋ ਭੋਗਈ ਗ
 ਰਭੁ ਮਾਹਿ ਬਹੁ ਬਾਲਾ। ੨੪। ਸਵੈਯਾ। ਕਰਮ ਅਧੀਨ ਵਪੇ ਉਰ ਮੇ ਜਠ
 ਰਾਗਨਾ ਖਗ ਬਾਲ ਮਰੇ। ਪੂਰ ਬਲੇ ਜਨਮਾ ਕਰਮਾ ਜਠਰੰ ਤਰ ਮਾਂਹਿ ਸੁਖਾ

ਵਕਰੇ। ਏਥੇ ਉਰਮਾਹਿ ਸੁਬੇਲਕ ਹੋ ਜਠਰਾ ਗਨਿ ਨਾਤ ਨਤਾਂ ਯਿਜਰੇ ਜੇ ਨਿਹਰਾਜ
 ਸੁਮੇਹ ਪਰੀ ਦੁਖ ਜੇ ਨਿਨ ਮੇ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਭਰੇ। ੨੫। ਸਦੈ ਯਾ। ਸੁਤਹਾਰ ਸ
 ਬੰਕਰੇ ਰਹੁ ਏ ਪਸੁ ਬਾਧ ਵਨ ਕਛੁ ਜਾਤਿ ਗਿਨਾਏ। ਸੁਕੁਟ ਬਭਰੇ ਨਿਸਬਾ ਸਰ
 ਮੇ ਕਰਨੀ ਤਿਅਨੀ ਤਸੁ ਦੁਬ ਮਿਲਾਏ। ਕਿਤ ਏ ਹੁਕਰੀ ਭਵ ਭੀਤਰ ਮੇ ਸੁਪਨੇ
 ਹੀ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਏ। ਅਬ ਤਾਂ ਫੁਲ ਦੁਖ ਸੁਭੇ ਗਤ ਹੋ ਜਠਰਾ ਗਨ ਮੇ ਤਨੁ ਨਿਤ
 ਤਪਾਏ। ੨੬। ਖਿਨ ਭੰਗ ਹੋਇ ਹਿਥੇ ਖੇਬ ਸਕੈ ਜਗ ਭੀਤਰ ਮੇ ਬਹੁ ਪਾਪ ਕ
 ਮਾਏ। ਹਿਤੁ ਆਤਮ ਕੇ ਨਕਰੇ ਕਬਹੀ ਤਿਹ ਤੇਂ ਏਹੁ ਭਾਂਤਿ ਸੁਮੇਦੁ ਖਪਾਏ।
 ਨਰਕਾ ਭਿਮ ਹਾਗਰ ਭਾਂਗ ਨਿਤੇ ਨਿਕਸੇ ਕਬ ਯੇ ਮੁਖ ਮਾਂਹਿ ਮਲਾਏ। ਅਬ ਤੇ
 ਉਪਰੰਤ ਨਭੇ ਗਭਜੇ ਹਰਿ ਪੁਜਨ ਕੈ ਰਹੇ ਸੀਸ ਨਿਵਾਏ। ੨੭। ਗੀਯਾ ਮਾਲਤੀ ਫੰਦ
 ਏਹੁ ਭਾਂਤਿ ਕੀਨਕਰਾਰ ਤਹਿ ਪੁਨਿ ਜਨਮ ਮੇ ਸਰਾਮਾ ਏਏ। ਜੇ ਨਿਯੰਤਰ ਪੀ
 ਕਯੇ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਤਹਿ ਦੁਖ ਪਾਇਯੋ। ਏਹੁ ਭਾਂਤਿ ਦੁਖ ਸੁਭੇ ਗਨਿ ਕਸਯੇ ਨਰ

ਕਤੇਜਿਮਪਾਤਕੀ॥ ਜਨੁਪੁਤਬਣਤੇਕੀਟਗਿਰਯੇਸਰਨਕਛੂਆਪਕੀ॥
 ੨੮॥ ਚਿਪਈ॥ ਤਾਂਉਪਰੰਤਦੁਖਬਹੁਭਾਰੀ॥ ਹੋਹਿਸੁਬਾਲਕਦੇਹਮਝਾਰੀ॥
 ਯੇਬਨਮੇਦੁਖਆਹਿਸੁਜੇਤੇ॥ ਅਨੁਭਵਕਰੇਸਗਲਜਨਤੇਤੇ॥ ੨੯॥ ਤੇਖ
 ਗਵਰਸਭਆਪਨਿਹਾਰੇ॥ ਯਾਂਤੇਮੈਨਹਿਕੀਨਉਚਾਰੇ॥ ਇਹੀਭਾਂਤਿਤਨਮੈ
 ਗਹੇ॥ ਕਰਅਪਯਾਸਨਰਕਦੁਖਲਹੇ॥ ੩੦॥ ਗਰਭੁਦਾਸਲੇਦੁਖਅਸੇਸਾ॥
 ਅਭਿਨਿਵੇਸਤੇਹੋਹਿਖਗੇਸਾ॥ ਤਾਂਤੇਤਨੁਦੋਨਤੇਨਿਮਾਰੇ॥ ਆਤਮਕੋਉਰਅ
 ਤਰਧਾਰੇ॥ ੩੧॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਪਰੇਤਿਨਕੋਉਰਮਾਨਾ॥ ਤਿਆਰੇਦੇਹਾਦਿਕਅਭੁ
 ਮਾਨਾ॥ ਆਤਮਗਿਆਨਵਾਨਜਗਹੋਈ॥ ਜਾਗਰਦਾਦਿਤਜੇਜਨਸੇਈ॥
 ੩੨॥ ਸੰਤਿਗਿਆਨਪੁਨਿਸੁਧਿਸਰੂਪਾ॥ ਬੁਧਸਾਂਤਘਨਮਾਨੰਦਰੂਪਾ॥ ਚਿਤ
 ਸਰੂਪਾਆਤਮਯੋਜਾਨੇ॥ ਸੋਹਮਗਿਆਨਹੋਹਿਸਭਹਾਨੇ॥ ੩੩॥ ਦੇਹਰਹੇ

ਅਥਵਾਪੁਨਿਜਾਣੀ॥ ਯੋਗੀਕੇਦੁਖਹੋਇਨਰਾਣੀ॥ ਦੁਖਸੁਖਪਾਰਭਿਧਅਧੀ
ਨਾ॥ ਯੋਗੀਭਯੋਪਰਮਪਦਲੀਨਾ॥ ੩੪॥ ਭਾਂਤਪਾਰਭਿਧਹੈਜੈਲੇਦੇਹ
ਸਹਿਤਖਗਰਹੋਸੁਤੋਲੇ॥ ਸੁਖਸੇਤੀਪੀਰਜਉਰਪਾਰੇ॥ ਸੁਰਪਕੁੰਚੁਸਮਦੇਹ
ਨਿਹਾਰੇ॥ ੩੫॥ ਕਛੁਮੈਰਕਹੋਸੁਨਹੋਖਗਸੇਣੀ॥ ਯਾਮੈਤੇਰੇਅਤਿਹਿਤੋਇ
ਤੇਤਾਯੁਗਮੇਆਪਨਰਾਇਨ॥ ਆਵੇਰੇਦਸਰਥਕੇਆਇਨ॥ ੩੬॥ ਦਾਸ
ਰਥੀਦਹਕਾਮਕੁਹਾਂਵੇ॥ ਰਾਵਣਕੇਬਪਹਿਤਬਨਾਮੰਦੇ॥ ਸੀਤਾਨਾਮਨਾਰਿਲੇਸਾ
ਥਾ॥ ਲਖਮਣਕੁਤਿਸਹਿਤਰਾਪੁਨਾਥਾ॥ ੩੭॥ ਭ੍ਰਾਤਜਾਂਹਿਗੇਦਿਪਨਮਝਾਰੀ॥
ਆਸੁਮਰਹਸੀਜਨਕਕੁਮਾਰੀ॥ ਤਸਕਰਜਿਉਰਾਵਣੁਤਿਹਿਠਾਇ॥ ਲੰਕਾਮੇ
ਰਾਖੇਗੇਜਾਇ॥ ੩੮॥ ਕਪਿਸੁਗੰਦਕੀਆਇਸੁਮਾਨੀ॥ ਢੂਢੇਗੇਤਾਂਕਪਿਬ
ਲਵਾਨੀ॥ ਆਵੁੰਗੇਦਹਜਲਪਿਕਨਾਰੇ॥ ਕਾਰਣੁਦਸਦਹਿਮਿਲੈਤਿਹਾਰੇ॥ ੩੯॥

੪੬

ਤਬ ਸੀਤਾ ਕੀ ਇਸ ਥਿਤ ਜੇਈ। ਤੂੰ ਭਾਖੀ ਜੈਸੇ ਪੁਨਿ ਹੋਈ। ਤਬ ਤੇਰੇ ਨੂਤਨ ਪਰ
 ਦੇਈ। ਪੁਨਿ ਉਪ ਜੈਸੇ ਸੰਸਾਰਿ ਕੋਈ। ੪੦। ਸੀਪਾਤੀ ਵਾਚਾ। ਸਵੈ ਯਾ।
 ਚੰਦ ਮੁਨੀਸ ਮੋਹ ਸਬੋ ਪਕਰ ਯੇ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਦਯਾ ਉਰ ਪਾਰੀ। ਕੇ ਮਲ ਮੇ ਪਰ
 ਏਹੁ ਨ ਵੀਨ ਭਏ ਤੁਮ ਬਾਨਰ ਲੇਹੁ ਨਿਹਾਰੀ। ਜਾਵ ਤ ਮੇ ਕਲ ਯਾਨ ਤੁਮੇ ਕਹੋ ਸਾ
 ਚੁਪਿ ਖੋਲ੍ਹ ਬਿਦੇ ਹੁਕਮਾਰੀ। ਬੈਠ ਬਿਚਾਰ ਕਰੇ ਸਗਲੇ ਜਿਯ ਭਾਂਤਿ ਪਰੇ ਤੁਮ ਸਾ
 ਗਰ ਪਾਰੀ। ੪੧। ਜਿਹ ਨਾਮ ਭੁਜੇ ਜਗ ਸੀਪ ਤਰੇ ਖਲ ਪਾਵਤ ਹੈ ਪਦ ਰਾਮ ਮੁਰਾਰੇ।
 ਤੁਮ ਤਾ ਜਗ ਨਾਥ ਕਿਦੂਤ ਭਏ ਅਤਿ ਸੇਵਕ ਰਾਮ ਕੇ ਨੀਤਿ ਪਿਆਰੇ। ਤੁਮ ਕਿ
 ਉ ਬਲ ਪਾਰ ਤਨ ਮਨ ਮੇਲ ਪੁਨਿ ਰਧ ਕੋ ਨਹਿ ਪਾਵਤ ਪਾਰੇ। ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਬਖਾਨੇ
 ਏ ਨਰਿ ਮੇ ਜਨਕ ਤਮ ਜਾ ਸਗਲੀ ਕਹ ਸੰਚੇ। ੪੨। ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤਾਮਪ
 ਯਾਤੁ ਮਰਾਮਾਇਣੇ ਉਮਾ ਮਹੇਸ਼ੁਰ ਸੰਬਾਦੇ ਕਿਸ ਕਿੰਪਾ ਕਾਰੇ ਅਸੁ ਮੋਖਿ ਮਾਇ। ੮।

੪੭

ਸੀਮਾ ਦੇਵ ਉਦਾਚਾ ॥ ਸਵੈ ॥ ਪੰਗਰਾ ਜਗਣੇ ਲੁਮੰ ਰੁਲ ਮੇਰ ਰਖੇ ਕ
ਪਿਪੰਗਵੰਤੋ ਮਨਮਾਹੀ ॥ ਉਤਸਾਹ ਬਢ ਯੇ ਸੀ ॥ ਯਦੇ ਖਨਕ ਤਟ ਨੀਰ ਪਿਬੇ ਲ
ਉਠੇ ਮੁਖਮਾਹੀ ॥ ਸੁਖ ਮੀਨ ਤਿ ਮਿੰਗਲ ਪੁਰ ਰਹਯੇ ਜਿਹ ਪੇਖਤ ਜੀਵ ਰੂਰੇ ਤ
ਨਮਾਹੀ ॥ ਜਨੁ ਮਾਹਿ ਆਕਸਰੀ ਰਬ ਰੇ ਕੀ ਪਿਪੇ ਠ ਸਕੇ ਨਹਿ ਕੇ ਤਿਨ ਮਾਹੀ ॥
१॥ ਆਪਸ ਮੇਕ ਪਿਦੇ ਖਤ ਬੈ ਕਿਹੁ ਭਾਂਤਿ ਤਰੇ ਮੁਖ ਕੀ ਨਉ ਚਾਰੇ ॥ ਮੰਗਦ ਬੋਲ
ਉਠੇ ਤਬ ਹੀ ਕੀ ਪਿਆ ਜੁ ਸੁਨੇ ਤੁਮ ਦਾ ਕਹਮਾਰੇ ॥ ਹੋ ਬਲਵੰਤ ਸਭੈ ਕੀ ਪਬੀਰ ਮ
ਹਾਂ ਕ੍ਰਿਤ ਵਿਕ੍ਰਮ ਮਾਹਿ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਕੋਨ ਕਰੇ ਰਖੁ ਬੀਰ ਕੇ ਕਾਰ ਯਜਾਇ ਉਲੰਘ ਸੁ
ਸਾਗਰ ਪਾਰੇ ॥ ੨॥ ਸੀਕਰਾ ਛੰਦਾ ॥ ਸੁਗੰਧ ਮਾਇ ਸੁਪਾਲ ਕੈ ਇਨ ਬਾਨਰਾਂ ਦੇ
ਪਾਨਾ ॥ ਮਮ ਉਠਾ ਆਗੇ ਹੋਇ ਠਾਢੇ ਜੇ ਅਹੇ ਬਲਵਾਨਾ ॥ ਬਾਨਰਾਂ ਕੈ ਪਾਣ ਰਾਖੇ ਰਾ
ਮ ਕੀ ਸਿਰਦਾਰਾ ॥ ਵਹਹੋਇ ਪਾਲਕ ਸਰਬ ਕੋ ਨਹਿ ਯਾਹਿ ਬੀਚ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੩॥

ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਅੰਗਦ ਬੋਲ ਸੁਨਿ ਕੀ ਪਰਹੇ ਮੈਨ ਸੁਹੇਇ। ਮੁਖ ਹੋਰਹੈ ਤੇ ਪਰਸਪਰ
 ਨਹਿ ਬੋਲਹੈ ਕੀ ਪਕੋਇ। ਫੇਰਾ ਅੰਗਦ ਬੋਲ ਯੇ ਦੇ ਬਾਨਰਾ ਸਨਮਾਨ। ਸੁਗੰਧਕ
 ਰਯਸਿ ਪਹਿਤ ਬਲ ਕੋਰੇ ਮੇਹ ਬਖਾਨ। ੪। ਕੋਨ ਕਾਰਯ ਕਰੇਗੇ ਹਮ ਲੇਹਾ ਮਾਪ
 ਪਛਾਨ। ਯੁਵਰਾਜ ਕੇਵਲ ਯੁਵਕ ਸੁਨਿ ਬਲਿ ਲਗੇ ਕਰਨ ਬਖਾਨ। ਦੇਖ ਬੀਸ ਮੈ ਪੁ
 ਨਿ ਤੀਸ ਚਾਲੀ ਕਹੇ ਏਕ ਪਚਾਸ। ਸਾਠ ਸੱਤਰਯੋਜਨਾ ਪੁਨਿ ਕਰੇ ਏਕ ਪਕਾਸ।
 ੫। ਅਸੀ ਤਨ ਬੋਯੋ ਜਨਾ ਕੀ ਪਕਾਰਿਯੋ ਨਿਜ ਬਲ ਸਾਰਾ। ਸੁਨਿ ਜਾ ਬਦਾਨ ਭੁਲ
 ਕਨਾਇ ਕੀਨ ਏਹੁ ਉਚਾਰਾ। ਸੇਯੋ ਜਨਾ ਤੇ ਨੂਨ ਮੈ ਕਛੁ ਜਾਓ ਬਾਨਰ ਛਾਲਾ
 ਜਬ ਭੁਏ ਪੁਰ ਬਦਾ ਮਨਾ ਤਬ ਕਰੇ ਕਰਮ ਬਿਸਾਲਾ। ੬। ਬਲਿ ਭੂਮਿ ਮਾਪੀ ਪ
 ਦ ਤ੍ਰੈ ਪਿਣ੍ਹ ਰਹੇ ਹਰਿ ਨਹਰਾਇ। ਇਕੀਸ ਵਾਰ ਸਭ ਭੂਮਿ ਫਿਰੇ ਮੈ ਦਈ ਡਿਭੁਟਾ
 ਇ। ਅੰਬ ਭੁਯੋ ਭੁਫੇ ਸਕਤਿ ਨ ਕਿਹੁ ਭਾਂਤਿ ਲਾਘਵਾਰ। ਅੰਗਦ ਬਖਾਨ ਯੇ

ਬਾਹੁ ਬਲ ਮੇਜਾ ਉਜਲ ਨਿਧ ਪਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਫਿਰ ਮਾਵੇ ਨ ਕੀ ਸਕਤਿ ਹੋਇ ਨ ਹੋਇ ਗ
 ਤਿ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਸੁਨਿ ਬਾਤ ਤਾਂ ਕੀ ਜਾਂ ਬਵਾਨੁ ਸੁਆਪ ਕੀਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਯਦ ਪਿਸਮ
 ਰਥ ਸੁਤੰ ਅਹੇਤ ਵਭੇ ਜੋ ਨ ਨਹਿ ਸਾਰਾ ॥ ਬਲਿਵਾਨ ਸੁੰਦਰ ਬਾਲਿ ਕੇ ਸੁਤਿ ਸੈਨਕ
 ਸਿਰਦਾਰਾ ॥ ੮ ॥ ਅੰਗਦ ਉਦਾਰਾ ॥ ਸੰਕਰਾ ਛੰਦਾ ॥ ਜੇਭੇ ਜੋ ਨਹਿ ਮੇਹ ਕੋ ਪੁ
 ਨਿਲੇਹ ਦਰਬੁ ਬਿਛਾਇ ॥ ਨਹਿ ਕਾਜ ਕੀਨਿ ਕਿਨੇ ਜੀਵਨ ਤਜੇ ਪਾਨ ਚ ਛਾਇ ॥ ਜ
 ਬਵਾਨ ਬਖਾਨ ਯੇ ਸੁਤਦੇ ਉਤੇ ਹਦਿ ਪਾਇ ॥ ਜੇ ਕਰੇ ਕਾਰ ਯਾ ਮਾਪੇ ਬਲਿ ਦੇਹੁ
 ਤਾਂ ਹਿ ਪਾਇ ॥ ੯ ॥ ਇਹੁ ਭਾਂਤਿ ਭਾਖੁ ਭੂਕ ਪਤਿ ਸੁਬਲਾਇ ਯੋ ਹਨੁ ਮਾਨਾ ॥
 ਤੁਸੁ ਕਿਉ ਸੁਮੈਨੀ ਤੂੰ ਭਯੋ ਯਹਿ ਮਾਹਿ ਕਾਜ ਮਹਾਨਾ ॥ ਅੰਗਾ ਜਿਉ ਨਹਿ ਮੇਨ
 ਪਾਰ ਬਲੁ ਦਿਖਾਵੇ ਮਾਪੀ ॥ ਬਲਵੰਤ ਵਾਹੁ ਕੁਮਾਰ ਤੂ ਪਨਿਵਾਹੁ ਸਮਪਰਤਾਪ
 ॥ ੧੦ ॥ ਰਾਮ ਕਾਰ ਯਹੇਤ ਤੂੰ ਉਪਜੈ ਮਹਾਂਤੁ ਮਬੀਰਾ ॥ ਜਨਮ ਕਾਲ ਨਿਹਾਰ ਯੋਰ

ਦਿਉਦੇਜਿਉਮੁਖਕੀਰਾ। ਫੁਲਪੰਕਜਾਨਸੁਖਾਨਹਿਤਤੰਗਯੋਗਗਨਮਧੁਰਾ
 ਅਤਿਬਾਲਜੇਜਨਪਾਂਚਸੈਪੁਨਿਗਿਰਯੋਤੁਪਰਭਾਰਾ। ੧੧। ਤੇਦੇਹਕੇਬਲਕੇ
 ਨਭਾਖੇਬਰਨਯੋਨਹਿਜਾਇ। ਉਠਰਾਮਕਾਰਜਕੀਜਯੋਹਮਲੇਹੁਮਾਜੁਬ
 ਚਾਇ। ਜਾਂਬਦੰਤਕੇਵਾਕਸੁਨਿਹਨੁਮਾਨਹਰਖਾਮਖੰਡਾ। ਸਿੰਘਦਸੁਕੀ
 ਨਉਮਜਨਫਟਹੈਬ੍ਰਹਮੰਡਾ। ੧੨। ਗਿਰਕੇਸਮਾਨਸੁਹੋਗਯੋਜਨਬਛੀਬ
 ਵਨਦੇਹ। ਹਨੁਮਾਨਬੇਲੇਬਾਨਰੇਤੁਮਸੁਨੇਮੇਬਚਏਹ। ਮੇਲੰਘਜਲਨਿਪਧਾ
 ਰਿਲੰਕਾਭੁਸਮਛਾਰਉਡਾਇ। ਲੈਅੰਭੁਸੀਤਾਰਾਮਕੀਕੁਲਸੰਗਰਾਵਤੁਪਾਇ
 ੧੩। ਕੈਬਾਂਪਰਾਵਟਜੇਵਰੀਗਲਿਪਾਰਬਾਂਦੇਹਾਥ। ਗਿਰਸਹਿਤਪੁਰੀਉਠਾ
 ਇਕੈਤਹਿਧਰੇਜਹਿਰਪੁਨਾਥ। ਕੈਦੇਖਾਅਵੇਜਾਨਕੀਜਿਹਹੇਤਭੇਜੇਰਾਮ
 ਸੁਨਿਵਾਕਬੇਲੇਰਿਖੰਪਤਿਤੁਮਕਰੇਏਹੀਕੁਮਾ। ੧੪। ਦੇਖਾਅਵੇਜਾਨ
 ਕੀਕੁਲਯਾਨਤੇਰੀਆਹਿ। ਵਹਜੀਵਤੀਹੈਲੋਕਮੇਕੈਜੀਵਤੀਹੀਨਾਹਿ।

ਪ੍ਰਨਿਰਾਮ ਸੋਮਿਲ ਭੁਜ ਕੋ ਬਲ ਕੀ ਜਾਨੋ ਰਹ ਬੀਰਾ ਜਾ
ਧਿਤੇ ਕਲ ਯਾਨ ਖੇਮੇ ਬੇਗਾ ਪੁਤ ਸਮੀਰਾ ॥ ੧੫ ॥ ਰਾਮ ਕ
ਰਾਜ ਪੋਤ ਜਾਤੇ ਵਾ ਯੁ ਪੀਛੇ ਹੋਇ ॥ ਅਸੀਸ ਦੇ ਕਪਿ ਮੰ ਰੂ
ਜਾਨੇ ਬੇ ਪਾਨ ਹੋਇ ਨ ਕੋਇ ॥ ਮਹੇ ਦੁਗਿ ਰਕੇ ਸੀਸ ਚਰੁ
ਕਪਿ ਰਾਯ ਅਦ ਭਤ ਰੂਪਾ ॥ ਨਗੋਂ ਦੂਸਤ ਨ ਸੋਭਈ ਪ੍ਰਨਿਹ
ਮਦ ਰਹ ਅਨੁ ਪਾ ॥ ੧੬ ॥ ਮੁਖ ਲਾਲਾ ਜਿਉ ਫੁਲਾ ਬਿਬਕ
ਕੁਜਾ ਪਾਸ ਜਿਉ ਅਹ ਸੇਸਾ ॥ ਇਹ ਗੁੰਡਾ ਤੇਰਾ ਸਹਾਇ ਸਤ
ਤਿਹ ਪਿਥੇ ਰੂਤਾ ਅਸੇਸਾ ॥ ਭਿਸਾ ਸੀਤਾ ਸਾਗਰਿਤ ਕਪਿ ਰੂਏ
ਪਾਇਸਾਲਾ ॥ ਗਿਰਜਾ ਰੂਏ ਜਸਾਤਿ ਲਕਤਾ ਖਿਣੁ ਅੰਜਨੀ

੫੨

ਕਸਾਕੰਧਾਕੰਡਕਥਾਬੀਜੇਯਾਕਗੀਗਲਾਬਮਿਖਸਕੁਮੇਈ
ਕੇਕੁਲਾ॥੧੭॥ਚੰਪਈ॥ਭਾਕੇਪਦੇਸੁਯੇਮਲਗਾਇ॥
॥ਗਮਕੁਗਤਿਉਪਜੇਉਰਮਾਰਿ॥੧੮॥ਇਤਿਸ੍ਰੀਮਤਮ
ਯਜਾਤਮਗਮਾਇਉਹਉਮਾਮਹੇਸੁਰਮੀਖਾਦੇਕਿਸਾਕੰਧਾਕ
ਡੇਨਦਮੋਧਿਮਾਇ॥੧੯॥ਸਮਾਪਤੋਤੀਕਿਸਾਕੰਧਾ

ਕੰਡੇ॥੨੦॥੧॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=

॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=

॥ सतिग वयम ॥ १ ॥
 रेहम नैव लै ॥ नितान्त करे भनिके ॥
 चतुर्गन न जय रके न नृपारे ॥ कीरय उंग दिपि
 मराले नितान्तारे ॥ ताय वम तु मरय रके करे
 हमारो ॥ १ ॥ रेहगा ॥ राय रै सति लक जय न
 मास वयमा ॥ रम चर न धिन मर के न दिग
 मा ॥ २ ॥ यार घडी टाचा ॥ येय टी ॥ रै मल नानि र
 राम र घी मीराम मरारे ॥ राद टुले ॥ राय म व
 मर हनु मिम शारी ॥ ३ ॥ धै ठे वान मिम मर
 जल के सुख यमा ॥ माहि मा मर नद रेह व
 रम कु मा विर गये ॥ ४ ॥ येय वम

ਸ੍ਰੀਗਣੇਸਾਯਨਮ ॥
ਨੇਗਾਰੁ ਲਿਖ ਪਤੀ २
ਦਿਉ ਖਨਕਾ ਜਵਰੀ
ਅਦੁਸੀ ਚੁਫ ਮਾਹਿਵਿ
ਪੁਗਾਘਵ ਕੋਕਿਜੇ
ਸ੍ਰੀ ਮੁਹਾਰੇਦੁਓਦਾਚਾ॥

ਬੁਧਕ ਰਮਧਨ

